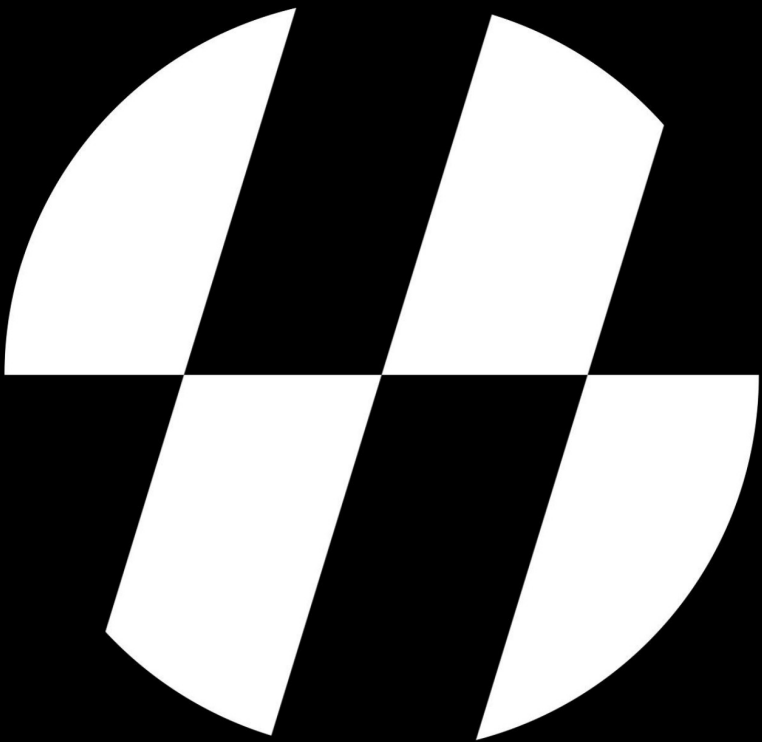

Machine Translated by Google

Ideológia

Zväzky 1 –

4 prepísané
používateľom
þ Midwinter 2023 CE

Machine Translated by Google

Predslov editora

Nasledujúce texty sú prepísané zo skenov knihy SS Ideology, zv. 1 až 4, od Karla Hammera, datované v rokoch 1988 až 1994. Skeny sú označené vodoznakom WWW.THULE-ITALIA.ORG; pravdepodobne ide o samotných autorov skenov. Nenašli sa žiadne fyzické kópie ani skeny vo vyššej kvalite.

Texty sú uvedené v chronologickom poradí podľa vydania, nie v poradí, v akom ich vydal Karl Hammer. V obsahu je každý text uvedený s odkazom na zväzok Karla Hammera, v ktorom bol vydaný.

prepísané z, ako aj odkaz na nemecký text, z ktorého ho Karl Hammer čerpal (ak je k dispozícii).

K niektorým sekciám boli pridané názvy, ktoré boli

Pre lepšiu orientáciu to chýba. Prehlásky sú za danou samohláskou vykresľované s e. Zjavné pravopisné chyby boli opravené tam, kde sa našli, a na rozlúštenie niektorých pixelovaných slov v skenoch bolo potrebné dohadovať. Veľká vďaka anonymným priateľom, ktorých oči pomohli preniknúť cez pixely, keď moje zlyhali. Niekoľko neohrabaných fráz bolo mierne upravených bez zmeny ich významu. Slovo „Weihnacht“ (doslova svätá noc) bolo preložené z výrazu „Christmas“ od Karla Hammera na slovo „Yule“.

Umelecké diela a ilustrácie boli úplne vynechané, a to jednak kvôli nízkej kvalite skenu, a tiež preto, aby sa dokument ľahšie tlačil.

Machine Translated by Google

Obsah

1941

Úvod.....1 Hammer zv. 3; Z: Germanische Leithefte, zväzok 1, číslo 1, 1941 Úloha „Germanische Leithefte“..... 3 Hammer zv. 3; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 1, 1941 Náš ríšsky veľmož .....4 Hammer sv. 3; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 1, 1941 Európa sa opäť stane zdravou..... 6 Hammer zv. 3; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 1, 1941 Tok dedičnosti.....14 Hammer zv. 3; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 1, 1941 Aud a Delilah.....15 Hammer sv. 3; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 1, 1941 Rieke Gehrmann.....18 Hammer zv. 3; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 1, 1941 Hrdina bitky pri Jutsku.....21 Hammer sv. 3; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 1, 1941 Pod vedením Adolfa Hitlera.....24 Hammer zv. 4; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 2, 1941 Turn of Season, Turn of Fate.....33 Hammer zv. 4; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 2, 1941 Letný slnovrat 1941!.....37 Hammer zv. 4; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 2, 1941 Germánska milenka.....45 Hammer zv. 4; Z: Germanische Leithefte, ročník 1, číslo 2, 1941 Dieťa a manželstvo..... 49 Hammer sv. 4; Od: Germanische Leithefte, zväzok 1, číslo 2, 1941 Nemecké myslenie.....50 Od: Germanische Leithefet, zväzok 1, číslo 2, 1941 Žiadosť otca.....51 Hammer sv. 4; Z Germanische Leithefte, zväzok 1, číslo 3, 1941 Z denného rozkazu zboru.....52 Hammer zv. 4; Z Germanische Leithefte, zv. 1, číslo 3, 1941 Neutralita a germánske úsilie.....54 Hammer zv. 3; Z Germanische Leithefte, zv. 1, číslo 3, 1941 K prvému..... 60 Hammer zv. 3; Z Germanische Leithefte, zv. 1, číslo 3, 1941 Germánska túžba..... 62 Hammer zv. 4; Z Germanische Leithefte, zv. 1, číslo 3, 1941 Ľahšia cesta.....67 Hammer zv. 4; Z Germanische Leithefte, zv. 1, číslo 3, 1941

Machine Translated by Google

Veľa vecí.....71 Hammer zv. 4; Z: SS Leitheft, 15. januára 1941 Trojitá
pečať.....72 Hammer zv. 2; Z: SS Leitheft, 15. januára 1941 Jej
chlapec.....77 Hammer zv. 2; Z: SS Leitheft, 15. marca 1941

1942

Houston Steward Chamberlain.....82 Hammer zv. 4; Z: Germanische Leithefte, ročník 2, číslo 1, 1942 Krajina
slobody..... 84 Hammer zv. 4; Z: Germanische Leithefte, ročník 2, číslo 1, 1942 Fínska
vernosť.....91 Hammer sv. 4; Z: Germanische Leithefte, ročník 2, číslo 2, 1942 Fínsko
1918/1919.....97 Hammer zv. 4; Z Germanische Leithefte, ročník 2, číslo 3/4, 1942 Rytieri nemeckého domu.....99
Hammer sv. 4; Z Germanische Leithefte, ročník 2, číslo 3/4, 1942 Horné
Sliezsko.....102 Hammer sv. 4; Z Germanische Leithefte, zväzok 2, číslo 3/4, 1942 Germanic Life Will (Germanic Life
Will).....106 Hammer zväzok 2; Z: Germanische Leithefte, číslo 5, 1942
Yamato.....107
Hammer zväzok 2; Z: SS Leitheft, marec 1942 Radšej diabol v
pekle.....116
Hammer zväzok 2; Z: SS Leitheft, apríl 1942

1944

Európsky front.....124 Hammer zv. 2; Z: SS Leitheft, február 1944 Kto sa môže oženiť
mladý?.....131 Hammer zv. 2; Z: SS Leitheft, február 1944 Tvoj život patrí tvojmu
ľudu!.....140 Hammer zv. 2; Z: SS Leitheft, marec 1944 Človek musí prekonať „mŕtvy
bod“.....144 Hammer zv. 2; Z: SS Leitheft, máj 1944 Večné

srdce.....150 Hammer zv. 4; Z: SS Leitheft, máj 1944 Zlomené
ruky.....153 Hammer zv. 3; Z: SS Leitheft, máj 1944 Duša a
telo.....162 Hammer zv. 2; Z: SS Leitheft, jún 1944 Matka Zem -
Vlasť.....164 Hammer zv. 2; Z: SS Leitheft, august 1944 Rovnakého
druhu.....166 Hammer zv. 3; Z: SS Leitheft, august 1944

Machine Translated by Google

Zlatá medaila za statočnosť.....175
Hammer zv. 3; Z: SS Leitheft, september 1944 Zostať
čistý a stať sa dospelým.....181 Hammer zv. 3; Z: SS
Leitheft, september 1944 To bol poriadny
chlapík.....186 Hammer zv. 3; Z: SS
Leitheft, október 1944

NEZNÁME

Citáty.....191 Hammer zv. 3 Nepochopené

kamarátstvo.....193 Hammer zv. 2; Zo súdnych záznamov SS Posledná vôľa
esesáka.....195

Kladivo, zv. 1
Správanie vojaka 199
Hammer zv. 1 O
dieťati..... 204 Hammer zv. 1

Boh žije iba v hrdých srdciach..... 207 Hammer zv. 1 Strom života a
strom
sveta..... 213 Hammer zv. 1

Odvaha pre radosť zo života.....219
Kladivo, zv. 1
Kráľ Olaf a jeho zvláštne stretnutie 224
Hammer zv. 1
Hrad hory.....235 Hammer zv. 1

Kahlenberg 1683..... 236 Hammer zv. 1 Krv

bratov .....236 Hammer zv. 1 Princ

Eugen..... 242
Kladivo, zv. 1
Kráľov súd.....250
Kladivo, zv. 1
Večné veci.....259
Kladivo, zv. 1
Pomoransko.....268 Kladivo, zv. 1

Machine Translated by Google

Rok vydania

1941

Machine Translated by Google

Úvod

„Rovnako ako znalosť obežnej dráhy Zeme
okolo Slnka viedla k zásadnej transformácii
celkový pohľad na svet, tak aj Národný
Socialistické hnutie založené na učení o krvi
a rasa, vedú k transformácii vedomostí a
teda pohľad na históriu ľudskej minulosti a
budúcnosť.“

- Adolf Hitler

Toto poznanie osudového významu
prirodzené zákony krvi a rasy tvoria základnú myšlienku
SS. Je to rád vybraných severských mužov spolu s ich
klany.

S pomocou zákonov, ktoré si sama vyberá, chce SS
živou mierou prispieť k víťazstvu myšlienky krvi v Európe. Chce ju
zachovať a ustanoviť ako
napríklad najvyššie cnosti, ako je lojalita, odvaha,
kamarátstvo a ušľachtilá myseľ. Je to tím, ktorý je v germánskej lojalite
nasledovníkov bezpodmienečne
oddaný Führerovi.

SS je strážcom vnútornej bezpečnosti
Ríša a najťažšie bojové jednotky proti vonkajšiemu

Machine Translated by Google

nepriateľ. Súčasný boj je namierený proti život ohrozujúcim silám medzinárodného židovstva, jeho spojenca Svetového Boľševizmus a tiež na Židoch závislí, chamtiví Angličania vláda peňazí a slobodomurárstvo.

Cieľom súčasného búrlivého konfliktu je vytvorenie prirodzeného a teda trvalého Nového poriadku Európa. Tento Nový poriadok prijala Ríša, ktorý je založený na širšom germánskom vývoji, v úzka spolupráca so statočnými spojencami.

Európa by však mala nájsť trvalý základ pre skvelú budúcnosť v aktívnej komunite osudov germánsky ľud. SS bojujú za túto ušľachtilú vec. A tak sú v SS zhromaždení Führerovi k boju - vedľa ríšskonemeckých esesákov - etnických Nemcov zo všetkých častí sveta, najmä z Rumunska a zvyšku juhovýchodnej Európy.

Po prvýkrát dobrovoľníci z Flámska, Holandska, Švajčiarsko, Dánsko, Nórsko, Fínsko a Švédsko tiež bojujú spolu s ríšskonemeckými SS.

Machine Translated by Google

Úloha „Germanische Leithefte“

...by malo byť neustále zdôrazňovať veľké a spoločná línia SS voči týmto súdruhom z susedných germánskych území a ďalej do propagovať veľké ciele a princípy SS v vlasť týchto mužov. Táto publikácia by mala jasne vyjadriť ducha SS spoločného pre všetky germánske národy. Bude teda neustálou výzvou pre všetkých ktorí sú si dostatočne istí sebou, aby sa stali nasledovníkmi najtvrdšieho a najsilnejšieho rádu v germánskych dejinách.

Machine Translated by Google

Náš Reichsführer

Z prejavu Reichsführera SS Heinricha Himmlera
1935

SS boli vytvorené na rozkaz Führera v...
novo vzkriesený nemecký ľud.

Každý popis organizácie, úlohy a expanzie
SS nemožno pochopiť, pokiaľ sa človek nesnaží
pochopiť ich vnútorne svojou krvou a srdcom. To
nedá sa vysvetliť, prečo my, tak málo z nás, toto máme
sila v nás.

Nedá sa logicky analyzovať, prečo dnes každý z nás
ktorý nosí čiernu uniformu, bez ohľadu na to, kde sa nachádza,
je nesená silou tejto našej komunity - nech je to tak
že sedí na koni dostihového koňa alebo bojuje v súbojoch
štadión, či už slúži ako rozhodca, alebo či už
vládne vo vysokej vládnej funkcii alebo si plní svoje povinnosti
vojak, alebo či už študuje diela nemeckého
duch nášho druhu - každý, možno neviditeľný, musí stáť za svojím
zem ako muž.

Každý vie , že nestojí sám, ale že
táto bezprecedentná sila niekoľkých stotisíc mužov, ktorí sú
spolu prísahou zviazaní, mu udeľuje nesmiernu silu, rovnako
ako vie, že ako

Machine Translated by Google

ako zástupca tohto čierneho zboru svojej komunity, musí mu vzdať česť svojimi najlepšími úspechmi.

Takže sme sa zhromaždili a pochodujeme podľa nepružných zákonov ako národnosocialistický, vojenský poriadok vybraných mužov a ako prísahaná komunita svojich klanov pozdĺž cesty do ďalekej budúcnosti; želáme si a veríme, že nie chcú byť len vnúčatami, ktoré to zvládli lepšie, a nie predkami vzdialených ľudí generácie potrebné pre večný život Nemcov-Germánsky ľud.

Machine Translated by Google

Európa bude opäť zdravá

My ľudia žijeme vo svete, v ktorom sa všetko stáva,
život, dozrievanie a odumieranie prebieha podľa
neochvejné, božské zákony prírody. Podriadení sú im
hviezdy, nebo a zem, more a kamene, ako aj
život rastlín a živočíchov.

Nikto s jeho piatimi schopnosťami o tom nepochybuje
Ľudský život sa tiež riadi rovnakými zákonmi. Rovnako aj
rozdiely medzi ľuďmi sú určené
zákony dedičnosti.

Napríklad v zdravej, prirodzene sa cítiacej komunite
V roľníckom živote je chorému zabránené plodiť a zdravé
sa opäť spojí so zdravým.
život vo veľkom meste, odcudzený od prírody, alebo ekonomický
úvahy, bohužiaľ, spôsobujú mnoho zdravých
osoba, ktorá má vstúpiť do manželstva s chorým človekom.

Potom sa však príroda pomstí za to,
nedodržiavanie jeho zákonov: potomstvo sa môže stať
chorľaví alebo majú v sebe sklon k
choroba.

Roľník, ktorý stále žije zviazaný s prírodou, vždy
je známe, že u každého druhu živočíchov a rastlín sú čiary
a rasy sa musia rozlišovať, čo sa nedá

Machine Translated by Google

bez rozdielu krížiť. To by zničilo plemeno.
Aj medzi ľuďmi existujú rôzne rasy.
Naši predkovia pôvodne rešpektovali tieto bariéry, vytvorili
tvorcom. Neskôr určité duchovné a politické
tendencie postupne potláčali cit pre prirodzenosť
rozdiely medzi ľuďmi. „Všetko je rovnaké
ktorá má ľudskú tvár“, to povedali na
časy Francúzskej revolúcie. Liberalizmus, marxizmus-
Socializmus a komunizmus - to sú míľniky v
rozklad Európy zvedenej Židmi. Pre boľševikov sú rasové rozdiely
len predsudky, ktoré musia byť
prekonať. To všetko je však ľudská odchýlka
z božských zákonov prírody: nelojálnosť voči vlastným
vlastnú krv, ktorá musí mať najvážnejšie
dôsledky pre zdravie a kultúru ľudí. Fyzické
poškodenie, psychická porucha a charakterová menejcennosť
sú často vedecky dokázanými dôsledkami
nežiaduce miešanie rás.

Tieto duchovné, alebo lepšie povedané antiduchovné, tendencie
pochádzajú z rasovo cudzích a zvrátených myslí. Tieto
učenia vôbec nevychádzajú zo zákonov prírody.
Na rozdiel od nich sa národný socializmus nesnaží
vytvoriť ďalšie humanistické krédo, skôr sa snaží
v prvom rade jasne rozpoznať prirodzený poriadok vytvorený
Boh. Iba toto poznanie umožňuje opäť viesť

Machine Translated by Google

zvedený človek späť k prirodzenému, a teda zdravému spôsob života. Preto národný socializmus rešpektuje prirodzene dané rozdiely medzi rasami. A to rozpoznáva prirodzené bariéry.

Takže aj národný socialista vidí budúcu Európu úplne inak ako liberál. Každý Národní socialisti by inštinktívne odmietli paneurópsku americkému druhu. USA sú zmesou ľudí a rasy. V Európe majú rôzni ľudia v kurze ich vývoj prevzal rôzne ľudové postavy, pretože sa zmiešali aj iné európske rasy - v rôznom pomere v rôznych častiach Nemecka a jeho susedov. Všetky však majú spoločné viac či menej veľkú časť severskej krvi.

Táto severská krvná zložka je teda tá, ktorá sa viaže európskych národov. Užšie spojenie germánskych národov je teda nielen možné, ale aj dané prírodou. viac či menej severská krv prítomná v ostatných európskych ľudia sú prevažne germánskeho pôvodu.

Ak Európa takto nechce stratiť svoju jedinečnosť, potom musí byť predovšetkým vláda severskej rasy zabezpečené. Severská rasa však utrpela najviac rozvojom civilizácie v posledných niekoľkých storočia. Takto severská rasa čiastočne takmer prestala pretrvávajú vo veľkých mestách. Táto cenná rasa

Machine Translated by Google

zastúpený a predstavuje nielen v nemeckom, ale aj vo všetkých ostatných európskych ľuďoch vedúci segment.
Táto skutočnosť je obzvlášť významná, pretože podiel jeho krvi neustále klesá.

Bývalá, takzvaná európska civilizácia, má
rovnako malo škodlivý vplyv na zdravie ľudí.
Chorobní, slabí a netalentovaní sú povyšovaní všetkými prostriedkami, zatiaľ čo zdraví preto často musia...
trpia najhoršou sociálnou nespravodlivosťou. V prírode
chorí a slabí sú automaticky očistení a plodia sa iba silní a zdraví. Medzi takzvanými kultivovanými ľuďmi, ktorí si vytvorili neprirodzený

prostredie v ich civilizácii, tento „prirodzený výber“
chýba.

Tu prichádzajú opatrenia národného socializmu
do hry. V poslednej hodine zabránia tomu, aby biely
rasa v dohľadnej budúcnosti zanikne. Označme
rasovo dobrá a fyzicky aj duchovne zdravá časť ľudu s komplexným konceptom „zdravej germánskej krvi“; takže všetky opatrenia národného

Socializmus, ktorý túto časť presadzuje, sa nazýva
„opatrenia na podporu zdravého germánskeho
krvi“. Tieto opatrenia v národnosocialistickom Nemecku majú dva smery:
po prvé, zabraňujú škodlivým a
po druhé, propagujú to, čo je prospešné.

Machine Translated by Google

Národnosocialistický zákon o manželstve umožňuje predloženie sobášnych dokumentov pred uzavretím manželstva. Týmto spôsobom môže byť manželstvo v záujme toho najlepšieho z ľudí... zdravých s vrodenými chorobami alebo zdravých s aby sa predišlo úmrtiu ľudí s nákazlivými chorobami. Ponuka veľmi výhodných bezúročných manželských pôžičiek na druhej strane uľahčuje manželstvo zdravých ľudí.

Tieto práve spomínané opatrenia Národnej Socialistickému štátu však vždy predchádzali, často mnoho rokov, podobnými opatreniami SS.

Esesák je vyberaný a vzdelávaný takým spôsobom že sa nebude stretávať s rasovo cudzími alebo vrodene chorými ľuďmi krv aj bez týchto zákonov.

Ale aj v iných oblastiach dáva SS dobrý príklad tým, že sa vopred vydáva na nové cesty. SS podporuje návrat človeka k prirodzeným životným podmienkam prostredníctvom nespočetné množstvo menších opatrení, napríklad: podpora výstavba rodinných domov, telesná výchova a cvičenie, návrat cenných rodín na pôdu prostredníctvom propagácia nového roľníctva atď... SS ukazujú, prostredníctvom zákony jeho poriadku a jeho príklad, cesta pozdĺž čo môže byť posilnenie severskej krvnej časti dosiahnuté. Podobné rády už existovali, roztrúsené v priebehu histórie, napríklad Joms Vikingovia z Baltské more, nemeckí teutónski rytieri vo východnej a

Machine Translated by Google

Západné Prusko atď... Aj tieto rády prijímali iba cenných, bojujúcich mužov a ich úspechy boli zodpovedajúcim spôsobom veľkolepé. Ale jeden im chýbal:
obmedzili svoje zákony na mužov. Takže ich cenná krv
nebolo vedome postarané. Ale to je to, čo to v konečnom dôsledku znamená, že národ si v záujme svojej budúcnosti nielen zachováva zásoby cenných
krvi, ale aj ju zvyšuje.

Reichsführer SS teda už počas
ťažké obdobie boja v roku 1931, dal SS ich pamätný „Rád o zásnubách a sobáši“. V ňom má esesák povinnosť vybrať si manželku podľa

rovnaké pravidlá, s akými bol prijatý do SS.
Manželku potom vezmú do klanu SS. Tam je
zaviazaná rovnakými zásadami ako jej manžel sám.
Preto sa jej dostáva rovnakej cti a rovnakého povýšenia.
úcta.

SS preto stojí v popredí boja za zachovanie a posilnenie germánskej krvi a ukazuje cestu k budúcnosti zdravého ľudu.

sila a kultúrny rozkvet. Prvý z nich, kreatívny
práca SS na týchto myšlienkach krvi bola
uznávaný Führerom v tom, že zveril
Reichsführer SS upevnenie nemeckého ľudu.

Machine Translated by Google

Z tohto dodržiavania národnosocialistických zákonov krv a rasa vytvárajú poriadok, ktorý navždy zabezpečí nielen ochranu Ríše, ale aj vydláždi cestu vpred vo všetkých dôležitých otázkach ľudstva života. Stáva sa strážcom osudu európskeho spoločenstva. Ale najmä germánske národy sú viazané týmto rádom SS prostredníctvom svojej spoločnej krvi. S hrdosťou by o nás mali deti našich detí jedného dňa povedať:

„Položili ste základy Ríše našej rasy!“

Machine Translated by Google

Keď dnes cestujem po Nemecku a všade
vidím deti, našu malú blonďavú mládež, potom ju spoznávam
účel nášho hnutia: dosiahnuť od
prítomnosť smerujúcu do nemeckej budúcnosti.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Tok dedičnosti

Johann Sebastian Back, veľký lipský skladateľ,
hral na organe s veľkým majstrovstvom v
Garnisonkirche v Postupime pre Fridricha Veľkého a
jeho pozvaných hostí. Bach si vylieval dušu ako
nepochopiteľné more.

„Čo je večná, božská hudba, majster! Ako si to dokázal?“
získať milosť?“

„Môj prapradedo bol majster pekár a hudobník, môj pradedo
bol výrobca gobelínov a hudobník, môj starý otec bol mestský
gajdaš v...“
Weimar, môj otec bol hudobníkom dvora a mesta Eisenach a môj
strýko mestským organistom v tom istom meste. Takmer 300 rokov
hudobníci s týmto menom
Bach žil v Durínsku a Sasku. Takže táto vlastnosť
sa vždy odovzdávalo ďalej.“

Machine Translated by Google

Aud a Delilah

Bolo to v čase, keď Nóri osídlili Island.
a zažili svoju hrdinskú éru. To bolo asi jedno
Pred tisíckami rokov. V severozápadnej časti ostrova žil muž
menom Gisli, ktorý bol obdivuhodným mužom. Mocní ním
však opovrhovali.
ľudia, ktorí mu záviseli, a tak sa túlal okolo
bez pokoja. Jeho manželka Aud s ním zostala v jeho veľkej
núdzi a starala sa oňho s nekonečnou vernosťou. Gisliho
nepriatelia ho však chceli chytiť, a tak to skúsili
prostredníctvom podvodu.

Ich vodca išiel za Audom a povedal: „Chcem urobiť
s tebou vysporiadať. Aud, povedz mi, kde je Gisli, a ja ti dám
300 strieborných mariek. Okrem toho zariadim...
manželstvo pre teba, ktoré je lepšie ako to tvoje súčasné.“

Odpovedala takto: „Najneuveriteľnejšia vec je, že
zdá sa mi, že mi zariadiš rovnako dobré manželstvo ako to
súčasné. Ale je to pravda: zlato je vdovské
najlepšie pohodlie, ako sa hovorí. Ukážem, či sú tvoje peniaze také...
hojné a také dobré, ako hovoríte.“

Tak jej nasypal peniaze do lona. Hrala sa s
to rukou, ale on to spočítal a ukázal jej to.
Jej pestúnska dcéra Gudrid sa rozplakala.

Machine Translated by Google

Gudrid vyšla von, rozbehla sa ku Gislimu a povedala mu:

„Moja pestúnka teraz stratila rozum a chce
„zradím ťa!“ Gisli povedal: „Uteš sa, pokiaľ
smrť mi hrozí iba od Aud, nemusím sa báť o svoje
život.“

Potom dievča odišlo domov a nepovedalo, kde je.
bol/bola.

Eyjolf odpočítal peniaze. Aud povedal: „Tvoje
peniaze nie sú v žiadnom prípade horšie ani horšie, ako ste povedali;
Teraz mi dovolíš robiť s tým, čo chcem?“
Eyjolf to rada prijala a povedala, že s tým môže niečo urobiť.
ako si želala.

Auda vzal peniaze a vložil ich do veľkého vreca. Potom
Vstala a udrela Eyjolfa po nose taškou.
zo striebra tak tvrdého, že bol okamžite pokrytý krvou.
Dodala: „Berte to ako svoju dôverčivosť! A každý
aj smolu! Veril si, že predám svoj
manžel darebáka ako si ty? Vezmi si to a urážaj to
a tiež hanba! Celý život by si mal
pamätaj si, ty darebák, že ťa udrela žena - a
že si ani nedosiahol to, čo si chcel!“

...A muži museli v hanbe ustúpiť... (Thule,
zväzok VIII)

Machine Translated by Google

A bol v Izraeli muž, Samson, ktorý mal neuveriteľnú silu. Filištínci ho nenávideli a snažili sa zabiť ho. Keďže sa im takto nepodarilo, skúsili to klamstvom. Išli k jeho milenke, menom Dalila a povedal jej: „Presvedč ho, aby zradil tajomstvo jeho veľkej sily. Potom ti dáme tisíc a sto strieborných, každý z nás!“

A Dalila išla k svojmu mužovi a snažila sa odomknúť tajomstvo jeho sily, pretože peniaze ju veľmi priťahovali veľa. Trikrát sa jej vyhol, ale nakoniec to prezradil všetko pre ňu, pretože ju veľmi miloval. On povedal: „Vlasy na mojej hlave nikdy neboli ostrihané. Keby boli porezaný, stal by som sa rovnako slabým ako ktorýkoľvek iný človek.“

Keď poznala tajomstvo, prezradila mu ho. nepriatelia. Prišli v noci, keď dôverčivo spal. Ostrihali mu vlasy, chytili ho a vybodli mu oči. a odviedli ho do väzenia.

Aud a Delilah - dva svety!

Machine Translated by Google

Rieke Gehrmann

Na motívy básne od Ruth Geedeovej

Keď bola Rieke Gehrmann vydatá, mala len košeľu
raz, jednu jesennú noc, ona a jej manžel
stodola zachvátila požiar. Požiar bolo vidieť zo vzdialenosti troch míľ, ale
keďže hospodárske zvieratá revali, bolo počuť stále optimistický hlas
Rieke Gehrmannovej, ktorá sa jej obracala
rodina: „Na čo sa sťažuješ? Náš dom je
stále stojí, však?“

Keď o rok neskôr postihla celú oblasť choroba dobytka a s ňou
spojená veľká pohroma, Rieke Gehrmann porodila
jej prvý syn. Mnoho z jej vzácnych zvierat prišlo o život,
ale stále dokázala utešiť svojho manžela: „Je to
naozaj ťažká rana, ale veď predsa len máme syna.“

Keď bola Rieke Gehrmann vydatá dvanásť rokov
roky, pričom neustále útočil na jej prácu na farme
rok čo rok s rovnakou nezdolnou dušou,
Keďže stodola bola už dávno prestavaná, povedala svojim mestským
sesterniciam: „Uvoľniť sa? Odísť do dôchodku? Vzdať sa? Nikdy! Mám sedem
synovia, ktorí sa dožadujú výchovy!“

Vojna prišla, keď mala Rieke Gehrmann štyridsať. Tri z nich...
jej synovia padli za obeť na zahraničných bojiskách, ale ona, vždy hrdá
a statočná, povedala každému: „Moji

Machine Translated by Google

synovia zomreli najlepšou smrťou, akou môže človek zomrieť - bojom pre svojho Führera a svoj ľud.“

Keď Rieke Gehrmann dovŕšila päťdesiat rokov, jej manžel zomrel, s ktorým zdieľala toľko radosti aj smútku v priebehu rokov. Bol však príliš starý a chorý na to, aby mohol pracovať, a jeho smrť sa jej zdala byť rovnakou súčasťou kozmického cyklu ako všetky ostatné udalosti života a Svoju samotu znášala s odvahou a vierou v budúcnosť.

Nevyhnutne prišiel čas, keď mesto a priemysel používali svoje lákavé úskoky a spôsobili, že mnoho chlapcov z krajiny opustilo farmárčenie a začalo sa živiť orbou. Rieke Gehrmannovej sa však podarilo udržať a znovuvytvoriť pre svojich chlapcov domov, kde sa milovali a pestovali skutočné hodnoty. V dôsledku toho všetci jej žijúci synovia stali sa farmármi ako ich otec.

Aj keď sa Rieke Gehrmannovej črty začali blednúť vráskať a blednúť z ťažkého, ale bohatého pracovného života na farme, stále prejavovala veselosť srdca, ktorá každá stará mama cíti potrebu dobre vychovaného a sľubné deti. A keď boli dosť staré na to, aby pomôcť s domácimi prácami, Rieke Gehrmann mohla nachádzať si stále viac a viac času na zdieľanie svojej múdrosti s nastupujúcu generáciu vo svojom dome.

Machine Translated by Google

Jedného dňa sa však aj život Rieke Gehrmannovej skončil a umierajúc povedala svojim synom: „Zlato a striebro, chlapci, nezdedíte, pretože celé moje životné úsilie a všetka moja investícia bola vložená do vás a do...“

statok. Veľmi ma to mrzí...“ A keď jej hlas začal slabnúť, pristúpil k nej najstarší syn, zmáčajúc jej ruku slzami a vyhlásil: „Mami, celý tvoj život bol pre nás a sme hrdí na to, čo si dosiahla.“

Tvoja krv – to je naše skutočné dedičstvo. Takže my, tvoji verní synovia, tiež si splníme svoju povinnosť pokračovať v tvojom nesmrteľné dielo." Tieto slová patrili Rieke Gehrmannovej

posledná radosť.

Machine Translated by Google

Hrdina bitky pri Jutsku

Bitka sa skončila. Fontány vody sa zrútili, husté oblaky dymu sa kĺzali po hladine vody.
Posledné vlny obrneného kolosu s hmotnosťou 25 000 ton
valiť sa cez more, ktoré bolo vybičované
škrupiny.

Vidíme zničenie bitky: „Luetzow“
leží provou hlboko vo vode; „Seydlitz“ je
zoznam, farba sa na prívesnom motore spáli a z
komín, obrovské, prudké plamene neustále šľahajú nahor
tak vysoko ako stožiar. Na „Seydlitzi“ explodoval granát
vytiahol veľký pancier zo zadnej veže. Tento červený-
zasiahol, žeravý kov potom spadol do veže na
nábojnice, ktoré sa vznietili a zaplamenili. Teplo je
neuveriteľné. Všetok kyslík v hlbokej veži bol
pohltené a všetci tam sú mŕtvi.

Plamene horia zo siedmej paluby
do šiesteho. Náboje v skladovacích miestnostiach na
šieste poschodie tiež zachvátilo požiar.

Husté stĺpy dymu! Všetko je rozžeravené do bieleho!
Objednávka prichádza cez hlasovú trubicu a telefón z
Veliteľská paluba: zaplavte muničné miestnosti! Ak požiar

Machine Translated by Google

Ak sa dostanete do muničných miestností, celá loď vyletí do neba!
Žiadna odpoveď. Všetci sú mŕtvi! Oheň dosahuje
piata paluba. Tie isté plamene vytvárajú také teplo, že
Oceľové steny sa začínajú žiariť. Znova sa posielajú rozkazy:
„Potopa! Potopa!“ Každý na lodi vie: ak oheň zasiahne muničné sklady,
„Seydlitz“ sa rozletí na kusy. Všetci sa pýtajú: Boli muničné sklady
vyčistené?
zaplavený?

„Nie, niet odpovede!“ Teraz stojí 1400 mužov
uzavreté miestnosti, z ktorých každá čaká na okamih, kedy muničné
sklady explodujú a rozletia sa na atómy. Nikto sa neodváži opustiť svoju
stanicu; toto sú
sekundy a minúty najstrašnejšej úzkosti! Potom
Prichádza pumpár Mueller. Vie, že je tam...
rezervný protipovodňový ventil na zadnej pancierovej palube.

Keď stojí pred obrnenou palubou, vidí, že
žeravo žiari. Vedľa neho je päť námorníkov a
kotlári, ktorí chcú riskovať rovnaký krok: „Nemôžeme sa dostať cez,
pancierová paluba je horúca!“ A
Čerpač vidí, že paluba je naozaj horúca.
vie, že o ich osude sa rozhodne v priebehu niekoľkých sekúnd.

Vedľa neho je kotolník v drevených papučiach:
„Dajte mi svoje drevené papuče!“ Pumpař Müller si ich natiahne na
topánky a ponáhľa sa cez obrnený
paluba.

Machine Translated by Google

Topánky sa vznietili. Stojí pred povodňou.

ventil. Chce otvoriť posledný ventil, ktorý zaplaví muničné miestnosti – konečnú záchranu lode – jediným uchopením! 1400 mužov čaká na toto uchopenie, ktoré bude

rozhoduje o živote a smrti. Čerpač Müller hľadí na protipovodňový ventil a vidí: žerie horúco!

A hovorí si: Stále stojíš na

„Seydlitz“, 1400 súdruhov je stále nažive pod tebou, tebou

Musíš ich zachrániť, musíš riskovať uchopenie rozžeraveného

ventil! Čerpač Mueller - najprv kričal, potom ho pevne chytil a otočil - potom ho znova chytil a otočil, až kým jeho holé prsty doslova

varené.

Čerpač Müller zachránil „Seydlitz“ a

1400 nemeckých súdruhov!

Machine Translated by Google

Vodca Dánskej národnosocialistickej robotníckej strany:

Pod vedením Adolfa Hitlera

od Fritsa Clausena

Keď po prvej veľkej vojne zazvonili zvony mieru,
silná túžba po živote, ktorá bola tak brzdená
mnoho rokov po vojne, opäť prebudené v ľuďoch.

Teraz všetko, čo bolo kvôli tomu zmeškané
Vojna mala byť vynahradená, teraz všetko
ktoré zničilo, malo byť znovu postavené. Šťastná budúcnosť by
mala umožniť zabudnúť na spomienky na jeho hrôzy a radostné
potvrdenie života by malo osušiť slzy utrpenia. Ale zdalo sa, akoby
- spolu s
mnoho statočných a schopných mužov, ktorých vojna zmietla
preč a s mnohými silnými ženami, ktoré zlomilo - zahynula aj všetka
sila, ktorá mala formovať túto budúcnosť.

Mladík, ktorý sníval o tom, že bude môcť ukázať
svoju silu, teraz namiesto toho museli zažiť biedu nezamestnanosti.
Muži, ktorí sa snažili rozšíriť svoj domov
a pracovisko muselo uznať, že zamestnanosť a
mzda už bola zastavená a že oni
museli sami splácať tú hypotéku. Starí a chorí, ktorí dúfali v podporu
a pomoc mládeže a
zo silných mužov museli žobrať, aby hladovali od núdze a nedostatku.

Machine Translated by Google

Krvavé prelievanie vojny pokračovalo v krvavých povstania a boje, v ktorých sa vidiec postavil proti krajana. Medzi nimi narastala nová nenávisť a nové nepriateľstvo ľudí. Popierajúce a ničiace sily, ktoré sa počas vojny stali pánmi, nie strácajú svoju moc aj po jeho skončení.

Sen o šťastí sa zmenil na nepokojný lov pre zisk. Túžba po skvelej budúcnosti musela spôsob, ako uspokojiť požiadavky dňa. Necitlivá, život popierajúca moc peňazí ho škrtila ľudí a vytvorené z potvrdenia života a únavy zo života, takže neustále rastúci počet ľudí dobrovoľne ukončili svoj život. Bezcitná moc peňazí splodila rovnako necitlivá a život popierajúca generácia, ktorá - namiesto toho, aby upierali zrak na hlboké more večnosti a nekonečnosť - upriamili ho na svetské konečné a pozemské, a tým prelomili most, ktorý ich spájal s večnosťou prostredníctvom večnej reťaze generácií .

So slepou ľahkovážnosťou a nezodpovednou ľahostajnosťou sa európski ľudia blížili k svojmu úpadku a zničenie. To sa nestalo len v týchto krajinách ktorý sa zúčastnil krvavého konfliktu, nielenže sa to stalo skôr medzi ľuďmi, ktorí boli porazení aj medzi tými, ktorí sa nezúčastnili vôbec bojovať.

Machine Translated by Google

Zodpovedné hlavy štátov a poprední politici
nechcel vidieť a prerušiť vývoj v
ktoré popierajúce a ničiace sily všade
mali dominantný vplyv. Čelili všetkým
protiživotné a podvratné snahy bez citu a činu.

Vládcovia sa len snažili vyvolať dojem svojich
vlastnú nevyhnutnosť účasťou na mnohých
medzinárodné kongresy a konferencie, ktoré si pripomínali
povojnovom období alebo návštevou mnohých zbytočných
parlamentné rokovania. A zatiaľ čo tieto
parlamentné rokovania stále prebiehali,
popierajúce sily sa zo seba stali neobmedzenými pánmi v
jedna z najväčších a najbohatších krajín sveta.
Cez hory mŕtvol a neopísateľnú biedu, oni
premenil slová Friedricha Engelsa na skutočnosť, že
„Všeobecné zničenie je prvým predpokladom pre svet“
revolúcia“.

Z ríše, ktorej základná forma kedysi bola
vytvorené severským vikingským duchom, oni znova a znova
deklarovali ako svoj cieľ túžbu uhasiť a
zničiť všetko, čo tento duch a ostatné formatívne sily
sveta, ktorý vytvorili. Odtiaľto riadili
rast komunistických strán všetkých krajín, ktoré, ako samy
informovali svet počas svojho svetového
kongres v roku 1928 boli len časťami veľkej, celosvetovo zameranej
komunistickej strany.

Machine Translated by Google

Tu zorganizovali Červenú armádu, ktorej úlohou bolo násilne vymazať jedinečnosť národov a všetko, čo bolo touto jedinečnosťou v rôznych krajinách vytvorené ako hodnoty.

A jeden dokonca prijal ich poslov v týchto krajinách a jeden umožnil hlavám štátov potriasť
ruky týchto poslov, ktoré boli stále červené od
krv najbližších príbuzných týchto hláv štátov.

Ale rovnako ako sa poprední európski predstavitelia postavili tomuto vývoju, zaslepení a nezodpovední, tak sa vo všetkých krajinách objavili sily, ktoré sa proti nim vzbúrili. Mnohé mená tých, ktorí sa snažili tento vývoj zmeniť, boli zabudnuté a mnohí sa nikdy nedostali do povedomia.

vedieť; za ich pokusy bojovať proti ničeniu
uviazli príliš skoro alebo sa vydali nesprávnou cestou.

Víťaznému nemeckému slobodnému zboru bolo teda odopreté konečné víťazstvo, pretože vtedajšia demokraticko-marxistická ríšska vláda – podľahnuac tlaku svetových demokracií – ich prinútila vzdať sa boja.

V Taliansku sa zdvihol mohutný odpor, kde desiatnik
Benito Mussolini, ktorý bol ťažko zranený
svetovej vojny, vybudoval fašistické hnutie pre boj
proti kolapsu.

V čase, keď mala komunistická Červená republika
už boli vyhlásené v južnom Nemecku a Maďarsku a sovietska vláda sa zdala byť úplne zabezpečená v

Machine Translated by Google

V Rusku zhromaždil svoje fašistické bojové formácie a viedol
ich do Ríma, kde bol menovaný za ministerského predsedu
Talianska kráľom. Počas rekonštrukcie silnej a energickej štátnej moci
sa Mussolinimu podarilo zhromaždiť svojich ľudí z mnohých strán a
priepastí, ktoré
roztrhal to na kusy. Jeho cieľom bolo opäť prebudiť silných
štátotvorné sily veľkého starovekého Ríma. Videl
spolupráca medzi svetovým kapitálom a marxizmom a jej účinky vo
veľkých tajných lóžach slobodomurárstva.

V Nemecku bojoval Adolf Hitler proti rovnakým nepriateľom a ich
spoločnému židovskému pôvodu. Pokračoval
z myšlienky, že životný obsah ľudí musí byť
regenerovaný.

Dal nemeckému ľudu úlohu zamyslieť sa nad svojím
pôvodná sila.

Túto silu prebudil v spoločnosti, ktorej hlavným
silné stránky už boli hlboko pochované silami subverzie... v ľude, v
ktorom už každý stál proti každému... v štáte, ktorého základy už boli
otrasené hroziacim komunistom

revolúcia. Ľudová sila, ktorú nanovo prebudil
bol taký silný, že nielenže porazil podvratných
sily vo vlastnom ľude, skôr by to mohlo aj zničiť
všade tam, kde ohrozovali Nemecko a Európu z iných krajín.

Machine Translated by Google

Keď generál Franco zobudil tieto sily v
Španielsky ľud v roku 1936, aby zastavil komunistickú deštrukciu a červené vraždenie, ktoré sužovalo krajinu, bola to práve Hitlerova légia Kondor, ktorá spolu so španielskymi a talianskymi spojencami dokázala zabezpečiť víťazstvo. Adolf Hitler nielenže prebudil svoj ľud k
uvedomiť si potrebu riešenia problému
mnohé požiadavky doby; viedol ho k poznaniu večných požiadaviek života. Znovu prebudil vo svojom ľude sen a túžbu usilovať sa prekonať čas a priestor; prebudil vôľu dať tomuto životnému pohľadu formu v čase a priestore. Vedel, ako blízko je človek

viazaný na svoj klan a ako presne spočíva istota
tu, aby mohol postaviť most do budúcnosti. Vedel,
že toto uznanie veľkého zázraku krvi-
Vzťah a dedičnosť vedú k nahliadnutiu do božského zákona, ktorý určuje život a ktorý je najvyšším prejavom
každého ľudského spoločenstva.

Vďaka tomuto uznaniu sa poslanie Adolfa Hitlera rozšírilo ďaleko za hranice čisto nemeckej misie; je oveľa
viac než len ochranca európskych území v
všeobecnom zmysle. Je veľkým objaviteľom a architektom
európsky ľud a v neposlednom rade aj tí ľudia, ktorých on sám bol blízkym pokrvným príbuzným svojho vlastného ľudu
tak často silne stresovaný.

Machine Translated by Google

Jeho misia teda platí aj pre Dánsko.

vývoj v Dánsku sa vôbec nelíši od
ten v iných európskych krajinách a ak Dánsko
patrí k tým krajinám, ktoré počas prvej svetovej vojny
Vojna zarábala peniaze, rovnako aj povojnové obdobie tu,
dala mu nezamestnanosť, hospodárske krízy, s
ich bankroty a nútené dražby, sociálna núdza,
rastúca kriminalita a samovraždy a klesajúca pôrodnosť.

Aj v tejto krajine sa niekto pokúsil prehradiť toto
vývoj. Jeden sa v tom jednom pokúsil zmeniť zákony
zakladali nové politické strany, ktorých ciele a cesty však
boli zabudnuté; snažili sa zlomiť tie staré
večierky; ale muži, ktorí sa toho pustili, zomreli v chudobe
a zabudnuté.

Jeden vytvoril pohyby a pripravil masívne
transformácie štátu, bez toho, aby boli schopní, však
eliminovať popierajúce a ničiace sily a bez
byť schopný zabrániť tomu, aby sa rovnaká skaza stala
Dánsko, ktoré bolo plánované pre európsky ľud,
keby Adolf Hitler tieto sily neporazil.

Ak by však Dánsko opäť zažilo národnú
prebudenie, potom sa to nedá pripísať výlučne
vonkajšia obrana - ktorú pre nás vytvoril Adolf Hitler,
aj proti silám ničenia - skôr k tomuto veľkému
poslaním ukázať aj našim ľuďom cestu k zbierke
jeho pôvodných hodnôt.

Machine Translated by Google

On je pre našu dobu tiež jedinou predstaviteľnou silou, ktorá dokáže z Ymirovho mŕtveho tela sformovať postavu Odina v Dánsku, aby duch aj vôľa našli spoločný výraz v dostupnej postave. Nielenže nám, Dánom, ukázal cestu späť k sublineárnemu životnému pohľadu hrdinskej éry, ale skôr viedol našu mládež k...

nový boj proti svetovému nepriateľovi v tejto vojne
divadlo, kde nám kedysi mocné nebeské sily dali náš národný symbol, Dannebrog. Prebudil v nás tiež vieru, že opäť môžu vzniknúť nádherné umelecké a architektonické diela podobné tým, ktoré stále svedčia o úsilí nášho ľudu naprieč vesmírom.

a k svojmu snu naprieč časom - na rozdiel od tých životov-
popierajúce a mŕtve obludy vytvorené v našej prázdnote
čas.

Len vďaka tomuto veľkému životnému úsiliu môžeme my Dáni opäť dosiahnuť ten priamy, radostný a aktívny život tu na zemi
ktoré Grundtvig spieva, a opäť kráčať vzpriamenými krokmi našich ušľachtilých otcov, opäť žiť s rovnakou hodnotou na hrade a v chatrči a opäť vidieť očami, ktoré boli
stvorený hľadieť k nebu, bdieť pre všetko krásne
a skvelé tu dole, a napriek tomu dôverné s
hlboká túžba a naplnená nádherou večnosti.

Machine Translated by Google

Veľký nórsky básnik Henrik Ibsen napísal svojmu priateľ, spisovateľ Strodtmann zo Šlezvicka-Holštajnska, o vnútornej hranici Škandinávie s novovzniknutou Nemecká ríša:

„Škandinávske ľudstvo vnímam iba ako medzistupeň smerom k zjednoteniu celého, veľkého germánsky kmeň.“

„Keby som si myslel, že nakoniec zostaneme stáť na mieste s izolovanú škandinávsku spoločnosť, potom by som už nikdy pustil som sa do propagácie tejto veci.“

Machine Translated by Google

Zvrat sezóny, zvrat osudu

Plameň horí do plameňa, až kým nezhasne,
Oheň prijíma život ako ohnivé semeno -
Aj človek prechádza na iskru.
Ľudový oheň nikdy nezhasne.
- Z Eddy

Milióny a milióny rokov bola naša planéta obieha okolo Slnka, okolo matky všetkého života na svete naša zem.

Ale iba prostredníctvom videnia, hľadania a chápavý duch severského človeka urobil vznešené, večné poriadok slnečnej sústavy vstupuje do vedomia ľudstvo.

V letnom a zimnom slnovrate rozpoznali nemilosrdný zákon „zomri a staň sa“ a potvrdil ho s vzdorovitým prijatím.

Nedele boli ich sviatkami, ale slnovrat bol posvätný pre nich. ich. V nociach letného slnovratu sa zapálili ohne vo výšinách ako znak životodarnej vôle a tvorivosti- vôľa proti silám noci a popierania.

Pre nich zimný slnovrat - s neustále sa vracajúcim svetlo - bolo symbolom večnosti zápasiaceho života.

Machine Translated by Google

Takže si usporiadali život v rámci
božský poriadok. V tejto viere nosili slnečné znamenie,
svastiku ako ich svätý symbol.

S touto vierou a pod týmto znamením indogermánske
Ľudia vstúpili do svetla dejín pred 5 000 rokmi.

Kamkoľvek sa vydali na svoje ďaleké cesty, chaos
ustúpili pred rozkazom, krajina rozkvitla a
plodnosť a úroda požehnali ich cestu.

Či už prenikli do ďalekých stepí
severné Rusko ako nositelia pochodní ľudského poriadku alebo
založené štáty v Ázii, či už spievali najviac
krásne piesne pre svetlo ako árijskí Peržania alebo ako
Heléni zapálili olympijský oheň, či už oslavovali
sviatok neporaziteľného muža v rímskom senáte
a odtiaľto vytvoriť celosvetovú ríšu; kde ich
horeli ohne, osud sa zmenil z temnej noci na
jasný deň.

„Aj človek prechádza na iskru. Ľudový plameň nikdy
ide von.“

Mladí ľudia pokračovali v starodávnom zvyku
oheň slnovratu pozdĺž ich cesty, generácia za generáciou,
ako nositelia posvätného rádu a svetla kultúry.

Germánski ľudia vstupujú do dejín.

Machine Translated by Google

Cimbri a Germáni, Vandali a Švábi a
Mnohé iné germánske kmene zavádzajú novú, žiarivú éru v čase
získavania novej pôdy.

V boji trvajúcom viac ako tisíc rokov,
Budúci sa germánsky človek bojuje proti neporiadku a proti silám
ničenia v Európe.

Jeho rodená roľnícka sila vytvára z močiarov a pralesov bohatstvo
európskych polí. Z
duchovná sila tvorivého germánskeho človeka pramení
predovšetkým vrchol európskej kultúry. Ale iba hrdinská veľkosť
germánskeho bojovníctva bráni životné spoločenstvo Európy v
rozhodujúcich bitkách proti
neustále útočiace kočovné ľudové masy z Blízkeho a
Stredná Ázia.

Verní tejto osudovej tradícii, najsilnejšia a najjednotnejšia sila
seversko-germánskeho ľudstva ,
Reich dnes vedie nemilosrdný boj o existenciu
Život Európy.

Pod silným vedením Duceho Taliansko pokrýva
južné krídlo kontinentu v tvrdohlavom boji: pre
dnes sa sily temna opäť postavili proti
nositelia kultúrnej vôle ľudstva.

Anglosaská plutokracia, zasiahnutá slepotou,
jeho tanec okolo zlatého teľaťa zrádza jeho česť
vlastnú germánsku krv.

Machine Translated by Google

Skazené jedom židovského boľševizmu, masy
milióny Sovietov bojujú trpký boj za svet
revolúcia, pre vzburu menejcenných.

S prísnosťou prírodných zákonov, silou
svetlo je povolané k rozhodnutiu proti hrôzam večného
noc.

Deň alebo noc -
Život alebo smrť -

Planúcimi plameňmi naši predkovia potvrdzovali moc
svetla a života.

A vzplanúť aj my, ich plamene
potomkov.

Machine Translated by Google

Letný slnovrat 1941!

Nikdy predtým v histórii nemala takú masívnu armádu
sily zhromaždené pri slnovrate pre osudnú bitku ako
jasná noc z 21. na 22. júna 1941.

Svätá vážnosť zmocnila sa všetkých, ktorí si uvedomovali, čo to je
išlo o: existenciu alebo neexistenciu árijskej krvi a
teda samotnej európskej kultúry. Od Severného ľadového mora až po
Čierne more, kolóny Nemecka a jeho spojencov
armády narazili do nepriateľských más. Hrozné
obraz smrteľného nebezpečenstva, ktoré hrozilo ľuďom
Európa sa stala viditeľnou:

Obrovské nepriateľské masy v nespočetných sovietskych armádach,
s gigantickým arzenálom zbraní boli pripravení na
vtrhnúť do srdca Európy, keď údery
Nemecké ozbrojené sily ich zaútočili.

Po prvých víťazných bitkách pri Bialystoku a Minsku
bojovali pri Salle, Smolensku a na Ukrajine.
šokujúce poznanie bolo jasné, že svet nikdy
predtým, ako niečo také videl.

Čo sa zhromaždilo proti Ríši a Európe
bol to obrovský gang krvilačných a menejcenných - ale
tvrdohlavé - stvorenia.

Machine Translated by Google

Ak by Huni a jazdci Džingischána boli
metla ľudstva, ktorá sa prehnala Európou, potom v r.
hrdinská európska mládež sa zaoberala týmto bojom
zákerný pohľad systematicky brutalizovaného a
zvieracia obludnosť.

Rusko, ty dobrá a krásna zem, v takých rukách!

Štyrikrát v histórii sa o to pokúsili
integrovať túto veľkú krajinu do európskeho priestoru
kultúra.

Prvými nositeľmi kultúry boli Indogermáni
ľudí. Ich tvorivú prácu dosvedčujú aj dnes
ich severské budovy (kamenné mohyly) a prežili
v ich mohylách ako večný pamätník.

Ale ich sila nestačila na upokojenie
divoké ľudové masy v obrovskom priestore.

O tisíce rokov neskôr, v druhom storočí pred Kristom,
noví poslovia európskej morálky a kultúry
prenikol do oblasti medzi Dieprom a Dnestrom.

Boli to germánski ľudia z ľudovej rodiny
Góti.

Opäť germánski vlastníci pôdy a bojovníci
dobyl nekultúrnosť rozsiahlej krajiny. V snahe
mnoho storočí rozširovali veľkú ríšu
Góti od Baltského mora až po brehy Čierneho a

Machine Translated by Google

Kaspické more so svojimi široko rozptýlenými, nezávislými centrá osídlenia.

Zdalo sa, že územie bolo pre Európanov získané životné spoločenstvo.

V tomto období však došlo k miešaniu rás v Rímskej ríši svetové impérium už nadobudlo hrozivú podobu.

A opäť, germánsky ľud nebol početne dostatočne silný - a nie dostatočne si vedomý možnosti ich spojenej sily - k súčasne postupovať proti Rímu a kryť ich východné krídlo proti ázijským ľudovým masám.

Takže táto gotická ríša sa stala obeťou útoku Huni v štvrtom storočí.

Noc a hlboké ticho opäť padli na túto rozľahlú krajinu.

Uplynuli storočia.

Potom však severský ohnivý duch poháňal nové kmene k významnej tvorbe.

Ešte pred koncom čias veľkých, germánskych získanie novej pôdy, okolo roku 860, Vikingovia z sever prenikol do nevykúpenej zeme a vytvoril Vikingský štát.

Hlavnými mestami tejto ríše sa stali Novgorod a Kyjev. a ekonomické centrá najväčšieho významu.

Polia opäť prinášali ovocie, poľnohospodárstvo a obchod prekvitali.

Machine Translated by Google

Bohaté krajiny východu a Blízkej Ázie a
Európske krajiny sa dopĺňali v intenzívnom obchode v tomto
prirodzenom životnom priestore.

Avšak schyľovala sa nová búrka ničenia
vzdialená sivá rozľahlých ázijských stepí:

Džingischán rozšíril svoju mocnú mongolskú ríšu
od Tichého oceánu po Sliezsko. V roku 1224 bol Kyjev
dobyté. A keď jeho armády pochodovali smerom k
juh a západ, svetlo tohto sľubného výtvoru
Vikingovia boli vyhladení.

Zvyšky jeho krvi boli absorbované do
Slovanské obyvateľstvo. Po stáročia zem opäť spala
súmrak bezkultúrnosti.

Okolo roku 1700 ruský šľachtic a neskôr cár,
Peter Veľký sa pokúsil vládnuť Rusku európskym spôsobom. Ale s príliš
početným prevahou
malá tvorivá sila Nemcov z Pobaltia a
aj zo Švédska, bolo samozrejme z dlhodobého hľadiska nemožné dať
tejto obrovskej krajine pevné vedenie
štát.

Pokus trval dve storočia. Ale tento štát
zostala mŕtvou fasádou. Za ňou sa skrývalo
beztvárnosť desiatok etnických skupín, ktoré boli počas ľudovej kultúry
zmiešané do pestrej zmesi
putovania z Ázie smerom do Európy.

Machine Translated by Google

Táto ľudová zmes, postihnutá divokosťou
stepné rasy, boli počas celej svojej histórie rozpoltené medzi
kultúrou a bezkultúrnosťou, medzi disciplínou a
nedisciplinovanosť a medzi pokornou zbožnosťou a bezbožnosťou.
To bola vhodná vražedná zbraň pre večnosť
Žid proti árijsko-nordickej ľudskosti Európy.

V dôsledku krvavej obety ruskej vlády
vrstvy vo svetovej vojne, cesta pre podľudstvo a
Židia boli otvorení, a tak boľševizmus mohol zvíťaziť v
1917.

Zvyšná severská krv bola zmasakrovaná a
začiatky európskej kultúry eliminované.

Obeťou tohto židovského... sa stali milióny ľudí...
boľševik [1] intoxikácia.

To, čo sa potom stalo v Rusku, sa dá len ilustrovať
s príkladom zvieraťa:

Objavili sa naše domáce zvieratá - viac-menej veľa
pred generáciami - od divých zvierat prostredníctvom
chovateľské opatrenia.

Ak ich niekto nechá znova na niekoľko rokov zdivočiť
generácie alebo ich dostane do zlých rúk, budú vo svojom
divokosť sa stáva ešte roztrhanejšou a zvláštnejšou, než ony
boli vo svojej prirodzenej divokosti.

[1] medzi slovami „boľševik“ a „intoxikácia“ sa nachádza krátke nečitateľné slovo v texte Karla Hammera.

Machine Translated by Google

Podľa tejto zásady boli ruskí ľudia pod židovským vedením zámerne zbičovaní do divokosť svoriek.

Toto si predstavoval diabolský démon židovstva, mocná skupina miliónov divokých Aziatov by mala roztrhať od seba európskych ľudí.

Iba v bezduchom svete, zbavenom seversko-germánskych ľudia, verili Judea, že je možné dosiahnuť túto temnú ovládnutie sveta.

Máme príklady z najnovšieho obdobia z znásilnené pohraničné štáty Litva, Lotyšsko a Estónsko.

Od júna 1940 Sovieti nielenže zničili celú árijskú vládnucu vrstvu, ktorá zavraždila desiatky tisíce v tomto procese, ale v Litve a Bielom Rusko to tiež začalo priamo na hraniciach s Nemeckom Ríše, usadiť Kirgizov, Kalmukov, Tatárov a ich členov iných kočovných kmeňov.

Európa sa mala stať nomádskou a jej bohatá kultúrna krajina by sa po drancujúcom útoku zmenila na divočinu bez ľudí.

Osudnejšie ako kedykoľvek predtým sa Európa postavila proti pred starou úlohou bojovať proti silám zničenie.

Rovnako ako ľudia v Európe počas veľkých historických období rozhodnutia minulosti stáli pod vedením

Machine Translated by Google

Germánski muži, odhodlaní brániť sa proti
spoločný nepriateľ, takže pochodujte aj v tieto dni, najlepší
časť európskej mládeže na strane Ríše smerom k
víťazstvo a zvrat osudu.

Nikdy predtým v dejinách germánsky ľud
mal takého skvelého vodcu, akého máme my dnes
šťastie mať.

Cieľom tohto boja je však konečný
prekonanie večného nebezpečenstva z východu.

Čo indogermánski ľudia, Góti a Vikingovia
sa to z dlhodobého hľadiska nedalo dosiahnuť, to teraz musí byť
dovedené k rozhodnutiu a zabezpečené navždy.

Pred viac ako tisíc rokmi Vikingovia vytvorili
ich usporiadanú ríšu v oblasti okolo Novgorodu a
Kyjev, hrdinsky a sami.

V tej istej oblasti bojuje dnes - s rovnakou statočnosťou
a v rámci nemeckých ozbrojených síl - a
Germánska divízia, ktorá nesie názov Viking
hrdosť na európsky zvrat osudu.

Machine Translated by Google

Arcibiskup z Canterbury, prímas

Anglikánska cirkev v decembri 1936 povedala:

„Varujem pred nebezpečenstvom bezbožnosti. Je to len príliš dobre známe, že v Sovietskom zväze veľký ľudský komunitu požiera agresívny bezbožnosťou a protikresťanským učením triedny boj. Človek musí byť ostražitý, aby sa predišlo aby tento duch prenikol aj do anglického ľudu.“

Koncom júla 1941:

„Smútim nad obeťou a hlboko ma dojíma úžasná statočnosť a sila ruského ľudu, ktorý vysoko drží vlajku civilizácie v boji proti fašizmu. Som presvedčený o vašom konečnom víťazstve.“

Machine Translated by Google

Germánska milenka

z Gislasagy

Teraz sa Auda Vesteinstochterová stala manželkou Buehla.
a prevzal farmu spolu s Asgerdom. Šesťdesiat kmeňov
dobytka stálo v stajni. Netrvalo dlho a ľudia si všimli, že zo všetkých
islandských žien bola určite prvá, čo sa týka starostlivosti a
schopností. Z
z jej správania bolo možné rozpoznať jej šikovnosť a jej
usilovnosť a jej skúsenosti v mnohých veciach.

Ale ukázalo sa tiež, že sa nikdy nestala arogantnou.
Nad všetky ostatné ženy bola spravodlivá a priateľská k
jej podriadení a bola aj štedrá.

Gisli Thorbjoernson sa často nevedomky usmievala, keď
Videl Audu pri práci; rozveselil sa a bol šťastný.
s myšlienkou, že sa stala jeho manželkou. Jeho manželstvo
s ňou bol pokojný, vrúcny spoločný život, vzájomná starostlivosť
a vytváranie pre posilnenie klanu.

Navonok si človek toto hlboké puto veľmi nevšimol:
Gisli aj Aud boli zdržanliví a rezervovaní vo svojich prejavoch citov,
presne ako sa to naučili zo svojich
predkov podľa pravého germánskeho spôsobu.

„Dať si ruky na kolená znamená dať si ich na nesprávne miesto!“,
hovorievala Aud často, keď sa smiala svojim mladým slúžkam. A
mladé slúžky sa červenali, ak Aud

Machine Translated by Google

prichytili ich pri snení a potom s nimi pracovali
dvojité nadšenie. Najprv pravdepodobne tento alebo tamten
reptal, ale reptanie čoskoro prestalo.

Ako by človek nemohol pracovať, keď aj samotná manželka...
ísť takým dobrým príkladom.

Aud vstal dávno pred svitaním, aby pripravil tvaroh a
piecť chlieb.

V Buehli bolo veľa ostatných nájomníkov; všetci chceli
nasýtiť sa.

A ako dobre vedel Auda Vesteinstochtera
pripravte si jedlo!

Malá kuchynská slúžka Hrefna jej ochotne pomáhala.

Po skončení skorej práce prišli na rad ďalšie práce.

Keď sa muži objavili v hale, už tam bolo
pariaca sa kaša na stole a vôňa
čerstvo upečený chlieb naplnený širokým priestorom.

Aud ich nabádal, aby sa zapojili. Vtipy sa medzi nimi šírili.

Áno, vládla tam dobrá atmosféra vzájomného šťastia
Buehl!

Jeden sa radostne pustil do každodennej práce a každý s radosťou
Začatá úloha pokračuje dobre.

Vonkajšia práca bola rozdelená medzi poľnohospodárskych robotníkov,
ale doma Aud a Asgerd dohliadali na úlohy
slúžok, drhnutia a upratovania, pečenia chleba
a prípravy medoviny a jedál.

Machine Translated by Google

V lete sa zbierali bobule a záhradné rastliny starostlivosť o - v zime ženy priadli a tkali.

Krásne, farebné oblečenie sa vynorilo spod Audiných zručné ruky. Ostatní s úžasom videli, ako ťahala zlatá niť za zlatou niťou cez červený hodváb slávnostné šaty. Niekedy adresovala svoje slová slúžky a nech jej porozprávajú o svojej domovine, o rodičoch a súrodencoch.

Dobre si rozumeli, slúžky a ich pani. Hrefna, Thorgard a Vigdis často hovorili o tom, ako iné, bol to Bruehl od čias Auda Vesteinstochtera spravovala a spravovala tam ako manželka.

Machine Translated by Google

„Od tohto muža očakávam silu; on si udržiava dôstojnosť zákona. Ale žena vládne iba milosťou.“

- Friedrich Schiller

Machine Translated by Google

Dieťa a manželstvo

od Friedricha Nietzscheho

Si mladý/á a túžiš po dieťati a manželstve.

Ale hovorím ti: Si človek, ktorý by túžil po dieťa?

Si víťaz a sebapremožiteľ,

Pán zmyslov, vládca tvojich cností?

Tak sa ťa pýtam.

Alebo zviera a žiadostivosť hovoria z túžby?

Alebo osamelosť? Alebo nespokojnosť so sebou samým?

Chcem, aby tvoje víťazstvo a tvoja sloboda túžili po dieťati.

Mal by si postaviť živý pamätník svojho víťazstva a tvoje oslobodenie.

Mal by si sa postaviť nad seba. Ale najprv, pre mňa ty musíš byť sám stavaný, rovný telom i dušou.

Mali by ste plodiť nielen vpred, ale aj smerom nahor!

Nech vám v tom pomôže záhrada manželstva.

Machine Translated by Google

[NÁZOV PRIDAL REDAKTOR]

Nemecké myslenie

od Kurta Eggersa

Nemecké myslenie nestaví nerealistické teórie a dúfa v zázraky, skôr si človeka cení podľa toho, jeho význam pre spoločnosť.

Porovnáva život jednotlivca so životom celok ľudu.

Meria prítomnosť mierou budúcnosti prítomný.

Tak sa hodnota jednotlivca stáva malou pred veľkosťou komunity.

Tak sa stáva hodnota osobnosti veľkou v vzhľadom na jeho príkladný vplyv na spoločnosť.

Machine Translated by Google

Otcova žiadosť

Kancelária SS dostala od
otec ťažko zraneného holandského esesáka:

"Middelburg, 24. september 1941"

„Týmto potvrdzujem prijatie - a ďakujem Vám za - Váš list z 15. th tohto mesiaca. Môžem vám oznámiť, že som dostal list od môjho syna, v ktorom mi oznámil, že jeho ľavé oko je tak poškodené, že nemôže
už s tým viac nevidím."

„Je však veselý a veselý. V jeho listoch čítam znova a znova, že cena, ktorú zaplatil za svoje
Führer, nie je príliš vysoká. Ale v jeho listoch si všímam jeden strach a jednu žiadosť: strach z vyhlásenia za nespôsobilého povinnosť. Jeho želaním je pokračovať v boji za Európu regenerácia."

„Môj syn Hans má len jedno želanie: aby ho neprepustili," ale aby si niekde naďalej plnil svoje povinnosti ako vojak."

„Naším želaním by bolo, aby tu bol Hans na dovolenke."
krátky čas. Spôsob, akým je náš Hans vyrezaný, je to najhoršie čo by sa mu mohlo stať, by bolo prepustenie z funkcie nespôsobilý na výkon služby. Preto vás žiadam, aby ste urobili všetko aby sa tomu zabránilo."

Machine Translated by Google

Z denného rozkazu korporácie

veliacim generálom

Po jednej z prudkých bitiek na severovýchodnom fronte
z Jelnje, skupiny Foerster z motocykla 1./SS
prápor - ktorého úlohou bolo strážiť rotu
ľavý bok - bol zistený nasledovne:

Vedúci skupiny, SS-Unterscharfuehrer Foerster, s
jeho ruka na detonačnom krúžku posledného ručného granátu,
strelený do hlavy.

Prvý strelec, SS-Rottenfuehrer Kialber, s
guľomet stále pri ramene a jeden náboj v
hlaveň, strelený do hlavy.

Druhý strelec, SS-Sturmmann Buschner, a tretí
strelec, SS-Schuetze Schyma, mŕtvy v ich zákopoch.

Sólový posol, SS-Sturmmann Oldeboershuis,
kľačiac ako mŕtvy pri svojom stroji s rukou na
volant, padajúci v momente, keď bol
mal prevziať poslednú správu.

Vodič, SS-Sturmmann Schwenk, mŕtvy vo svojom
líščia nora.

Z nepriateľa videl iba mŕtvych - ležiacich napoly
kruh okolo pozície skupiny - v dosahu ručného granátu
rozsah.

Machine Translated by Google

Príklad konceptu „obrany“! S úctou
Stojíme pred takým hrdinstvom!

Navrhol som, aby boli tieto mená zverejnené na
čestná stránka nemeckej armády.

Machine Translated by Google

Neutralita a germánske úsilie

„...a toto jasne hovorím – chcem vedieť a počuť
nič neutrálne... ak prídem na hranicu, musíš
vyhláste sa za chladného alebo teplého, lebo Boh bojuje proti
diabol tu. Ak chceš, aby som sa držal Boha, tak poď
pre mňa. Ale ak sa radšej držíš diabla, tak ty
musí proti mne určite bojovať. Tertium non dabitur,
tretia možnosť neexistuje, to je isté. Čo je to za vec?
je to - neutralita? Nerozumiem tomu.“

- Gustav II. Adolf, švédsky kráľ, Georgovi Viliamovi
z Brandenburska v roku 1630.

V týchto týždňoch a mesiacoch sa rozhoduje o osude Európy pre
celú budúcnosť. Germánski dobrovoľníci so zdravým inštinktom z
germánskych krajín nášho kontinentu.
rozhodli sa bojovať na strane Ríše. Za hranicami
že celé národy sa odvážne zhromaždili v boji za Európu, dokonca aj tí,
ktorí nie sú priamo pokrvne príbuzní nemeckému ľudu, ale ktorí sú
mu blízki
s ním spojení ako susedia alebo prostredníctvom spoločnej histórie.

Na druhej strane existovali a existujú štáty, ktorých
pozícia nebola spočiatku jasná. Volali a volali
sami „neutrálni“.

Machine Translated by Google

Postupom času sa ukázalo, že aj
bezfarebné postoje týchto ostatných neboli úplne také
neutrálne, ako sa to na prvý pohľad zdalo; pretože keď sa to stalo vážnym, oni
čiastočne rozhodol v prospech Anglicka a Židov, teda proti
Európa a jej nový poriadok. Vládnuce plutokratické vrstvy
o týchto „neutrálnych“ ľuďoch nikdy naozaj neuvažovali
zostávajúci neutrálny. Už dávno predtým, ako
vypuknutie vojny, vzdať sa svojej národnej suverenity
v tom, že najprv dali svoje územia k dispozícii
duchovný pokrok nepriateľov Ríše; t. j. vzdali sa svojich spravodajských
služieb, tlače a rozhlasu a tolerovali spojenecké špionážne organizácie
na svojich
„neutrálna“ pôda.

Česť, hrdosť a nezávislosť - čo tieto veci urobili
zlý k nim, keby len ich plný riad zostal nedotknutý!
Akí hrdí môžu byť na druhej strane títo muži a
ženy, ktoré napriek všetkým prenasledovaniam,
už vtedy potvrdil myšlienky nového
tisícročia v tých krajinách!

Ale to, čo ich tamojší ideologickí oponenti nazývali
neutralita bola v najlepšom prípade sebaklamom. Zvyčajne však
bol to pokus prefíkane oklamať Ríšu a
ich vlastní ľudia. Nikto z ich ťahačov drôtov neveril v
dlhodobý úspech tejto iluzórnej politiky. Dlho predtým
nazbierali odvahu na „ťažké rozhodnutie“ – „pre

Machine Translated by Google

„kvôli svojmu ľudu“ – aby opustili krajinu, ich lietadlá stáli natankované a pripravené. Tento úbohý let bol len logickým vyvrcholením celej ich práce, rovnako ako okupácia území, ktoré mali, nemeckou armádou

zvedení. Takže ich opustení ľudia v núdzi museli

urobiť prvý krok k pochopeniu ich situácie. To znamenalo, že si museli uvedomiť, že s pomocou svojich
plutokrati, boli jednoducho vtiahnutí do vojny
plány Veľkej Británie ako pešiakov. Museli ďalej
uznať, že Anglicko rešpektovalo ich nezávislosť a nechávalo im chlieb v košíkoch iba dovtedy, kým boli ešte užitoční ako pešiaci. Toto uznanie musí
boli zatrpknuté. Tak trpké, ako vždy, keď človek musí
priznať zásadnú chybu, na ktorej sa niekto snažil
vybudovať celú svoju existenciu.

Široké kruhy v okupovaných „neutrálnych“ oblastiach sú stále nie je ochotný ani čiastočne pochopiť situáciu.
Prečo a načo tento neplodný stav tvrdohlavej mrzutosti? Pretože naši nepriatelia dokázali – v jednom ohľade – týchto ľudí skutočne „neutralizovať“. Konkrétne, oni
vzali im víziu ich historického, germánskeho
pôvod, pre ich vlastnú dôstojnosť, pre politickú realitu a skutočný európsky mocenský vzťah. V tom, že
v posledných rokoch im pomáhali židovskí emigranti
z Nemecka. V spojení s nimi boli schopní

Machine Translated by Google

dosiahnuť úplnú paralýzu politického myslenia v malých demokraciách germánskeho pôvodu: každý nezaujatý, nezávislý vývoj politického

názor tam bol vyhubený až do najmenšieho
zvyšky. Samotná zdravá túžba po majetku, zdravý inštinkt po získavaní a prosperite už neslúžili len na podporu života, ale boli povýšené na obsah a účel samotného života.

Takže česť a hrdosť museli byť zakrpatené. Ktokoľvek
v týchto krajinách, ktoré sa pýšili „slobodou a ľudskými právami“, si vzali slobodu myslieť a konať inak ako systém,

než „spoločnosť“ alebo než masy, bola bojkotovaná a
ekonomicky zničený. Tak sa zdvihol duch obchodníka a udusil každú spomienku na hrdinský pôvod
Germánski ľudia, ako aj vôľa k jasnému rozhodnutiu. Jeden
žil len pre tento deň a strkal hlavu do piesku.
V dôsledku toho sa ani zďaleka nedalo veriť, že jedného dňa, a dokonca aj v blízkej budúcnosti, budú rozhodnutia prijaté požadoval, s ktorým sa nedalo prehovoriť ani sa od neho odplatiť peniaze.

Že tento duch laxnosti a nečestnosti nie
úplne nakaziť ľudí dokazujú statoční muži a ženy, ktorí už veľmi skoro ponúkli svoje
majetok a svoju krv za víťazstvo a

Machine Translated by Google

národný socializmus v ich krajinách. V neposlednom rade to boli títo roľnícke kruhy, teda ľudia, ktorí nežijú ako jednodňový hmyz, ale sú zvyknutí pozerať sa cez niekoľko generácií, či už s rastlinami, či už s chov zvierat, alebo či už so sebou samými z dedičného statku na dedičný statok. Títo národní socialisti nielenže hovorili o tom, že neutralita mala v týchto krajinách nikdy v skutočnosti neexistovali a že tieto krajiny boli smerované do Veľkej Británie. Nie, tieto národné Socialisti zašli ďalej: priestorové väzby ich krajín, hlbší vhľad do historických súvislostí a skutočný európsky mocenský vzťah ich priviedli k... nasledujúce uznanie: Neutralita je v tom okamihu morálne nemožné, keď pokrvne príbuzný národ bojuje o život svoj a svojich bratov. Podľa tohto uznania tisíce dobrovoľníkov z týchto germánskych územia susediace s Ríšou potom prúdili na front. Ich krv, ktorá prúdi pre spoločný boj, jedného dňa nerozlučne spojí germánske štáty. znova.

My, Nemci a „neutrálni“, sa však musíme zamyslieť a skúste si predstaviť nasledovné: Ako by to vyzeralo s česť a úcta týchto „neutrálnych“ ľudí, ak títo dobrovoľníci nepochádzali z ich radov?! Títo dobrovoľníci vďaka svojmu úsiliu a ako prví

Machine Translated by Google

otvorili brány svojej krajiny, aby umožnili vstup novému, veľkému osudu. Svojím jasným postojom k Ríši ako životodarnému centru kontinentu oslobodili svoj ľud od stáročného stavu

izolácia a feminizácia. Títo dobrovoľníci sa podieľali

záleží im na tom, aby história ich krajín v budúcnosti bola viac než len históriou materiálneho pôžitku zo života. Všetci „neutrálni“ ľudia jedného dňa – ak...
uznali túto vojnu za rozhodujúci zlom v ich
aj životnú históriu - úprimne priznávajú, že hrdinstvo a zmysel pre obetu ich mladých synov bol najväčším činom v ich dejinách za posledné stáročia.

Machine Translated by Google

Prvému

Z prvého prejavu vtedajšieho veliteľa
I./SS Nordland prvým dánskym dobrovoľníkom
prápor 25. júna 1940:

Vy, dánski národní socialisti, vidíte medzi sebou
a v Nemecku tá istá krv. Krv, rasa je silnejšia
než jazyk a etnická príslušnosť.

Jazyk a etnická príslušnosť by mali žiť ďalej, slobodne a
bez obmedzení v novej Európe vedenej Germánmi, ale oni
by už nikdy nemal rozdeľovať germánskych mužov ani vytvárať
premeniť ich na nepriateľov.

Toto je začiatok novej, veľkej éry.

Toto si pochopil/a.

Chceš bojovať proti smrteľným nepriateľom
svastika, proti židovstvu celého sveta a
mnohé mocnosti ním zvedené.

Ste prvým zo zástupcov Severu
Germánia, ktorá - na česť svojho ľudu - založila
cesta do Nemecka, šampióna v boji.

Máš hrdosť a česť slúžiť a bojovať
v jeho garde pod najväčším mužom všetkých čias, pod
Adolf Hitler!

Machine Translated by Google

Jedného dňa o tebe deti a vnúčatá povedia: „Patrili k tým spočiatku veľmi málo ľuďom, ktorí si uvedomovali, za čo sa tento svetový boj bojuje, a ktorí nezradili germánskych bratov - krv s zbabelá neutralita.“

Machine Translated by Google

Germánska túžba

V každom pravom, germánskom mužovi starý Viking
túžba je stále živá dodnes; hľadanie veľkého
dobrodružstvo života, boj kvôli boju.
Táto túžba po dobrodružstve ženie germánskeho človeka k...
riadiť loď svojho života do výšin nebezpečenstva
existenciu, aby tam spochybnil takzvaný osud
súboj. V boji s osudom srdce dokazuje, ako
silné je a duša bojovníka, ktorý odišiel
bojovať s tým, koľko v ňom je severskej krvi.

Vlastné srdce, nájsť vlastnú dušu, je teda
konečný cieľ tejto germánskej túžby. To, čo my
priniesť späť domov z cesty do veľkých
dobrodružstvo je to, čomu v našom jazyku dodnes hovoríme -
zážitok!

Ten, kto sa nikdy nevydal do veľkej vojny
Zem preto nikdy nezíska toto vlastníctvo
skúsenosť, ktorá človeka robí múdrejším, zrelším,
a silnejší. Preto severský človek pohŕda
„Muž za sporákom“ prečo sa drží ženskej sukne
a ktorí sa nikdy nemôžu „vrátiť zďaleka“.

Skutočnú túžbu po dobrodružstve si netreba zamieňať
s túžbou po koristi. Skutočný bojovník nie

Machine Translated by Google

znesvätiť jeho srdce kvôli koristi: víťazovi samozrejme pripadá majetok porazených!

V hrdinských piesňach našej severskej rasy nie sú žiadni muži oslavovaní ako príklady odvážneho života, ktorí dosiahli úcta na základe ich majetku, skôr tí, ktorí bezstarostne riskovali skok do neznáma, ktorí sa pustili do boja a ktorí boli schopní

zvážiť ich srdce.

S akou výdržou dali rozhodujúci meč
úder - alebo ak stretli silnejšieho nepriateľa - dostali ho sami bolo hodné záujmu.

Veľkosť ľudského srdca sa preukázala v vzpore,
v rebelskom „Napriek tomu“ proti životnému prostrediu. A ktokoľvek bol schopný vložiť na to pečať svojej vôle prostredie, aj keď v smrti, bol „hrdinom“. Tento ideál umožnil Beethovena v čase, keď hluchota (najhoršia osud pre hudobníka!) ho postihoval čoraz častejšie, hovoriť vzpurné a hrdé slová: Chcem
siahnuť do čeľustí osudu!

Muž, ktorý sa bráni, ktorý sa odváži vzbúriť proti podmienka, ktorá sa ho snaží ohnúť alebo zlomiť, je pánom, nie stvorenie, jeho osudu.

Germánska túžba po skúškach dala vzniknúť tvorivej túžbe po dobrodružstve, z ktorej Vikingovia...

Machine Translated by Google

podnikali svoje – nie deštruktívne, ale práve naopak,
kultúrne a štátotvorné – vojnové výpravy.

V boji za poznanie germánske
výskumníci a objavitelia, umelci a vedci
vytvorili svoje nádherné diela, bez ktorých by dnes
neexistovala žiadna kultúra, žiadny spoločenský život, žiadny
civilizácia.

Človek zo Severu je nútený konať, aby
dokázať svoju bytosť, aby rozvíjal svoje silné stránky. V tomto
v akom zmysle získava svoju „večnosť“. Pretože tak je napísané v
Edda , „večné sú len slávne činy
mŕtvy“! Bez súdu nie je možné vykonať skutok, ktorý
dokazuje hodnotu. Bez nebezpečného úsilia niet potvrdenia.
o úprimnosti lákajúcej túžby!

Ktokoľvek sa stane príkladom pre svojich druhov
potvrdzujúcim činom, bude žiť v ich pamäti.
zostáva nezabudnutý, má slávu činu a je
teda „večný“. Germánska túžba vrcholí v požiadavke na
„večnosť“ v tomto svete, ktorá je spojená s osudom rasy.
Severský človek môže bojovať len za svoje
rasa a v tejto rase bojovať, milovať, zomrieť a byť večný.
Každé dobrodružstvo, každá pripravenosť na vojnu, každé riziko len
má zmysel, ak slúži rozvoju sily rasy, a preto v konečnom
dôsledku sleduje

Machine Translated by Google

účelom stať sa plodným. To je pozitívne
význam tvorivého, germánskeho nepokoja.

Existuje aj inštinktívny, deštruktívny nepokoj
nomádi, túžba po dobrodružstve, ktorá nemá
kreatívne silné stránky: takýchto lovcov koristi nachádzame medzi
Orientálci, najmä medzi Židmi. Pohŕdame nimi
kvôli hrdému sebauvedomeniu našej rasy,
ktorý ovláda meč, aby splnil úlohy.

Táto vojna nám, germánskym mužom, dala veľké
kreatívne úlohy. Pred nami leží Európa, ktorá musí byť
oslobodený zo svojho rozdelenia, zo svojho „magického spánku“ - do
ktorú potopili okultné medzinárodné mocnosti -
ak sa má stať pre nás novou vlasťou.

S odporom sa smejeme nad nepochopením
ľudia uviaznutí včera, ktorí nie sú schopní
pochopiť význam tohto boja a kto
možno nás chcú považovať za „šialencov“.

Vieme, že sme silní vo svojej viere, že sme z
nadchádzajúci čas, že zajtra a pozajtra bude
patria nám, že budúcnosť je naša. Nechceme žiadne milosrdenstvo,
skôr spravodlivosť! Preto sme sa stali vojakmi
Führera, ktorý zavádza Nový poriadok v Európe od
pohľad na práva mladých ľudí.

Už medzi našimi predkami sa to považovalo za
česť, že nám bolo dovolené bojovať pod vedením hrdinského vodcu. My

Machine Translated by Google

sú šťastní nielen z toho, že môžu žiť v dobe, ktorá sa vyznačuje najväčším hrdinským povstaním germánski muži, ale byť vojakmi Führera, ktorý dal meč germánskej túžbe.

Čo bolo včera ešte snom, dnes sa stalo realita. Ak sme včera ešte túžili po skúške a vášnivý čin, potom nám dnes Führer dal historická hodina skúšky. Vieme, že prichádzajúca Európa bude taká silná, pokiaľ bude germánska vôľa k moci, prebudený Führerom, zostáva nažive a bdelý.

A je na nás, aby sme znova a znova spôsobili, že naše túžby, naša túžba po dobrodružstve, naša pripravenosť a naše potvrdenie, aby sme sa vliali do boja o život-právo našej rasy.

Machine Translated by Google

Ľahšia cesta

V malom mestečku bola jednotka esesákov.
Šlezvicko-Holštajnsko. Títo muži boli otužovaní
veľa bitiek. Ich manželky a deti žili vedome v súlade so zákonmi rádu,
ktoré im dal Reichsführer SS. Jeden

jedného dňa prišiel mladý muž menom Kretzschmer
a požiadali ich, aby sa prihlásili do jednotky. Ale ktokoľvek si želá
narukovať do SS musí byť najprv overené, či jeho
osobnosť je vhodná pre požiadavky objednávky.
Kretzschmer priznal, že prebieha súdny spor
proti nemu. Ale bol pevne presvedčený o oslobodení.
Veliteľ jednotky SS Brodersen následne žiadosť odložil až do rozhodnutia
súdu.

Po niekoľkých týždňoch sa Kretzschmer opäť hlásil.
predložil rozhodnutie súdu – jasné oslobodenie. Na
v rovnakom čase však esesák Petersen, ktorý žil v
v rovnakej oblasti ako Kretzschmer, sa objavil pred jednotkou
vodca a povedal: „Veliteľ jednotky, musíme tohto muža zamietnuť; v
„V mojich očiach je zbabelec.“ Toto obvinenie bolo prísne a
Veliteľ jednotky Brodersen sa prudko otočil k
Petersen a ostro povedal: „Jeho česť bola opäť
preukázané, súd rozhodol a oslobodil ho.

Machine Translated by Google

Ako chceš ospravedlniť svoj prísny súd?“
Petersen videl, že veliteľ jednotky, ktorý bol dobre známy
pre svoju obzvlášť spravodlivú povahu sa hneval na svojho
námietka. Ale jeho držanie tela bolo pevné a pohľad voľný
ako odpovedal: „Podľa zákonov štátu bol Kretzschmer oslobodený;
ale podľa
nepísaný zákon SS, musím ho uznať vinným.“

Potom Petersen podal správu o tom, čo zistil o
Kretzschmer len o pár hodín skôr:

„Vieš, že pred pár mesiacmi toto nebezpečné
kolega Josef Mamzak sa presťahoval do Neumuensteru - z ktorých
nikdy nebolo jasné, či patril k červeným alebo
reakcionárom. Aj keby sme tu boli pol dňa
cesta preč z Neumuensteru, máme všetko
napriek tomu počul o útoku tohto Mamzaka na
Gertrud Jensen. Podľa dôkazov súdu,
Kretzschmer bol od miesta činu vzdialený necelých 50 metrov.
zločin. Preto prokurátor predpokladal, že
Kretzschmer sa zúčastnil útoku. Medzitým,
Kretzschmer mohol v tomto smere dokázať svoju nevinu,
a preto ho súd oslobodil. Pre štát a
široká verejnosť, tým sa vec skončila, ale
nie pre nás, esesákov! Pretože, ako slušný chlapík, Kretzschmer
musel dievčaťu pomôcť. To neurobil. Preto,
Je zbabelec.“

Machine Translated by Google

Vláda veliteľa jednotky Brodersena bola pokojná a za všetkých okolností
okolnosti, najprv vypočuť obvineného pred vynesením rozsudku.
Preto si teraz dal zavolať Kretzschmera. Musel
priznať, že pil s tým surovým Mamzakom
a rozprávanie opovrhnutiahodných príbehov o ženách. Po odchode
okamžite sa s ním odlúčil. Neskôr dokonca počul
dievča kričalo, ale pretože Mamzak bola známa ako
násilný muž s nožom, necítil sa mu rovný.
Preto sa vydal vlastnou cestou.

Veliteľ jednotky zostal navonok pokojný. Jeho odpoveď
bol chladný a odmietavý: „Kretzschmer, osud ťa tam postavil
pred rozhodnutím v tú hodinu: kráčať po náročnej ceste
bez obáv o nebezpečenstvo pre seba a postaviť sa
dievčaťom, alebo si zvoliť jednoduchšiu cestu na ochranu tvojho
vlastné kosti. Nedávno na konferencii ríšskeho vedenia nám
Reichsführer opäť povedal, že esesák musí
vždy sa rozhodni pre ťažšiu cestu. Nemohol si
urob to, preto ťa odmietame.“

Machine Translated by Google

Človek nehreší proti vernosti a cti len vtedy, keď
človek svojou nečinnosťou umožňuje uškodiť si česť seba samého alebo
SS bude poškodená, a to predovšetkým ak sa tak nestane
rešpektuje česť iných alebo sa vysmieva veciam, ktoré sú
svätý pre ostatných, alebo nie, mužne a slušne, stojí
pre neprítomných, slabých a bezbranných.

- Náš ríšsky vodca, 1935

Machine Translated by Google

Veľa vecí
Reichsführerom SS

Na tomto svete sa dá odpustiť veľa vecí, tak učíme esesákov, ale jedna vec sa nedá odpustiť nikdy: nelojalita. Kto poruší lojalitu, vylučuje sa z našej spoločnosti.

Je to tak, pretože lojalita je funkciou srdca, nie hlavy. Hlava sa môže mýliť, a to je niekedy škodlivé, ale nikdy to nie je neopraviteľné. Srdce na druhej strane musí vždy biť rovnaký rytmus a keď sa zastaví, človek zomiera rovnakým spôsobom ako zomiera národ – keď zlomí lojalitu.

Hovoríme tu o lojalite každého druhu: lojalite voči Führerovi, a teda aj voči Nemcom a

Germánsky ľud, ich múdrosť a ich spôsoby; vernosť krvi, teda našim predkom, strýkom a nášmu klanu alebo etnickej príslušnosti; vernosť našim súdruhom; a nakoniec vernosť nemenným zákonom dobrého chovu - čistoty a rytierstva.

Človek sa prehreší proti lojalite a cti nielen vtedy, keď pasívne dovolí, aby bola ohrozená jeho vlastná česť alebo česť Schutstaffel, ale predovšetkým vtedy, keď nerešpektuje česť iných, keď sa vysmieva veciam, ktoré iní považujú za posvätné, alebo keď sa nemužne a neslušne nepostaví na obranu slabých, bezmocných a tých, ktorí nie sú prítomní, aby sa bránili.

Machine Translated by Google

Trojitá pečať

od Dorothey Hollatzovej

Kvôli veľkému množstvu práce musel človek
zanedbal prípravu mladej manželky na príchod jej manžela,
ktorý bol ťažko zranený privezený do nemocnice počas
ťaženia proti Anglicku, alebo
aby jej dostatočne vysvetlil povahu svojich rán.
Keď zdravotná sestra otvorila dvere do izby, ktorú
zdieľaná s dvoma ďalšími zranenými mužmi, manželka stála
bezmocní medzi posteľami, pretože všetci traja muži mali obviazané
hlavy a nevidela im tváre. Zdravotná sestra pomohla
gestom smerom k oknu a ukazovaním na menovky pri čele
každej postele, kde sa dalo prečítať, kto sa skrýva za
mumifikáciou. A tak
manželka musela veriť, kvôli názvu miesta, že
Nehybná postava pred ňou bol jej manžel,
ktorého cestovala dve noci navštíviť. Zohla sa nad ním,
jemne ho zavolala a položila mu ruku na pravú stranu
ruka. Niečo sa pohlo, okenica prešla cez
telo, ale on mlčal. Vzal si druhú ruku
spod prikrývok. Obaja boli nezranení. Zdravotná sestra
prisunula manželke stoličku k posteli a požiadala ju, aby
zostať v miestnosti dlhšie ako desať minút.

Machine Translated by Google

Zatiaľ čo manželka držala svojho manžela za obe ruky a
neodvážila sa pýtať, pretože sa bála, že nedostane odpoveď, a možno aj
preto, že musela spoznať svojho životného kamaráta a otca...

deti len jeho rukami, nie jeho očami, ústami či rečou, v jej srdci sa zjavil
hrozný strach, že jej môže byť navždy odobratý a možno už nie je úplne

tam. Chcela sa opýtať toho druhého muža na druhej strane
z izby, čo sa stalo s jej manželom, ale toto
druhý muž, ako aj tretí, všetci ležali nehybne s
obviazané hlavy a nič nenasvedčovalo tomu, či pod hrubými obväzmi
počujú alebo hovoria. A tak ona
chvíľu sedel a nevedel, čo má robiť.

Zranený manžel, ktorý cítil potrebu a
bezmocnosť svojej manželky, zdvihol ruku a trikrát zaklopal prsteňom na
sklenený tanier svojej noci
stôl, ktorý, ako sa hneď ukázalo, bol rovnaký
ako žiadosť, niečo ako: „Pomôžte mi, súdruh, viete, že ešte neviem
hovoriť.“

V každom prípade, po troch zaklopaniach nasledovalo
ľudský, aj keď ťažko zrozumiteľný, hlas z
protiľahlej stene a z bielych obalov sa vynoril
hlas, krátky a disciplinovaný, akoby vykonával rozkaz:
„Mal som vás informovať, že nás všetkých zastrelili v

Machine Translated by Google

tvár.“ A sotva počuteľne potom zamrmlala: „Teraz
už nie sme pekní.“

Zároveň, akoby sprievod týchto osudných slov, ruka jej manžela
nahmatala cestu hore jeho
ruku manželky, cez jej rameno smerom k jej hlave a
Pritiahla si tvár k jeho ruke. A tak, schúlená v dôveryhodnej a
ochrannej dlani, sa jej srdce upokojilo.
znova a začala hovoriť.

Náhodne hovorila o malých, nevýznamných veciach
udalosti každodenného života; nemala v pláne hovoriť o žiadnej z
týchto vecí, snáď okrem správy, že sa malému darí dobre. Hovorila
o jabloni v
predzáhradku, počasie vonku, zdravie jeho
o malom kanárikovi doma a o väzbe najnovšieho Goetheho
vydania. Že sa priateľovi narodila dcérka a že v...

parku. Hovorila bez prestávky, potichu, takmer ako pieseň,
a ani nevedela, či to počul. V každom prípade, tlak jeho ruky na jej
ruke akoby prezrádzal, že
vstrebal jej slová.

Keď videla, že čas vypršal, cítila sa
nútený mu teraz konečne povedať to podstatné, urobiť
aby pochopil tú dôležitú vec a ona mu zašepkala, že ho teraz naozaj
miluje, že by nemal
starať sa o rany alebo jazvy, že skutočná jazva je

Machine Translated by Google

čo sa hodí na muža z ríše a podobne. Musela sa naozaj poriadne ...
snaha povedať to čo najjemnejšie a takmer ľahostajne, ale
vedela, ako veľmi ho to teší. A keď jeho ruka
opäť hľadal jej prítomnosť, ako poďakovanie alebo pozdrav,
Priložila pery k otvorenej dlani a trikrát ju pobozkala.
krát, rýchlo a akoby v hre, aby ne
vnímala jej šok. Druhá ruka zažila to isté,
a potom spojila obe ruky a vstala.

***

Keď odišla, zanechala po sebe iného muža, ktorý
opäť hľadel do budúcnosti s nádejou a šťastím.
Pôsobenie manželky dalo obete muža jej
konečný a veľký význam. Z toho vyrastala jeho sila a
uzdravenie. Vernosť jeho manželky mu vrátila
odvahu žiť.

Machine Translated by Google

Najlepším kamarátom človeka je (ženska) kamarátka.

- Gorch Fock

Machine Translated by Google

Vojnový príbeh o veľkej láske našich matiek

Jej chlapec

od EK

Bola jar, keď sa dozvedela správu, že jej chlapec bol medzi nezvestnými v akcii.

Gaštan pod kuchynským oknom nie nevedela nič o utrpení a smrti. Rozkvitla radostne napriek matkiným slzám. Susedka snažil sa utešovať čo najčastejšie a čo najviac.

„Zmiznúť nie je v žiadnom prípade také zlé ako padnúť, pani." Schroeder. Len sa pozeraj: Jedného dňa príde tvoj Willi domov so svojím šťastným pískaním! Stáva sa to často. Len minulý týždeň pani Wendlowskou: jej Max, ktorý bol tiež nezvestný, bol zranený iba na nohe a unesený väzeň, kým ho naši statoční chlapci opäť neoslobodili..."

Starnúca žena prikývla.

„Sľúbil mi, môj Willi. Vráti sa, on." povedal. Ak nie na Veľkú noc, tak na Turíce, a ak sa veci ešte dovtedy nebudú ticho, potom určite, keď gaštany jeseň, z ktorej vždy vyrezával lode pre vaše deti. Pamätáte si, pani Richterová?..."

„Áno..." zašepkala suseda a potom utiekla. z nehybného pokoja šedovlasej malej ženy.

O tri mesiace neskôr pani Schroederová stále čakala pre svojho chlapca. Neverila, že by mohol byť mŕtvy.

Machine Translated by Google

Predtým chodila na vlakovú stanicu iba v nedeľu.
a sadla si na lavičku pred nástupišťom
popoludňajšie hodiny, aby čakali na niečo, čo
opäť prinesie radosť do jej osamelého života.

Willi sem raz aj tak dorazí a bude
veľmi rád, že ho vyzdvihli. Možno by bol
bol dlho chorý alebo zranený.

Dnes mala zmätená žena na sebe nedeľné šaty
uprostred týždňa. Dnes mal jej chlapec narodeniny.
V jeho izbe bola váza s kvetmi, jeho malý stolík
a knihy boli upratané a na posteľ položená čistá posteľná bielizeň
posteľ.

Škoda, že lavička na vlakovej stanici už bola
dnes obsadené. Matka Schroederová sa prechádzala späť a
vzrušene pred nástupišťom. Práve vtedy prišiel vlak
prišli zo západu. Hľadela na záplavu cestujúcich
ktorý prešiel bránou. Ak by sa vrátil domov
dnes, pri jeho 25. výročíth narodeniny, jej Willi a potom všetko
bolo by to v poriadku. Všetka samota, všetka túžba, všetko čakanie a
starala sa o svoje jediné dieťa...

Niekto narazil do malej, vychudnutej ženy. Ťažká
batožina zarachotila a začala sa šmýkať, do nej narazila palica
zem tvrdo zasiahla a hlas zvolal: „Stabilný mladý muž,
nespadni!“

Ale matka Schroederová sa už chytila a
pevne držala. Vedľa nej stál poľne sivý vojak, v kabáte

Machine Translated by Google

pokrčený, s vyblednutou čiapkou, nad vychudnutými plecami
vysoko naložený ruksak, blond mop a detské oči, modré, jasné, skúmavé,
ruka obviazaná a prácne
ťahanie jednej nohy.

„Willi!“ zajakávala sa matka Schroederová neisto.

Prekvapene zdvihol hlavu. Rozpačito sa usmial.
na jeho vychudnutej tvári sa objavilo. „Ako vieš moje meno?“

Stále ho držala za ruku. Hlas bol zvláštny.
Ale tá hlava, tá milovaná hlava so žiariacimi očami, drahé nebesia, to
boli naozaj oči jej chlapca.

„Mal by som... mal by som ti pomôcť niečo odniesť?“

Teraz sa naozaj zasmial. „Ak chceš, mamička,“
Horúčava človeka oslabuje, keď bol v
dlho v nemocnici. Ale ty ma berieš ako chybu, malý
mama, aj keď sa volám Willi.“

Vôbec neodpovedala. Kráčala vedľa neho a
niesol zväzok vyrobený zo sivej látky. Urobil len
pomalý pokrok a často ho musela podopierať.

„Je fajn byť takto zdvihnutý. Ďakujem, mamička.“
Keby ste boli takí láskaví a povedali mi, ktorým vlakom to mám robiť.
mal by som ísť do Karlshorstu. Neviem sa tam orientovať.
tu. Bratranec mojich tratí v Karlshorste. Kam by mal
raz, ak už niekto nemá domov, ale má dovolenku, možno navždy... pre
moju ruku... pozri sa na to, mamička!“

Machine Translated by Google

„Malá mamička,“ počula. Jej prsty sa kĺzali
cez stuhnuté zápästie, hladkajúc, opatrne. „Poď, poď
chlapče. Len tu po ulici a potom sme tam.“

Pochybovačne zdvihol zrak. „Už sme tam.“
Karlshorst?“

„Nie, chlapče môj, tam je domov!“

„Domov?“

Zopakoval to nepochopiteľné slovo. Čo sa deje
s tou zvláštnou ženou? Možno to tak nebolo
úplne správne? Ale spôsob, akým hovorila a
pozrel sa na neho, nikto ho nikdy takto nepozrel
celý jeho chudobný, osirelý život.

„Ale ja som naozaj niekto iný...“

„No tak, človeče!“ len trvala na svojom a slzy jej tiekli prúdom.
po dlhej necitlivosti prvýkrát v pokoji,
vykupiteľská rieka. „Môj Willi chýba a dnes je jeho
narodeniny. Položila som mu na posteľ čistú posteľnú bielizeň a upiekla som
čerešňový koláč. A, no... no, myslel som si, že chcem... no tak, chlapče
môj, ty nemáš matku a ja nemám syna. To je dobre.
spolu.“

A tak mladý, zvláštny, bezdomovec, vojak išiel ďalej.
Napriek chromej nohe kráčal ako víťaz.

Matka Schroederová sa mala o čo starať a čo
láska, a to je pre ženu to najpotrebnejšie.

Machine Translated by Google

Rok vydania

1942

Machine Translated by Google

Houston Steward Chamberlain

Houston Steward Chamberlain sa narodil v septembri 9. decembra 1855 v Southsea pri Portsmouthu v Anglicku. Jeho mladosť najprv strávil vo Versailles. Po striedaní pobytov v rôznych krajinách, najmä vo Švajčiarsku, žil od roku 1885 v Nemecku. V roku 1908 Chamberlain oženil sa s Evou Wagnerovou, najmladšou dcérou Richarda Wagner. V roku 1909 sa presťahoval do Bayreuthu, kde žil až do svojej smrti 9. januára 1927.

Vzdelaním a povolaním bol Chamberlain prírodovedca. Ako taký napísal prvú základnú diela o úlohe ľudských rás v priebehu histórie. Touto prácou získal aj nestranné zhodnotenie nemeckej podstaty a jej politického poslania v svet. Skutočnosť, že to bol hlas outsidera, najmä u rozumného Angličana z jedného z významné rodiny ostrova, zvýšili váhu jeho spisov. S nimi sa Chamberlain ponáhľal pred svojej doby a tiež zostal nepochopený v Nemecko na prelome storočí. Adolf Hitler napísal v 1924 v „Mein Kampf“, že oficiálne úrady nemeckej vlády ľahostajne prehliadli vedomosti o istom Houstone Steward Chamberlainovi.

Machine Translated by Google

Táto skutočnosť nemohla Chamberlainovi otriasť viac ako Nešťastie Nemecka vo svetovej vojne. Až do svojej smrti zostal presvedčený o veľkom poslaní Reich. Podľa jeho názoru mohol skutočne len v Ríši objaví sa veľký a účinný protivník proti svetovému židovstvu, a tým sa začne spása zostávajúcich ľudí.

Machine Translated by Google

Krajina slobody

od Houstona Stewarda Chamberlaina

Počas svetovej vojny jeden z mála slobodných Angličanov,
Houston Steward Chamberlain napísal nasledovné
pod názvom Nemecký svetonázor:

Najdôležitejšie je, že rozumné, úplne
Anglický Angličan liberálneho presvedčenia, ktorý však mal nesmierne,
hlboko podložené vedomosti - John
Stuart Mill - vyslovil sa okolo polovice 19. storočia th storočie:

„Len v Nemecku človek pozná, aká je sloboda...“
„duch je!“ Žiadam vás, aby ste si dobre všimli: „iba v Nemecku!“ To bol
čestný mudrc! Potvrdzuje to, čo všetci najlepší Nemci vedeli a povedali,
ale čo mnohí z nás – zvedení politickou vášňou, zvedení a duševne
farboslepí
- neviem, nerozumiem a nechcem
priznať: že Nemecko jediné na zemi je útočiskom
skutočná sloboda... Túto slobodu prináša na zem
niektorí muži ako majetok duše. Nemožno ho darovať ani odobrať.

Človek je slobodný, slobodným sa nestane - pokiaľ
vníma vývoj semena ako „stávanie sa“
smerom k rozkvetu, ktorý je pravdepodobne spomalený alebo potlačený

Machine Translated by Google

vonkajšie prekážky. Nikto nemôže dať slobodu inému, ale môže mu ukázať cestu k nej.

Náš ctihodný Klopstock uvádza správnu nemčinu definíciu pojmu, keď hovorí: „Ktokoľvek sám myslí si a zriedka napodobňuje, je slobodný človek.“ Neomylný Znakom tohto nemeckého konceptu vnútornej, skutočnej slobody je bezpodmienečný rešpekt k slobode každého iného Goethe hovorí: „Môžem sa tešiť len z toho človeka, ktorý vie, čo je užitočné pre neho a pre ostatných a kto pracuje na tom, aby obmedzil svoje rozmary.“

To je ten kľúčový bod! Ak totiž John Stuart Mill hovorí že iba v Nemecku človek pochopí, čo je sloboda ducha je, potom môžeme dodať: že je to preto, lebo iba v V Nemecku sa rozmar vníma ako opak slobodu a uznáva rozmar ako ničiteľa sloboda.

Okrem toho je veľmi dôležité, že Goethe hovorí: „pracuje“ na obmedzení jeho rozmaru... Tí si zaslúžia byť nazývaní slobodnými, ktorým bola daná tendencia bojovať proti ich vlastný rozmar: pre všetku skutočnú slobodu - jednotlivca ako aj totality - spočíva na skalnatom svahu seba-kontrola a sebariadenie. ...nemeckú slobodu nemožno udelená, leží ako vlastnosť v duši a musí sa získať vnútorný boj a vnútorné dozrievanie; je to čin, trvalé pôsobenie... je to prežitý pohľad na svet. diferenciácia tejto nemeckej slobody je nápadná,

Machine Translated by Google

kdekoľvek sa dá hľadať porovnanie: Napríklad Francúz – odkedy vyhnal svojich hugenotov a zabil svoju fransko-germánsku šľachtu – vôbec nevie, čo znamená pojem „sloboda“; skôr ju vníma jednoducho ako bezhraničnosť rozmaru jednotlivca, teda presný opak skutočnej slobody.

Ktokoľvek cestoval po Francúzsku, našiel tam všetko oblastiach, šíriace neviazanosť.

Okrem toho: ktokoľvek chce rovnosť – a to je dominantná vášeň Francúzov – nemôže chcieť slobodu; pretože rovnosť je vynútená vláda nivelizujúcej vôle hlúpej väčšiny, v zákaze každého rozlišujúceho, špeciálneho
bytie.

Oveľa zaujímavejšie je však porovnanie s prevažne krvne príbuznými Angličanmi, ktorí dodnes (1914) sa uprostred rozšíreného zmätku väčšine zdajú byť dobrým príkladom slobodných ľudí – a ktorí sa za takýchto aj považujú. Dôkladná analýza patrí k dôkazu, že Angličania stoja ďaleko za Nemcami a v skutočnosti majú len klamlivé politické zdanie.
sloboda. Ako všetci námorníci - ako napríklad obyvatelia aj nemeckých pobrežných oblastí - skutočne formovaných Angličania majú vo veľkej miere charakteristiku sebavedomia; je to „státie na vlastných nohách“ a sebestačnosť. V konečnom dôsledku to siaha späť k zvyku každodenného boja proti deštruktívnemu...

Machine Translated by Google

prvky. Tak sa pestuje statočnosť, ostražitosť a vytrvalosť. Len hlupák môže poprieť, že tento ľud mal, má a bude mať skvelých mužov - pretože dané okolnosti ich budú neustále rozvíjať.

Škótsky básnik zo 14. storočiath storočie spievalo: „Sloboda je nech je chválený viac ako všetko zlato na zemi.“ Takže vidíme, že najušľachtilejší koncept slobody by mohol boli vytvorené z takýchto prirodzených tendencií. Dejiny však veci riadili inak. Zatiaľ čo Nemecko zažilo najťažšiu školu skúšok, akej kedy čelil národ, a malo viac než dostatok príležitostí naučiť sa, ako „obmedziť rozmar“, Anglicko, obklopené

ochranné moria, zažili pravý opak: hneď ako vnútorne sa upokojilo, celý svet sa otvoril pre drancovanie a potláčanie. Hlavnou zásadou bolo odvtedy: Angličania ako slobodný ľud, všetci ostatní ľudia bohom daná korisť - či už dnes, či zajtra.
Od tej chvíle bola anglická politika v podstate lúpežou. Videli sme však, že podľa nemeckého svetonázoru sloboda tiež podmieňuje

rešpektovanie slobody iných: už z tohto je preukázané, že takýto lupičský ľud môže nebyť naozaj slobodný.

Jeho veľmi chválená parlamentná vláda vždy slúžila vláde menšiny: parlamentu nikdy nebolo dovolené riadiť zahraničné záležitosti, ani nemá

Machine Translated by Google

rozhodujúci hlas, pokiaľ ide o vyhlásenia vojny alebo mierových zmlúv; dnes despoticky vládne veľmi malá klika viac či menej temných pánov, mužov, ktorí sú úzko závislí od peňažných mocností a úplne prehnitej, zločineckej tlače.

Aj keď sú veci v nemeckom štáte (z 1914), týči sa vysoko nad Angličanmi v ohľadom na ľudskú úctu, ľudskú dôstojnosť a ľudskú slobodu. Angličan od začiatku chápal pod slobodou len nedostatok povinností voči štátu, nič viac. Už v období rozkvetu veľkej anglickej revolúcie sa týmto hlavným dielom stala „najvyššia vláda“

ľudové zhromaždenia“ (Lilburne, 1643) vyhlásili, že Nútená vojenská služba by nikdy nemala byť zavedená, pretože by to pozastavilo slobodu. Akákoľvek morálka Preto chýba spojenie medzi jednotlivcom a celkom. Na tomto základe ani jednotlivec, ani ľud nedosiahnu skutočnú slobodu. Preto aj Angličania radi dovoľujú, aby ich bitky viedli cudzinci - v Európe zvyčajne Nemci, v Ázii...

Indiáni; Angličan bol ľahostajný ku všetkému, ako pokiaľ by mohol priniesť späť svoje nesmierne poklady za hradbou vĺn okolo svojho ostrova v bezpečí. Dejiny expanzie anglického impéria sú pravdepodobne najnemorálnejšie, aké sú známe v dejinách sveta. Najodpornejšou vecou je povinnosť pokrytectva, ktorá...

Machine Translated by Google

povýšený na zákon života. Pretože ako vlny chránia jeho zlaté tehly, taká je aj vôľa plieniť tento štát
zabarikádovala sa za oceánom klamstiev, až kým ani
Väčšina čestných ľudí už nevie, aká je pravda.

Čo v tejto vojne (1914) zažívame s úžasom a šokom – kampaň klamstiev proti
Nemecko - je len posledným otráveným ovocím stáročí
prax. Všetko, čo sme počuli a počujeme o Írsku, Indii, Afrike, Číne a Egypte – všetko je
lož. Keď celá existencia štátu spočíva na klamstvách, kde
mala by sloboda - či už ide o jednotlivca, či už ide o ľud -
odkiaľ pochádza? Jednotlivý Angličan je stále na vysokej úrovni
miera pravdoľúbosti, ušľachtilý, láskavý - ale napriek tomu
zaviazaný klamať. Je teda sluhom zbaveným všetkého
skutočná sloboda ducha, ktorá musí vždy zostať
s prikázanou líniou vo všetkých verejných náboženských záležitostiach a štát.

Aká veľká je nemecká sloboda v porovnaní s ňou! Ako už bolo
často spomenuté, možno ju zhrnúť ako slobodu, ako pravdivosť.
Sloboda je pravdivosť. Ktokoľvek
naozaj, to znamená úplne podľa jeho podstaty, je
úplne v súlade so svojou povahou, je slobodný.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Fínska lojalita

od Yrjoe von Groenhagen

Nie je náhoda, že sa severskému človeku pripisuje
lojalita ako jeho osobitná vlastnosť. Rovnako ako
jednoduchá, vážna povaha, takí sú aj jej muži: jednoduchí, jasní, činoví
orientovaný, skrze ťažký osud trochu tvrdý a zámerný,
ale zároveň plné humoru a
predovšetkým: lojálna. Pevná a neomylne osudová je lojalita
veľkému mužovi a vlasti.

Osobná skúsenosť by mala ukázať, ako hlboko
tradícia a duch otcov je zakorenený v
Fínski roľníci.

Náš klan vlastnil pozemok v úrodnej, krásnej oblasti v
južné Fínsko. V roku 1888 môj starý otec, ako
posledný z nás bol pochovaný pri stredovekom kostole
dedina. Koľko sa toho udialo odvtedy až po súčasnosť. Ťažké boje
za vlasť, zima
vojna v zime 1939/1940 - a potom
obnova a rozkvet novej krajiny, ktorá sa stala nezávislou. Tak sa
stalo, že som si už takmer nepamätal časy a svet môjho starého
otca.

V roku 1942, počas vojenskej služby, bol môj pluk
umiestnené neďaleko od môjho rodového majetku

Machine Translated by Google

predkov. Takže jedno voľné popoludnie som zrazu urobil
rozhodnutie ísť tam. Dvaja súdruhovia chceli
sprevádzajte ma. Možno to boli ešte stále roľníci nažive
kto poznal môjho starého otca? Obzvlášť som premýšľal o
starý Saari, o ktorom mi písal môj otec. Jeho
klan slúžil na našich pozemkoch po mnoho generácií. V
Pri vchode do dediny uvidel sedieť starého muža
most, fajčiac fajku a zamyslene hľadiac do
vzdialenosť. Mal už 80 rokov, ak nie viac,
ale bol pevný ako strom, ktorý sa tak zapustil
hlboko do zeme, aby ho žiadna búrka nemohla zvaliť. Išiel som do
ho a spýtal sa ho, či je tam stále roľník menom Saari
živý, a ak áno, kde by sa s ním dalo stretnúť. Jeho hlboko
oči posadené pod bielym obočím vrhali mrmlú pohľad
na mňa. Jeho tvár pred týmito cudzincami stvrdla a s
nedôverou nás všetkých troch premeriaval pohľadom.
„Čo teda od neho chceš?“

„Chceme ho len navštíviť a porozprávať sa s ním.“

„O čom?“ zavrčal tvrdý hlas.

„No, ak to už naozaj musíte vedieť! Volám sa
Groenhagen a ja chceme vedieť, či sú tu ešte roľníci
tu, kto poznal môjho starého otca.“

Akoby mu z tváre spadla tmavá opona, usmial sa, áno
žiaril radosťou.
„Drahý Bože,“ slová mu rýchlo vypadli z úst. „Ja, ja

Machine Translated by Google

Som Saari – a ty – ty si z Groenhagenu! Že ja
by si mal niečo také zažiť! Mysleli sme si, že ty
všetci zomreli, pretože nikto z vás sem neprišiel. Ako
„Poteší ma, že moja žena bude! Poď, poď!“ Zaviedol nás domov,
takmer skákal od radosti. Jeho manželka sa tiež rozplakala
radosti: čím dlhšie sa na mňa pozerala, tým viac ju
tiekli.

Museli sme si sadnúť a porozprávať sa so starým mužom, zatiaľ čo
manželka pripravila miesta v „pánskej izbe“. K môjmu
prekvapenie, videl som pri stole prestreté len tri miesta - pre moje
súdruhovia a ja.

„A ty? Nebudeš tiež jesť?“

„Och, nie. Budeme sa len pozerať a užívať si to.“
pokiaľ ti to chutí.“

Nečakali sme na opätovné požiadanie, radšej sme jedli s
dobrú chuť. Starí ľudia sedeli vedľa seba,
hojdal sa tam a späť a šťastne nás pozoroval.

Správa o našom príchode sa rozšírila ako požiar
dedina, vďaka starej žene. Netrvalo to dlho
predtým, ako prišiel dobrý tucet starých roľníkov, ktorí odovzdali
poznal môjho starého otca. Tvrdé ruky starých roľníkov
natiahnuté ku mne s privítaním a čistými slzami radosti
tiekli po tvárach čestných, dobrosrdečných starcov
ľudí. Každý si so sebou priniesol nejaký suvenír
spomienka na mojich predkov - tiež starostlivo uchovávaná

Machine Translated by Google

fotografie a obrázky z novín a
časopisy, v ktorých s hrdosťou videli jeden z „svojich“
Groenhagens.

Starí ľudia sedeli okolo mňa. Napriek mojim prosbám som nemohol ich presvedčiť, aby zaujali miesto na tom istom mieste stôl. Podľa starého zvyku mi ponúkli jedlo a nápoj, najlepší, aký mali. Jedlo bolo ako hostina. Všetko mi bolo k dispozícii, pretože tá istá krv prúdilo vo mne ako v mužovi, ktorého milovali a rešpektovaní v mladosti.

„A teraz, mladý muž, pôjdeme k tvojmu hrobu.“
starý otec.“

Predo mnou nebol hrob zabudnutého muža. Žulový kameň bol hladký ako nový a lesklý okolo toho rástli kvety. Nedokázal som skryť, ako veľmi som bol dojatý. bol.

„Ale, Saari, kto sa staral o hrob?“

Starý muž sa na mňa pozrel a bolo vidieť, že to urobil. nerozumiem otázke. „Koho to zaujíma? My, moji manželka a ja, samozrejme. Moja manželka umýva a leští kameň každú jar a každú nedeľu prinášame nový kvety.“

Môj starý otec zomrel v roku 1888. Odkedy začiatkom storočia nikto z rodiny nemal

Machine Translated by Google

mohol som sa starať o hrob. Uplynulo tridsať rokov, ja
hanbil sa.

Mám sa mu poďakovať? Saari by to nepochopila.
Jeho čin sa mu zdal taký samozrejmý, že bol
bolo zbytočné o tom diskutovať. Jednoducho som mlčky podal ruku
starcovi, jemu aj jeho žene, a sľúbil som, že
návrat.

O niekoľko rokov neskôr sa verný sluha vrátil domov k tomu
veľká armáda. Vedľa hrobu môjho starého otca stojí
jednoduchý kameň s nápisom:

Veikko Saari

Machine Translated by Google

Stav Európy v nasledujúcom storočí sa opäť
pestovať mužské cnosti: pretože človek bude žiť v
neustále nebezpečenstvo. „Všeobecná vojenská povinnosť“ je už
dnes zvláštnym protijedom proti zženštilosti
demokratické myšlienky: vyrastajúce z boja
národy.

- Friedrich Nietzsche

Machine Translated by Google

Fínsko 1918/1919

Vysoko na najvzdialenejšom severovýchode vtedy menšieho Európa, malý národ Fínov, ktorý bol dovtedy pod ruským jarmom, vzbúrili sa v roku 1917 po vypuknutie boľševizmu v Rusku.

Týmto jasne potvrdila Európu a stala sa jej najväčšou severovýchodná bašta proti Ázii.

V roku 1918 už vybojovaná sloboda bola, najmä na juhozápadné pobrežie Fínska, ohrozené silnými Boľševické invázie.

Počas tohto obdobia nemecký ľud trpel... medzinárodná židovská blokáda hladu, veľmi bojovala ťažké bitky na západe, východe a juhu Európy ako aj na Blízkom východe a v Afrike.

Nemecko sa nemohlo statočne pozerať na fínsky ľud potvrdzujúc Európu, opäť odovzdávajúc sa obnovenému otroctvo.

Nemecko už nemohlo dovoliť boľševikom odpudzovaný z juhovýchodného Baltského mora, aby teraz získal udržať si severnú časť Baltského mora.

Okrem toho, postup Sovietov na sever Fínsko by vybudovalo spojenie s Anglickom cez severnú Švédsko a severné Nórsko - pre budúce časy a

Machine Translated by Google

iných politických okolností - do sféry

možné.

Čo to znamená, si dôkladne osvojili

Príslušníci Waffen-SS umiestnení na ďalekom severe.

Napriek všetkým trikom súčasného Nemca

Marxistické stranícke a vládne úrady, Najvyšší

Nemecké armádne velenie sa rozhodlo pomôcť Fínsku.

Generál Ludendorff zhrnul dôvody tohto javu – napr.

Budúcnosť Európy je taká rozhodujúca – rozhodnutie s nasledujúcim

slová: „Všetky svoje rozhodnutia som robil hlavou;

Rozhodnutie pomôcť Fínsku som urobil s rozumom

a s mojím srdcom!“

Machine Translated by Google

Rytieri Nemeckého domu

Nemeckí rytieri nielenže získali územie pozdĺž dolný tok rieky Visla vrátane Východného Pruska; pridali aj pobaltské provincie na severovýchode, Pomoransko a nová provincia na západe k ich majetky.

Títo rytieri si spočiatku zabezpečovali svoje územie vojensky. Ale muži, ktorí vedeli, ako ovládať meč, boli tiež schopných administrátorov a predovšetkým odborníkov v poľnohospodárstvo. Vedeli, že pluh musí nasledovať meč, ak sa malo ich štátne územie získať a zachovať pre nemeckú kultúru.

Že Východné Prusko mohlo zostať nemecké počas stáročia, a to aj za tých najťažších podmienok, že predovšetkým počas diktátorskej Versaillskej zmluvy nevzdali nič zo svojej etnickej príslušnosti, možno poďakovať kolonizačné aktivity tých roľníkov, ktorí založili svoje usadlosti pod ochranou Teutónski rytieri.

170 rokov po prvom otvorení nemeckej východnej provincií, na pozemkoch rádu už bývalo 750 000 ľudí. To bolo v porovnaní s dopravou

Machine Translated by Google

a ekonomické predpoklady tej doby,
bezprecedentný úspech.

Počas založenia a rozvoja nového
dedinách rád využíval podnikavých mužov, ktorí viedli
roľníci spolu so svojimi rodinami z Ríše
územie.

Za svoje úsilie dostali títo muži veľké pozemkové granty
ako aj pozícia starostu obce, ktorá bola
zdedené ich potomkami.

Často dostávali aj takzvané užitočné privilégiá,
ako napríklad licencia na predaj omamných látok alebo dedinský mlyn.

Roľníci získali farmy dvoch flámskych „hufenov“,
čo znamená 30 až 35 hektárov. Dedina zvyčajne
pozostával z desiatich osád. Každá z nich mala
vlastník; boli dedičné podľa nemeckého práva.

Na začiatku boli farmy oslobodené od dane. Ich majitelia
neboli povinní platiť peniaze ani prírodné produkty
rozkaz. Roľníci boli povinní vykonávať vojenskú službu
v milícii a musel prispievať na výstavbu
a údržbu opevnení. Zodpovednosť za
včasné splnenie dodania po uplynutí lehoty
voľných rokov na výkon verejných služieb,
a za profesionálnu prípravu a starostlivosť o
polia, odpočíval u starostu obce.

Machine Translated by Google

Aj keď boli v podstate predpisy administratívnych vzťahov jednoduché, také nebývalé boli prekážky, ktorým nemecký roľník tam hore - bez užitočných prostriedkov súčasnosti, ďaleko od...

vlasť a sám - musel prekonať. Nielenže musel vyklčovať lesy, vysušovať močiare a odkysľovať lúky, ale aj okrem toho sa stať pánom nad neistotou cudzej krajiny a nad nedôverou a

nepriateľstvo jeho obyvateľov.

Ak napriek tomu ekonomická a ľudová konsolidácia v tejto oblasti postupoval tak rýchlo a ak bolo na vrchole založených päť dedín, ktoré obývali roľníci v desiatich dní, potom je to dôkazom podnikateľského ducha roľníkov všetkých nemeckých kmeňov, ako aj organizačným a vojenským úspechom Rádu nemeckých rytierov.

Machine Translated by Google

Bitka o Annaberg
21. mája 1921

Horné Sliezsko

Sliezsko ohrozené z dvoch strán Pilesom a Čechmi
po svetovej vojne sa rozšírila ďaleko na východ.

Je to čisto nemecká krajina; jej polia prinášajú bohaté úrody
produkciu, jej zinkové a uhoľné bane patria k európskym
najväčší.

Sliezsko v nemeckých rukách by poľsko mohlo prekaziť...
útoky proti Východnému a Západnému Prusku, ako aj útoky
proti Sasku vtedajšími Spojencami ovládanými Čechmi.

Tento nemecký klin už svojou polohou bol
rozhodujúci význam pre obranu línie prebiehajúcej
zo Stettina do Berlína, Lipska a Mníchova.

Poliaci a Česi si to, samozrejme, uvedomovali
strategický význam Sliezska.

A tak, v čase najväčšieho vyčerpania Nemecka
po svetovej vojne - a pod ochranou
Spojenecké vojská umiestnené tam - časti Sliezska boli roztrhané
preč Čechmi a Poliakmi ešte pred ľudovými-
plebiscit. Dokonca aj pruská provincia Posen - na základe
jeho polohy a veľkého rozšírenia opevnenia
Nemecký klin v slovanskej záplave - bol ukradnutý z
Ríše a odovzdaná Poľsku bez plebiscitu.

Machine Translated by Google

Nepriatelia boli sklamaní výsledkom
plebiscit v pohraničných oblastiach východného Horného Sliezska.
Napriek najhoršiemu teroru pred plebiscitom, zďaleka
Najväčšia časť obyvateľstva sa rozhodla pre Nemecko.

Mladí aj starí vojaci, ktorí sa vrátili z
svetovej vojny, práve začínali budovať nový život
základ ako roľníci, v továrňach alebo v
univerzity.

Priamo uprostred tejto pokojnej práce prišiel
správy, že poľský vodca Korfanty - už tretíkrát, ale tentoraz
s podporou svojej vlády a
poľská armáda - podnikla útok proti - stále
Nemecko - Sliezsko. Jeho zámerom bolo dobyť celé
Sliezsko pre Poľsko, ktoré vtedy - bez akejkoľvek armády
ochrana - zdalo sa, že je bezmocný proti Poľsku
túžba po lúpeži.

To by bol ten správny moment pre tzv.
Nemecká ríšska vláda vyzvala k zbraniam. Ale červená
a reakcionárski vládcovia v Berlíne cvakli pätami
pred zamračeným pohľadom francúzskeho veľvyslanca. Bez
akciu, ktorú najprv nechali veciam voľný priebeh.

„Horné Sliezsko, áno, celé Sliezsko je v nebezpečenstve!“ zaznelo
ako výkrik cez nemecké územia, napriek mlčaniu
červeno-reakčná tlač.

Mnohí z nás ešte nevideli túto nádhernú krajinu.

Machine Translated by Google

Hospodársky a strategický význam tohto nemeckého
ruka natiahnutá na východ však už bola
inštinktívne jasné. Veľké bohatstvo krajiny a
jeho ekonomická úloha bola na druhej strane menej rozhodujúca
pre nás mladých vojakov.

Bola to otázka cti.

Tak sa sem hrnuli dobrovoľníci zo všetkých častí Nemecka,
najmä z Bavorska, Hamburgu a samotného Sliezska.

Medzitým však tlak zo strany Spojencov na
vláda v Berlíne sa natoľko zvýšila, že
snažil sa zabrániť formovaniu dobrovoľníckych jednotiek.

Len s najväčšími ťažkosťami a s využitím všetkého
Trik spočíval v tom, že jednotky a jednotlivci boli schopní dosiahnuť
spornej oblasti.

Ich vybavenie bolo mimoriadne nedostatočné. Predovšetkým
ťažké pechotné zbrane a delostrelectvo boli takmer úplne
chýba. Starí, skúsení vojaci zo svetovej vojny
mali vedľa seba mladých, sotva vyškolených dobrovoľníkov,

Ale všetci boli posadnutí jednou vôľou - oveľa viac
než len obrana, zničiť nepriateľa, ktorý
už tak hlboko prenikol do nemeckej pôdy.

Proti prísnym pokynom príliš bojazlivých
Berlínsky systém vlády, dobrovoľnícke prápory
v noci pochodovali na svoje pozície
20. mája až 21. mája.

Machine Translated by Google

Annaberg bol dobytý v ťažkých bojoch. Z neho muži videli ďaleko do krajiny, na juhu smerom k Coselu rieky Odry a na východe smerom k rozsiahlemu hornému toku Sliezske priemyselné oblasti.

Dominantná výška bola v nemeckých rukách, stará dominanta celého Sliezska!

Dopad na Poliakov bol zdrvujúci. Obdobie Poľské nájazdy na územie Ríše sa skončili.

V celom Nemecku – ktoré v predchádzajúcich rokoch zažíval degradáciu za degradáciou - prvý sladký lúč slnka však presvietil cez tmu závoj oblakov.

Machine Translated by Google

Germánsky život bude

Každá vojna je krviprelievaním tej najlepšej krvi. Mnohé víťazstvo zbraní bolo zároveň zničujúcou porážkou životnej sily a krvi ľudu.

V tomto ohľade, žiaľ, nevyhnutná smrť Najlepší muži, hoci je to poľutovaniahodné, nie sú tí najhorší časť.

Oveľa horšia je absencia detí, ktoré neboli vychované počas vojny tými, ktorí prežili, a po vojne tými, ktorí mŕtvy.

Najväčším darom pre vdovu po padlých je vždy dieťa muža, ktorého milovala.

Nikdy nechceme zabudnúť na víťazstvo meča a krv preliata našimi vojakmi by nemala účel, ak víťazstvo dieťaťa a kolonizácia nová zem nenasledovala.

Z rozkazu Reichsführera SS

z 28. októbra 1939 pre celé SS a políciu

Machine Translated by Google

Yamato

od Kazuichiho Miuru

Jamato je názov japonskej provincie. Pretože odtiaľto pochádzajú výnimoční japonskí vojaci oblasti sa názov Yamato stal symbolom odvaha a splnenie povinnosti. Nič sa nedá len tak prevzaté od cudzieho ľudu k vlastnému ľudu. Ale my sa môžeme z japonského príkladu poučiť o odvahe a statočnosť má korene v náboženskom cítení.

V roku 1932 podľa západného času sa stalo, že Japonský major, zranený počas bojov o Šanghaj, stratil vedomie a tak mal smolu padnúť do rúk nepriateľa. Neskôr bol oslobodené postupujúcimi japonskými vojskami a dobyté späť. Jedného dňa tlač informovala, že major spáchal samovraždu presne na mieste, kde bol zajatý.

Čo nám táto udalosť hovorí? Jednoducho preto, že mal bol zranený a v bezvedomí, dôstojník bol zajatý; bola to hanba pre bojovníka? Prečo ukončil svoj život namiesto toho, aby bojoval ďalej za svoju vlasť, a slúžiac mu svojimi vedomosťami, skúsenosťami a odvahou

Machine Translated by Google

a duch? Iba z ducha Jamato, ducha japonského človeka, sa dá vysvetliť jeho správanie.

V ságach západného Japonska je tradícia silného rytierskeho ducha obzvlášť živá; základ
Informácie o duchovnom vzdelávaní ságového rytiera možno nájsť v knihe „Hagakure“, diele o rytierskom kódexe, kde sa píše: „Ak si musíš vybrať medzi dvoma cestami – životom alebo smrťou – vyber si tú druhú.“ Major,
ktorý si toto učenie niesol hlboko v sebe, išiel
cesta smrti. Ale prečo by mal človek hľadať smrť?

V rytierskom kódexe dnešných japonských bojovníkov, „Senjinkum“ alebo učenie vojnového tábora, to je napísané: „Keď žiješ, nikdy by si nemal niesť hanbu za väzeň; po smrti by si nemal zanechať zlú povesť viny a nešťastia.“ Od pradávna sa v Japonsku považuje za veľkú hanbu žiť v zajatí;

najprv by mal človek zomrieť.

V modernej vojne - inak ako v starých časoch - určité okolnosti, za ktorých je niekto zajatý, môžu byť nevyhnutné. Človek sa určite môže domnievať, že
nemusí nevyhnutne zomrieť po tom, čo človek vykonal svoju prácu služba s vysoko pokročilými modernými zbraňami - áno, hotovo to najlepšie - a že človek slúži svojej krajine oveľa lepšie tým, že zostane nažive a naplní svoje poslanie - či už v
vo vojne alebo v mieri. Takýto názor má určité opodstatnenie;

Machine Translated by Google

ale japonský vojak si myslí niečo iné: Ak bude žiť ďalej
v hanbe zajatia to znamená, že nebojoval za to, aby
smrť, že stále mal možnosť bojovať ďalej, a je naplnený
najhlbšou ľútosťou, že to neurobil
bojovať na smrť za Tenno, vlasť a ľud.

„Či už na mori, kde morská voda krstí moje telo,
či už na súši, kde mach pokrýva moje kosti v horách,
Len s veľkým vládcom chcem bojovať
bez toho, aby som na seba myslel/a.“

Rovnako ako táto starodávna pieseň, ktorú si znova spievame a
opäť, prináša to k vyjadreniu, je to úplne nepredstaviteľné
že sa vojak vráti k životu. Lord Nelson povedal na svojom
smrť: „Vďaka Bohu, splnil som si svoju povinnosť“; Japonec
však nebojuje len kvôli povinnosti, ale aj
aby obetoval svoj život. Erwin Baelz, jeden z najlepších
autority v Japonsku, uvádza jednu zo svojich vlastných skúseností
z obdobia rusko-japonskej vojny: Japonec
známy ho navštívil so svojím synom, ktorý bol ďalším
ráno sa mal hlásiť na fronte. Po
mladý muž odišiel, Dr. Baelz sa rozprával so svojím
známy o vojne; starý muž mu povedal, že
O štyri roky skôr stratil svojho najstaršieho syna počas
Boxerské povstanie a teraz poslal do vojny aj svojho druhého.
ďalej povedal, že jeho ctený rodinný erb teraz

Machine Translated by Google

už nemal nikoho, kto by to pokračoval, pretože už nemal synov. Baelz mu utešujúco povedal: „Nie všetci, ktorí idú na front, sú predurčení padnúť; verím, že tvoj syn sa vráti s veľkou vojenskou cťou.“ Starý otec

pokrútil hlavou a odpovedal: „Nie, môj syn ide do bitka s cieľom nájsť hrdinovu smrť, nie s cieľom „vrátiť sa živý.“ Erwin Baelz poznamenal: Boli to pokojné slová, vhodné pre filozofa.

Tento postoj je skutočným dôvodom, prečo Japonsko predtým neprehral žiadnu vojnu a v súčasnej vojne vo Veľkej Británii Aj východná Ázia dosiahla také úžasné úspechy. nie je nič iné ako rozhodný čin - v najmenšom predstaviteľné ponorky - zaútočte a potopte tie najmocnejšie vojnových lodí americkej flotily. Sebazničenie japonských lietadiel má za cieľ vnímať sa ako súčasť bombového nákladu a vrhať sa na nepriateľa, v aby naplnili svoje povolanie. 12. decembra th minulého roka, Cisárske veliteľstvo hlásilo, že deväť z desiatich námorných lietadiel sa úspešne zničilo.

Tento hrdinský duch chráni Japonské impérium; tento hrdinský duch umožnil japonskej armáde už v roky 1274 a 1281 - s iba 50 000 mužmi proti oveľa prevažnejších Mongolov, ktorí mali asi 150 000 mužov - aby ich drivo porazili a odrazili ich hrozný útok. V čínsko-japonskej vojne v rokoch 1894/1895

Machine Translated by Google

a rusko-japonská vojna v rokoch 1904/1905, žiarivé víťazstvá Japonska boli výsledkom tohto ducha. A aj tí vojaci, ktorí dnes bojujú v nekonečnom priestore Pacifiku na súši, na mori a vo vzduchu, sú všetci pripravení

bániť svoju vlasť do posledného dňa a vstúpiť do

rady bohov.

Tí, ktorí takéhoto ducha nazývajú fatalizmom a považujú ho za nezmyselnú ignoráciu vzácneho ľudského života, sú ďaleko od... pochopenie japonského vojenského ducha. Odvážnosť

Vojenské činy japonských vojakov sú prejavom tohto mocného ducha, ktorý pracuje pre zachovanie a česť Ríše, pre spravodlivosť a pre skutočný mier.

Bolo by tiež neodpustiteľnou chybou vidieť

najmenšia stopa primitívnej brutality v tomto duchu.

Láska Japoncov ku kvetom je dobre známa. Jeho estetika mu však nedovoľuje kvety vyhľadávať.

sám, skôr si cení organické spojenie listov a

konáre; preto nikdy neodrezáva kvet, ale

necháva to na vetvičke. Japonská civilizácia nielenže dala svojim ľuďom vysokú ochotu obetovať sa, ale aj

citlivý súcit. Tento súcit sa prejavuje v

správanie japonského vojaka voči nepriateľovi,

najmä ten zajatý. Tu je presvedčivý príklad zo stredoveku: V roku 1184, v priebehu

krutú občiansku vojnu porazil skvelý bojovník Kumagai

Machine Translated by Google

rytiera z nepriateľského tábora, Atsumoriho, a podľa vtedajšieho vojnového zvyku mu vzal hlavu. Atsumori mal sotva 20 rokov a Kumagai - hlboko znepokojený jeho skorou smrťou - odložil meč a nechal rytiera

kastu a stal sa kňazom, aby strávil svoj život modlitbami za blaho duše

padlý.

Počas predchádzajúcej svetovej vojny japonskí dobrovoľníci slúžil v kanadskej armáde a skončil v službe na západný front; medzi nimi bol aj dobrovoľník menom Isomura, ktorý počas útoku narazil na zraneného Nemca. Zranený muž gestami nechal Isomuru vedel, že mal strašný smäd, a bez váhania Isomura mu dal napiť sa zo svojej vlastnej čutory, v ktorej ešte zostalo malé množstvo vzácnej vody.

Medzitým sa objavil britský vojak, ktorý zaútočil zraneného Nemca bajonetom. Isomura hodil postavil sa medzi nich a zvolal: „Nevidíte, že ten muž je vážne zranený?“ - „No a čo,“ odpovedal Brit, „zranený alebo nie, každý nepriateľ, ktorý je zabitý, je náš zisk.“ - „Kde je tvoja kresťanská láska?“ - „Nechal som ju pri „domov, keď som išiel do vojny,“ odpovedal Brit.

Podobne počas druhej svetovej vojny počul japonský dobrovoľník Morooka mimoriadne mladého súpera - na ktorého zaútočil bajonetom - kričať

Machine Translated by Google

„Mama!“ Keď počul toto slovo, vedel, že to dokáže
nepoužil bajonet na tohto nepriateľa druhýkrát, a tak urobil
aj ten chlapík, hoci zranený,
zachrániť sa a neskôr sa vrátiť do vlasti.

Japonci síce považujú zajatie za pod svoju dôstojnosť, no napriek tomu majú hlboký súcit so zajatcami, ktorých sami berú. Počas rusko-japonskej vojny mnoho Rusov

Japonsko zajalo väzňov a nikto z nich nebude
bez vďačnosti spomínajú na štedré zaobchádzanie, ktoré im bolo v Japonsku poskytnuté. Takéto správanie k zranenému nepriateľovi sa vždy považovalo za cnosť
v Japonsku. Z ich histórie je zrejmé, že Kórejčania
Zúčastnili sa mongolskej invázie a padli do japonských rúk, si nezaslúžili zvláštne zaobchádzanie, no napriek tomu sa im dostalo humánneho prijatia. Cisár
Kora dokonca uznal za vhodné vyjadriť svoju vďačnosť za takéto zaobchádzanie v liste japonskej vláde. Treba si tu uvedomiť, že mongolská invázia bola smrteľnou hrozbou pre Japonsko a jeho ľud. V rusko-japonskej
Vojna prvej divízie a druhej japonskej armády
mal za úlohu starať sa o prvých ruských zajatcov.
bola nariadená inšpekcia s cieľom oboznámiť japonských vojakov s uniformami, odznakmi a
označenia súpera. Mnohí z poddôstojníkov

Machine Translated by Google

jedna spoločnosť sa však nezúčastnila
inšpekcia. Nasledujúce úvahy boli zohľadnené ako
dôvod: Bola to hanba byť zajatý ako vojak,
a bolo neznesiteľné ukázať im svoju tvár
nepriateľa ako väzňa; samuraj chápe
city samuraja a ušetrí ho tohto poníženia.
To bol dôvod, prečo sa vojaci nezúčastnili
prehliadka ruských zajatcov. Nepriateľ
dôstojníci, ktorí vydali rozkaz zabiť všetkých Japoncov, dokonca
väzni možno tomuto správaniu nerozumeli
japonskí vojaci.

V jednom z dejisk súčasnej vojny vo Veľkej východnej Ázii,
na Filipínach začiatkom januára niekoľko
Japonskí civilisti boli masakrovaní americkými jednotkami;
V dejinách Japonska sa takéto zverstvá neobjavujú.

Japonci dnes bojujú za vlasť a za všetkých
Ľudia z Veľkej východnej Ázie bojujú s ťažkým, obetavým...
zúrivý boj, v ktorom kladú tie najprísnejšie požiadavky
na seba; napriek tomu majú hlboký súcit
pre blížnych ľudí a kvôli tejto situácii v
priebeh bojov, mnoho významných a dojímavých udalostí
sa objaví, čo sa zapíše do histórie
vojny a tam svedčia o duchu Japonska,
Yamato Tamashii.

Machine Translated by Google

A ak máme lojalitu,
a nič iné na svete,
to stačí a nikto
stojí pred nami.

Nikto nás nemôže haniť,
žiadny nepriateľ nedokáže udržať krok,
smrť nemôže žať
s jeho tvrdým rezom.

V tebe a vo mne a v každom z nás,
rastie skoro aj neskoro,
a uprostred, kde padáme,
tam sa to seje.

A ak máme lojalitu,
a nič iné na svete,
to stačí a nikto
stojí pred nami.

- Hans Baumann

Machine Translated by Google

Skôr k diablovi v pekle...

od Gerharta Schinkeho

Jesenný deň sa vkĺzol do hmlistej rozľahlosti
more. Posledné svetlo padalo zo stromov a tma sa už šírila krajinou.
Večer bol vlhký a chladný. Na doširoka otvorenom okne kráľovskej siene
stál Ratbod. V krbe horel oheň.

a vrhalo svoje svetlo na vysokú postavu. Vážne boli črty jeho hranatej
tváre, ktorej pohľad sa strácal v hmlistej šedi neradostného večera.

Kráľ si v myšlienkach opakoval šťastie a
utrpenie posledných dní. Bremeno na ňom ťažko ležalo
ramená. Osamelý muž súdil sám seba a svoje pozemky a musel niesť
ťarchu
nešťastie samo cez noci.

Bitka pri Wyk-de-Duerstede bola prehraná. Prichádza
generácie o tom budú rozprávať ako o všetkých bitkách, budú
Všimnite si túto udalosť ako každú udalosť vo vojnách medzi ľuďmi. Ale
nikdy sa nedozvedia, aké myšlienky horeli v ich mysli
o mužovi, ktorý videl kvet svojho ľudu zomrieť skôr, ako
čas! Nikdy sa nedozvedia, ako mu to zlomilo srdce, keď mával svojím
žiarivým mečom proti hlavám blondínok
bojovníci, ktorí bojovali v radoch nepriateľa.

Machine Translated by Google

Frízsky kráľ otočil hlavu a uprene hľadel
dlho do ohňa. Zdvihol ruku na čelo.
Z mora plameňov sa vynorili postavy, ktoré stáli
pred jeho očami. Bol to skutočne obraz Aldgisla.
Mŕtvy kráľ stál pred ním, akoby žil. Rozhovor
s ním začalo:

„Chcel si prelomiť nepriateľstvo priateľstvom, keď
Dovolil si Willibrordovi, kňazovi, vstúpiť do krajiny. Ty
dúfal, že dodrží to, čo sľúbil.
posol cudzej viery len podporoval nepokoje a
zasial nenávisť. Zničil Frízsko. Potom som si vzal
k meču a povolaný do vojny proti nepriateľovi, ktorý
ohrozovalo slobodu krajiny. Slobodné by malo byť Frízsko
buď slobodný ako čisté vlny mora, slobodný ako
hrom, keď buráca nad lesmi. Ale príliš veľký bol
počet nepriateľa. Nepriateľ zvíťazil,
počuj, mŕtvy, zvíťazil si!“

Z jeho slov hovorilo zúfalstvo.

„Kmeň krváca! Sila slabne proti...“
desaťnásobne silnejší, pretože pán v Ríme venuje večne
nové armády k dobytiu moci, nepriateľa
preniká do našej krajiny, aby zničil slobodu
Sever!“

V miestnosti dlho vládlo ticho.

Machine Translated by Google

Obraz mŕtveho kráľa sa zjavil jasnejšie pred nimi.
bolestivého oka.

„Musím zachovať slobodu pre krajinu, zachrániť život...“
ľud pred cudzou silou. Áno, malo by siať a stavať,
zasiať semená do úrodnej pôdy a chrániť polia
z povodní mora. Frízsko by malo zostať,
hrádze by sa nemali potopiť!

„Áno, kráľ, Frízsko by malo žiť! Tvojím cieľom bolo
rovnaké ako moje. Snažil si sa zmieriť nepriateľa, keď
Videl si, že prišiel v prevahe. Ja vzdorovito
ponúkol mu svoj meč. Nie sme obaja synmi mora, výhonkami tej
istej zeme? Kto ukázal vlasti jej
pôvodná povaha? Willibrord ti spieva pieseň. Ten
kňazi ma preklínajú, pretože som im kládol odpor, keď
Prišli oklamať môj ľud. Tak rozbúrili
Franská armáda vtrhla do krajiny a teraz pochováva úrodu
krv, ktorá tiekla cez naše meče.

„Počuj, Aldgisl, chcem nasledovať tvoj príklad... ak môžem.“
Biskup zo Sensu by mal vstúpiť do Frízska. Ja sám
chcem prijať krst! Lebo Frízsko musí žiť!“

Kráľ vytiahol meč z pošvy, pristúpil
do svetla z plameňa a držal čepeľ v nej
svetlo. Meč bol stále ostrý, ale nemal by byť
zopakoval, že malá skupina vzdorovitých bojovníkov sa stavia proti
prevahu nepriateľskej sily so zbraňami. Kvôli životu, on

Machine Translated by Google

bol odhodlaný ponúknuť mier. A odpor, s ktorým opovrhoval ukrižovaným bohom, v tejto hodine pominul zúfalstvo.

***

Malo sa stať víťazstvom kríža, keď kráľ Frízov, ktorý sa vzoprel učeniu
cirkev tak dlho, prijal krst z ruky
biskup. Kňazské ruky – prefíkané a vypočítavé – všetko veľmi dobre pripravili. Bolo tam miesto, ktoré biskup vybral na krst (bez modlitby
vo Frízsku stál dom, v ktorom sa mohol konať svätý akt boli vykonané); na zem padlo jasné ráno.
Muži a ženy sa zišli, aby si užili podívanú, ktorú ponúkal kostol. Drevený kríž, postavený
služobníkmi cirkvi, stál vysoko. Willibrord, ten Utrechtský biskup prišiel so svojím spojencom Wulframom zo Sensu a sprievodom cez pozemok. Mlčky víťazoslávny rímsky posol kráčal na vyvýšené miesto.
kde sa mal konať krst kráľa. Pred
zo všetkých očí by sa naliala voda krstu
nad kráľovou hlavou a ľud by bol svedkom toho, ako aj ten najvzdorovitejší kráľ prijal vieru kríža.

Machine Translated by Google

Erdžanie koní a dupot kopýt
oznámil jeho príchod. Vedľa neho jazdil Grimoald, jeho
manžel dcéry. Nasledovali bojovníci s oštepmi a slovami.
Keď kráľ zoskočil z koňa
a kráčal k biskupom, ktorí už zaujali svoje miesta po stranách
vztýčeného kríža, v jeho očiach sa leskla celá pýcha severu.

Nezlomený bojovník chcel skloniť hlavu. Neústupný bol
jeho pohľad upretý na mužov a ženy, ktorí mlčky stáli
v kruhu, keď sa blížil ku krížu.

Wulfram, biskup zo Sens, teraz začal hovoriť
hlasno, aby to bolo počuť ďaleko:

"In nomine patris et filii et spiritus sancti! Vidíte, je to a
veľký čas, ktorý sa blíži prostredníctvom zástupcov Boha na
zemi. Králi a mocní páni začínajú počuť posolstvo spásy!“

S nadšením konvertora zvolal
slová:

„Muži a ženy z Frízska, ako váš dnešný kráľ
prijíma Spasiteľa a stáva sa kresťanom skrze
krst, tak aj vy by ste sa mali vrhnúť k nohám
všemohúceho Boha, ktorý poslal svojho syna na zem, aby
zbaviť aj tvoju vinu a zachrániť ťa pred vinou a
zatratenie!“

Machine Translated by Google

Nikto z tých, čo tam stáli, nerozumel významu slov. Kňazi stáli vo svojich vlasnicových košeliach za hovoriacim biskupom s pokorným pohľadom upretým na zem. Ozbrojení franskí vojaci stáli na stráži napravo a naľavo. Kríž sa týčil vysoko ako hrozný hrozba.

Ratbodov pohľad zablúdil k biskupovi, usadil sa na farebnom rúchu, potom sa zdvihol a stretol sa s nejasným pohľadom delegát Ríma, vrátil sa späť a potvrdil sa znova mu uvedomil, aký odlišný je kráľ od kňaza. Za vysokým čelom sa objavila myšlienka: Neprekonateľná bariéra oddeľuje kráľov Germánie od rímskych kňazov.

Biskup do krstného prejavu vmiešal latinské vety. Slová obradu lietali nad pozemkom ako zmätené nočné vtáky a nikde nenašli... srdcia poslucháčov. Takže ich účinok sa stratil ako dym z kadidla. Vrchol obradu sa zdal byť preč. Ratbodov pohľad si s istotou a pevne premeral skupinu svojich ľudí, ktorým chýbala úcta rovnako ako jemu sám.

Kňaz zobrazoval svätosť pokrstených a namaľoval pekelné muky zatratených, ktorí nechceli počuť slovo veľkňaza v Ríme. Teraz Wulfram zo Sensu sa obrátil na samotného Ratboda:

Machine Translated by Google

„Prijmi teda, Kráľ, vodu krstu, aby si, oslobodený od všetkých hriechov, jedného dňa mohol vstúpiť do neba s davy veriacich, aby sedeli po pravici vševedúceho Boh od večnosti do večnosti, zatiaľ čo všetci tí idú do pekla, ktorí zomrú nepokrstení."

Potom Ratbodov hlas prerušil hovoriaceho biskupa.

V jazyku svojich predkov sa spýtal: „Povedal

si, kňaz, že pôjdem do neba, ak..."

Dovolím si byť pokrstený? Teraz mi povedz, kňaz, kde sú moji rodičia, ktorí sú mŕtvi a nikdy neboli pokrstený?!"

V radoch skupiny kňazov sa šírila hrôza, pretože svätý akt bol tak nečakaný prerušil ho. Biskup, úplne nadšený konverzia, vyslovil slová:

„Všetci sú s diablom v pekle, pretože... zomreli ako pohania!"

Potom Ratbod kopol do hlinenej panvice so svätenou vodou takže spadlo na zem a rozbilo sa na úlomky. A hodil svoje voľné slová do tváre kňazovi:

„Tak ti chcem povedať, kňaz, že by som radšej išiel do moji rodičia a diabol v pekle, než s vami, kňazmi nebo!"

Machine Translated by Google

Rok vydania

1944

Machine Translated by Google

Európsky front

Čím viac táto vojna postihne európskych ľudí, tým
väčšia energia, ktorú to v týchto ľuďoch prebúdza a
sa dáva do pohybu. Zastarané vládne myšlienky miznú pod
vplyvom tejto vojny, akoby nikdy neexistovali. Umelé zoskupenie
štátov Versaillskej zmluvy je
zdrvený a pod utrpením a slzami sa rodí nová éra.
My sami sme len vlnou v záplave, ktorá uvádza do pohybu
európskych ľudí. Myšlienky rasy a socializmu otriasajú európskymi
ľuďmi a tlačia ich k novým formám štátneho života. Pod...

vplyv boľševického úsilia o expanziu a zlomyseľnosť nepriateľských
bombardovacích útokov, ľudia z
Európa sa nezadržateľne zbližuje a
Vynára sa pocit spoločenstva, ktorý nikdy neexistoval
predtým v minulých časoch jedinej zdanlivej prosperity v
Európa. Bolo by nesprávne porovnávať stav Európy so stavom, v
ktorom sa nachádzala, keď Francúzi
Revolúcia a Napoleon otriasli štátmi a ľuďmi.
Vtedy zasiahli vlny revolučnej povodne
zastaranú Európu bez nápadu pod vedením reakčného kancelára
Metternicha a zničila neudržateľný a prázdny systém európskeho
štátneho zmätku

Machine Translated by Google

pod rakúskym vedením. Dnešná Európa sa nenachádza v stave obyčajného zachovávania a obrany minulosti. V tom, že si uvedomila svoju
germánskej tradícii, prelamuje zastarané štátne hranice a spája ľudí späť. Starý svet je reprezentovaný nepriateľom na západe aj na východe. Kapitalizmus a marxizmus sú len chorými výbežkami zastaranej koncepcie zmyslu života a hodnoty človeka.

Novú Európu nesie energia
revolučná myšlienka socializmu a rasy. Ocitá sa tak súčasne v stave obrany a útoku: útoku, pretože sa stavia proti chorému a zastaranému svetu s
lepší. Socializmus nie je len domáci
program Ríše, ktorý sa usiluje o ľudský poriadok založený na úspechoch, ale obsahuje aj - vnímané za hranicami štátu - program Nového poriadku

európskych ľudí na základe slobodného rozvoja
ich ľudových hodnôt a na základe ich historických
úspech.

Sila ríšskej myšlienky

V radoch Waffen-SS dnes bojujú Holanďania,
Flámi, Valóni, Škandinávci, Estónci a
Lotyši a čoskoro aj ďalší ľudia oblečú svojich prebudených mládež v rovnakej uniforme a tak tvoria európsku

Machine Translated by Google

Predná strana pod symbolom SS, ktorý sa zrodil z
potreba tejto hodiny a tvorí základ pre
prichádzajúci poriadok v Európe. Ktokoľvek mohol mať
pochybnosti o silných stránkach tejto myšlienky, bol opravený, keď
dnes sa vo Waffen-SS stretáva s Holanďanmi alebo Estóncami, ktorí sú
fanatickejšími a odhodlanejšími zástancami
myšlienka Ríše ako mnoho Nemcov v Ríši. Týmto
stretávame sa s uznaním, že služba týchto mužov v
Východ je oceľovým kúpeľom ríšskej myšlienky. Muži, ktorí
bojovali tam s ríšskymi nemeckými SS proti boľševikom, odhodili všetko
za sebou, všetky predsudky, ktoré stále brzdia ich súčasníkov, ktorí

nezdieľali jedinečnú a ťažkú skúsenosť s frontom. V
Boj proti nášmu najťažšiemu súperovi, myšlienke Ríše v celej jej žiarivej
kráse, sa znovu rodí. Vynára sa európsky pocit spoločenstva, ktorý už
nepozná
váhanie politikov uviaznutých v starom štáte
teórie. Títo európski dobrovoľní vodcovia SS a esesáci sú predvojom
európskeho frontu. Milujú
svoju vlasť a pretože túto vlasť milujú
a sú mu hlboko vo vnútri verní, chcú ako cenu
vojna nový svet, organizovaný silnou Ríšou, ktorá
jediný je schopný zachrániť svoju vlasť a ochrániť živé telo svojho ľudu.
Títo muži určite zanietia
menšiny vo svojich ľuďoch. Svetové dejiny sú však

Machine Translated by Google

vždy ich vytvorilo niekoľko mužov, ktorí majú odvahu odvážiť sa na niečo nové. Váhajúci nasledujú až neskôr. Človek si musí prelistovať rodinnú históriu jedného takého dobrovoľníka, aby pocítil, aký silný vplyv má myšlienka Ríše.

tento mladík. Je tam napríklad istý Fleming. Bojuje v radoch Waffen-SS. Jeho otec je vysokopostavený belgický koloniálny správca a teraz slúži v anglických službách; jeho starý otec bol členom belgických jednotiek.

parlamentu, fanatického predstaviteľa francúzskej kultúry proti flámskej opozícii vlastnej vlasti. Vnuk objíma Ríšu a Adolfa Hitlera. Aký zlom v epochách sa ohlasuje! Aká silná príťažlivosť

posadnutý osobnosťou Führera! Ako

Mocná je krv a myšlienky Ríše, že mladí muži týchto ľudí sa vyhlasujú za pripravených zomrieť za túto Ríšu, z ktorej žili ich predkovia

oddelene celé desaťročia, áno celé stáročia!

Európska úloha SS

SS sa preto čoraz viac rozrastá do svojho

Európska úloha: Zhromažďuje prebudenú európsku mládež do boja proti boľševizmu a židovským plutokraciám. Ktokoľvek si myslí, že SS teda

stráca svoj pôvodný charakter alebo sa odchyľuje od prísnych princípy Ríše nemajú pochopenie pre

Machine Translated by Google

revolučná myšlienka národného socializmu, ktorá sa šíri cez hranice národných štátov. Nikto v Európe dnes neverí, bez ohľadu na to, ako vojna skončí, v návrat umelého štátneho systému Versailles, ktorý

vďačí za svoju existenciu výlučne anglickému zasahovaniu do európskych záležitostí. Je pochopiteľné, že vplyvom tejto vojny sa zotrel povrch historického vývoja, ktorý často trval len niekoľko desaťročí

a teraz spoločné korene európskej rodiny
ľudí opäť vychádza najavo. Skutočnosť germánskeho putovania a bývalého germánskeho osídlenia medzi
Baltského mora a Čierneho mora až po Atlantický oceán
a severná Afrika vytvorila krvnú jednotu Európy
a stvorení títo ľudia vznikajú na tom istom základe.
Amerika a Anglicko nemajú žiadny skutočný program na...
politický Nový poriadok európskeho kontinentu. Oni
vnímajú Európu už dnes len ako kolóniu, ktorú
majú v úmysle ekonomicky vykorisťovať. Boľševizmus má Európe rovnako málo čo ponúknuť v ideovom zmysle. Marxizmus neuznáva žiadnych skutočných ľudí, rovnako málo dokáže akceptovať koncept krvi do svojho slovníka. Iba národný socializmus potvrdzuje
korene každého skutočného ľudu. Vie, že iba ten, kto je
verný svojej vlasti môže byť verný Ríši. Revolučný socializmus Adolfa Hitlera znamená pre Európu
nielen regulácia vzťahov európskych

Machine Translated by Google

ľudia si navzájom na základe súčasného boja.
Už len zo svetonázoru tohto hnutia vyvstáva tvorivá sila bohatej plnosti možných väzieb medzi ľudmi a národmi Európy a vedením...

silná ríša. Človek si musí jasne uvedomiť, že vnútorný a vonkajší poriadok Európy môže prameniť len z hlbín národnosocialistického pohľadu na dejiny. SS už dnes tvoria železný kruh tých mužov, ktorí túžia po
vášnivé srdcia pre Nový poriadok Európy pod
vedenie silného germánskeho stredu. Bez účasti týchto mužov sa nové nemôže objaviť. Je to, akoby naším kontinentom otriasla vysoká horúčka; je to
pôrodná bolesť novej éry, ktorá chce vyplynúť z
základ pokrvného spoločenstva európskej rodiny národov a socialistického poriadku ich spoločného života.

Nech nás osud k tomuto cieľu zavedie akoukoľvek cestou, a nech už nás ešte čakajú akékoľvek neúspechy, samotný cieľ zostáva nemenný. Je to jediný cieľ, pre ktorý sa vôbec oplatí žiť a bojovať. SS to vie
všetko sa musí využiť tak, aby súdruhovia z
európsky východ s ním rastie do
komunita boja rovnako ako tí zo západu.
Inteligentné zaobchádzanie, veľká miera schopností musí byť použité na dosiahnutie tohto cieľa. SS zostávajú

Machine Translated by Google

nekompromisná vo svojich zásadách, kreatívna a veľkorysá pri plnení svojich praktických úloh. Musí byť dostatočne flexibilná, aby zaobchádzala s každým národom podľa jeho povahy a histórie. Našou úlohou musí byť formovať európsku mládež spojiť do tvrdého a odhodlaného frontu. Západný nepriateľ nie je pripravený zomrieť za vyšší svet, pretože ho neuznáva. Nepriateľ na východe priniesol ľuďom iba útlak a degradáciu.

Ak existujú neodňateľné ľudské hodnoty, potom sú bránený frontom nemeckej armády. Na našej strane stojí nová myšlienka. Na našej strane sa nakoniec musí misky váh osudu prevrátiť, ak zostaneme neochvejní a budeme si vedomí celú historickú zodpovednosť za tento boj.

Machine Translated by Google

Kto sa môže oženiť mladý?

od J. Mayerhofera

Keď sa mladí esesáci v miestnosti dali do reči
o dievčatách to zvyčajne nebolo veľmi vhodné. Dnes to bolo
iný. Bol to vážny rozhovor a ním aj zostal.

Bolo to preto, lebo starší spolubývajúci dostal
kniha pre Yule, ktorá obsahovala rôzne vážne životné
múdrosti, z ktorých niektoré odovzdal mladším kolegom na zamyslenie.
Bola to kniha od 80-ročného Lowera
Saský autor Gustav Frenssen s názvom „Vorland“. The
autor mal na mysli ešte nezískanú pôdu pred hrádzami, „novú zem“, ale
okrem toho aj rasovú a morálnu
budúcnosť nášho ľudu.

Hans, starší kamarát, zastihol mladíkov – ktorí často frivolne hovorili
o ženách a láske – v priaznivú hodinu. Bola nedeľa po obede, čas „ticha
pred búrkou“, kým sa vydali do mesta. Hans

najprv im prečítaj toto:

„Mladý T. sa chcel oženiť a povedal priateľovi: ‚Ja
mám bratranca s 3000 markami. Potom odišiel a
oženil sa s ňou. Mladý B. a jeho priateľ videli dve dievčatá
kráčajúc pred nimi cestou na ples. Oni
rozhodol sa, že jeho kamarát si vezme tú kratšiu na tanec
a víno a vzal by si toho vysokého, ktorého neskôr

Machine Translated by Google

ženatý. Mladý S. túžil po manželke. Jedného dňa uvidel
otvoril okno a nakoniec sa oženil s dievčaťom, ktoré malo
nechal to otvorené. Mladý R. spočiatku túžil po
suseda naľavo, ale keď pred ním utiekla,
vzal si tú napravo. To, čo sa spojí
takto ho katolíci nazývajú sviatosťou
kostol - v dobrej nemčine to znamená Božie tajomstvo
vôľa. Protestanti hovoria: „Čo Boh dal dokopy...“ Ja
myslím si, že sú to len náhody - a polovica z nich
tie nešťastné - ktoré sa stávajú mladým ľuďom, ktorí
nie sú správne vyučované rodičmi, učiteľmi ani štátom,
a ktorí sami, hoci dospeli, nemajú
otvorili oči.“

„Všetci chodíte každú nedeľu do dediny,“ otočil sa Hans
a povedal im: „A keby tam seržant-major nebol, každý deň by ste
utekali k ženám, ktorým sa vy vyhýbate.“
ani zvlášť nerešpektujú, až na pár výnimiek. Len
spomeňte si na okolnosti, ako ste sa zoznámili, a ak ano,
tým, čo robíš, môžeš od dedinčanov vytiahnuť
rozsudok: „Esesáci vedia, čo chcú od dievčat.“
Nielenže chcú..., ale sú aj selektívni
a majú vkus a zmysel pre čistotu, čo je polovica
charakteru.“ - Táto alebo tá vlastnosť, inak „Nie
ďakujem.“

Hans ich zredukoval na požadovanú veľkosť. Ale tiež
zároveň ich vnútorne dozreli. Potom

Machine Translated by Google

kritizovali na základe toho, čo o sebe vedeli.
Tí, ktorí skúškou viac-menej prešli, si s radosťou žartom
prenechali „prichyteným“. „Previnilci“ si nechali bez odporu
rozstrapatiť nedeľné vlasy alebo si od hanby ešte viac
pošúchať uši. Hansa tešilo dobré srdce mladíkov, ktoré sa
dalo ovplyvniť energickými slovami.

„Teraz si vypočujte túto pasáž,“ povedal a prečítal si ju
ďalšia sekcia:

„Mladý muž, ešte hlbší a vážnejší.“
jeden, má medzi 24 a 28 rokmi - keď si vyberie
jeho partner po zvyšok jeho života - v jeho bytí stále nie
zrelý, stále si neuvedomujúci svoju vlastnú podstatu a stále si to uvedomuje
nepozná život a svet. Každý, kto pozná
celý ľudský život vie, že muž vo veku 37 rokov je úplne
iný ako muž vo veku 27 rokov.“

„Keďže je to tak – podľa Frenssena – 27-ročný
robí najdôležitejšie rozhodnutia svojho života - najdôležitejšie
rozhodnutie svojho života... viete, čo to je?
- a zvyčajne si neuvedomuje to skutočne cenné
mladé ženy, tie, ktoré tam stoja v jednoduchých farbách,
pekná, silná, tichá a hlboká, stvorená prírodou a
rasa sa zameriava najmä na to, aby bola matkami a
potomkami našej rasy; skôr sa oveľa viac zameriavajú podľa svojich
nezrelá povaha, smerom k tým, ktorí sa farebne trblietajú

Machine Translated by Google

s malými talentmi a trikmi, ktorí k nim pristupujú s
malé povrchné kúzla.

„Keď sa títo najcennejší muži oženia,
dozrievajú v priebehu rokov, uznávajú viac
zrejme z roka na rok, ten typ žien, ktoré sú
cenné, túžia po nich a túžia po nich, alebo ich čoskoro budú mať
tajné milostné aféry. A tieto cenné dievčatá na druhej strane
strane, keďže majú pocit, že nie sú vybraní
mladými mužmi a sami nemôžu a nerobia
chcú žiť bez lásky a sú podľa svojho
vlastnú cennú povahu, priťahovanú k týmto cenným,
zrelí muži, idú so svojou túžbou po láske. A tak,
týmto spôsobom robia na jednej strane títo cenní muži
žijú v zničených manželstvách, čo im veľmi ubližuje
produktivitu a na druhej strane tieto cenné
ženy buď žijú bez lásky v neustálej nespokojnosti,
alebo zostávajú (väčšina z nich) počas celého kvitnutia a
plodnom období ich života bezdetná milovaná osoba. Toto
situácia je z ľudského hľadiska plná problémov,
a z ľudového prostredia veľké škody.“

„Plný problémov z ľudského hľadiska a
„z ľudového, ktorý spôsobuje veľkú škodu,“ zopakoval Hans s
dôraz.

Keď skončil, chvíľu bolo ticho.
Ale potom sa jeden ozval: „Ale nemôžeme čakať tak dlho?
Koľko máš rokov, Hans? Koncom tridsiatky? To je skoro

Machine Translated by Google

stredný vek! Reichsführer SS si však želá, aby sme sa brali mladí!“

„Túto námietku som očakával,“ odpovedal Hans. „Autor Frenssen tým nemyslel, že by sa človek nemal oženiť pred 37. rokom života, ale skôr chce, aby mladý muž čo najskôr vynaložil maximálne úsilie na to, aby si uvedomil skutočné ľudské hodnoty, čo prirodzene ide ruka v ruke s prácou na sebe.“ ‚Človeče, staň sa nevyhnutným!‘ povedal...
povedal raz dôležitý muž.

„Myslíte si, že Reichsführer chcel, aby ste sa vydali mladí, aby ste sa mohli vydať za hlúpeho? A aby ste potom otvorili oči? Myslíte si, že vám Reichsführer dal povolenie na ľahkovážnosť? Klamali by ste sami seba. Je to list dôvery! Reichsführer si myslí, že vy ako esesáci ste dostatočne hodní a zrelí na to, aby ste bojovali za Nemecko a ak je to potrebné, aj zomreli. Ale ak sa to od vás dá požadovať, potom sa vám dá dôverovať aj to, že dáte Nemecku nový život. Reichsführer nemá v úmysle schvaľovať každý primitívny milostný vzťah. Myslí si, že keď vám želá skoré manželstvo,

o Nemecku, o deťoch, ale myslí aj na niečo vyššie
všetko o hodnote týchto detí! Ak by sme dnes mali
stovky držiteľov Dubových listov, tisíce Rytierskeho rádu
Kríž oví príjemcovia a státisíce ďalších
vyznamenaní vojaci - okrem surového materiálu,
ktoré máme aj my - potom sa len zamyslite, kde to všetko

Machine Translated by Google

pochádza! Dnes si taký, akými ťa tvoji rodičia stvorili, a to
znamená, akí boli tvoji rodičia. Budúci chlapci
a dievčatá, muži aj ženy, budú také, akých ich vychováš, to
znamená, akí si ty a aké sú aj tvoje dievčatá.

„A keďže čas vojaka vo vojne neumožňuje

plytvanie, takže nesmieš mrhať svojím časom. - Môžeš

Porozprávaj sa so svojou dievčinou vážne o takýchto veciach, ako teraz viem.

hovoriť s tebou? Ak nie, ak sú na to príliš hlúpi alebo mäkkí,
tak ich radi necháme ísť. - Ale ak sa stanú vážnymi a
ticho, keď im to poviete, a ak sa pozrú do vášho
oči, potom tam niečo je. Ale nikdy neprestávajte testovať
ich a teda aj vás samých znova a znova.“

Jeden z mladých chlapcov povedal: „Je pre mňa veľmi ťažké

správne vyriešiť toto najdôležitejšie životné rozhodnutie

správna voľba manželky. A tak považujem Frenssenovu myšlienku iba

„Neskoro sa ženiť, naozaj dobré.“ Potom priniesli preukazy
do miestnosti.

„Pripravte sa, chlapci,“ zvolal Hans, „Máme to isté.“

cesta pre spôsoby, aby sme mohli dokončiť náš rozhovor.“

Vyšli z kasární na čerstvo.
Napadol čerstvý sneh a zem voňala veľmi čisto.
Spoločne zišli dolu kopcom, na ktorom boli ich ubytká.
sa pred nimi nachádzala bohato integrovaná krajina
ktorého nehynúci život ležal chránený pod krištáľovým snehom
deka.

Machine Translated by Google

„Niet pochýb o tom, že práve severský človek
dozrieva neskôr ako človek z východu alebo z juhu,
najmä ak pod zrelosťou rozumieme aj zrelosť charakteru,
ducha a pevnosť. Telo a duša sú podľa nášho presvedčenia
v podstate jedno a preto patria k sebe. Neskoršie manželstvo
je samo o sebe pre hodnotného severského človeka
prirodzené. Ale nemusím vám hovoriť, že dnes stojíme v
najťažšom boji o našu rasovú existenciu od začiatku dejín
nášho ľudu. Naši rodičia a starí rodičia mali vo všeobecnosti
príliš málo
deti, nepriateľsky naladení ľudia mali na druhej strane štyri alebo päť
krát toľko! A teraz, do polstoročia, už druhá vojna vyberá
obete z nášho krvného obehu. Musíme teda skrátiť časové
rozpätie medzi generáciami. My
nemám na výber a inak nie, takže je to pochopiteľné
Tomu by mali zabrániť určité úvahy. Naopak, musíme sa
snažiť, aby mladý muž už v ranom veku vedel
a berie svoju povinnosť vážne. A my ju splníme
prostredníctvom vzájomnej pomoci v tejto úlohe. Tí, ktorí majú podobný charakter
medzi starými a mladými musia stáť pri sebe
s radami a činmi. Prvým je, samozrejme, ten
vášnivý záujem o vás samých, a to o
uznanie, že úloha výberu manželky je jediná vec
to je naozaj dôležité, aby všetko ostatné prebehlo správne
sám o sebe. Základom výberu manželky je však
rovnosť narodenia, čo znamená príslušnosť k rovnakému plemenu,

Machine Translated by Google

a v rámci toho istého plemena alebo rasy aj kompatibilita v najdôležitejších vlastnostiach charakteru a ducha."

„Mládež dnes vo veku 20 rokov, ale aj kvôli času..." z určitých dôvodov, je taký nejasný a nerozhodnutý v „otázky lásky a manželstva," pokračoval Hans. „Ale ako to môže byť iné, pokiaľ sú médiá tak dlho zaplavené toľkými frivolnými predstavami o týchto veciach, aby uspokojili zvedavosť a žiadostivosť bezmyšlienkových más? Môže to byť iné, ak sa naše dievčatá namaľujú a budú sa tváriť ako filmové hviezdičky? Môže to byť iné, pokiaľ si nemecký chlapec myslí, že jeho dievča musí vyzerať presne ako tá či ona filmová hviezdička, a naopak, ak si nemecké dievča vyberá svoj „typ" z filmových hviezd? Dokáže mládež pochopiť, čo je to severský cit medzi chlapcom a dievčaťom, medzi mužom a ženou, ak celý deň len bľaboce a pískajú hlúpe hity, pohmkávajú si a hrbia sa, namiesto toho, aby spievali nemecké ľúbostné a ľudové piesne, tancovali po nemecky a pestovali živý nemecký spoločenský život? Až keď budeme mať opäť spoločnú, prirodzenú ľudovú kultúru a prirodzený komunitný život – očistený od cudzieho – v...

klany, dediny a mestá, keď všetko funguje
spoločne podporovať a dohliadať na správnu lásku k
mládež ľudu, keď sa opäť oslavujú svadby
stanú zmysluplnými ľudovými oslavami, potom aj
Mladí ľudia vo veku 20 rokov pravdepodobne celkom vedia, čo robia.

Machine Translated by Google

čo by mali milovať a čomu by sa mali vyhýbať, a tiež budú vedieť, čo je zodpovednosť voči predkom, rovnosť narodenia a výchova. A tie isté myšlienky nájdu medzi svojimi príbuznými a známymi, rovnako ako to bolo u našich predkov pred tisícročiami. Čítajte v ságach, tam máte „obrazy lepších čias“, o ktorých spieva naša pieseň vernosti! Ste povolaní, aby ste tieto potopené obrazy opäť prebudili k novému životu tým, že plodíte deti takej hodnoty, s ktorými jediným možným vznikom...

takejto seversky formovanej kultúry je možné dosiahnuť. A robia

Nezabudnite, že na to potrebujete matky, ktorým sa podarí vychovať deti v duchu takejto kultúry a zachovať živý folklór, ktorý k nej patrí.“

Hans skončil svoju nedeľnú kázeň. Zastavil sa a skupina sa zastavila s ním. Pozreli sa do diaľky a objavili sneh neďaleko. Ich teplé ruky ho chytili a čoskoro sa snehové gule rozleteli.

lietanie.

Po prudkej snehovej bitke sa rozlúčili a odišli svojou vlastnou cestou. Jeden z mladíkov zostal s Hansom a obaja sa pravdepodobne dotkli...
na mnoho ďalších otázok.

Machine Translated by Google

Tvoj život patrí tvojmu ľudu!

od H. Kl.

V denníku a veciach esesáka, ktorý zabil
sám často opakuje nasledujúcu vetu: „Môj život
„už nemá hodnotu!“ Čo tým myslel a čo urobil
Má právo takto hovoriť?

Esesák mal 21 rokov. Jeho láska – ktorá mala
zviazal ho s dvoma rôznymi dievčatami, jedno po druhom,
nebol ľahkovážny. Hľadal hodnotné
zväzok, rovnocenná manželka, ktorá by mu dala zdravie
deti v trvalom manželstve. Prvého dievčaťa sa vzdal
keď lekárske vyšetrenia jasne ukázali, že dievča
zostala by neplodná. Ale potom, keď nová drahá láska
ho zviazala s iným dievčaťom, dozvedel sa v nemocnici
že on sám vlastnou vinou sa stal neplodným.
Odvtedy veta o jeho bezúčelnosti
život sa v jeho spisoch často opakoval a že mal
stratil všetko, pre čo žil, miloval a za čo bojoval:
zvečnenie v jeho deťoch.

Čo chce tento esesák dosiahnuť prostredníctvom svojho
samovražda? Chcel odčiniť to, čo si sám spôsobil?
neplodnosť alebo chcel uniknúť bezdetnej existencii,
ktoré sa mu zdali chudobné a prázdne?

Machine Translated by Google

Radi prenecháme skúmanie týchto otázok psychiatrom. Pre nás, esesákov, je v tomto prípade, ako vo všetkých prípadoch samovrážd, potrebná a dôležitá iba jedna otázka: Pomohol alebo ublížil ľudu čin?

Nikto nemôže poprieť, že čin spomínaného esesáka spôsobil ľuďom vážne škody. Pretože ním nebolo nič odčinené ani napravené. Práve naopak: esesák nielenže pripravil svoj ľud o

potomstvo, ale svojou vlastnou smrťou ho aj pripravil o seba a svoju vlastnú pracovnú silu a bojovú silu. Tým si ešte viac previnil.

Môžu nastať prípady, kedy môže byť veľká vina len zmierený smrťou. Potom je tu prípad, keď Pokračovanie v živote vinníka môže znamenať pre spoločnosť neznesiteľnú záťaž. Vo všetkých ostatných prípadoch existuje len jedno odčinenie a zmierenie, a to celkové životné úsilie pre komunitu.

Vo svojom rozkaze z 19. marca 1939 Reichsführer SS jasne zaujal postoj k samovražde. Hovorí sa v ňom:

„Najviac 15 % samovrážd je spáchaných z určitých dôvodov.“

čo sa dá akceptovať, napríklad koniec života po zločine, ktorý poškodzuje spoločnosť a poškodzuje ju česť. 85 % samovrážd je však spáchaných z dôvodu dôvody, ktoré nikdy nemožno akceptovať, ako napríklad strach z trest, strach zo skúšky, po pokarhaní od nadriadený, po hádke s rodičmi, po

Machine Translated by Google

zrušenie zasnúbenia zo žiarlivosti po
nešťastná láska atď. ...

„Samovraždy tohto druhu nemajú nič spoločné s hrdinstvom."
alebo hrdinského ducha. My, esesáci, ich vnímame ako
útek, ako dezercia pred bojom a pred samotným životom.

„SS nikdy nemali pochopenie pre ľudí, ktorí
vyhýbajte sa boju. Preto nariaďujem, že vo všetkých prípadoch
kde a vyšetrovanie iniciované nadriadeným
jasne určuje dôvod samovraždy
nemožno akceptovať, aby sa o úmrtí neoznámilo
muža a že SS sa nezúčastňuje na
pohreb."

Tvoj život nepatrí tebe, ale tvojmu ľudu.

Machine Translated by Google

To, za čo bojujeme, je ochrana
existenciu a rozmnožovanie našej rasy a nášho ľudu, výživu
jej detí a udržiavanie čistoty
krv, sloboda a nezávislosť
vlasť, aby náš ľud mohol dozrieť k
splnenie cieľa, ktorý mu dal aj tvorca
vesmír.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Človek musí prekonať „mŕtvy bod“

Posolstvo nasledujúceho listu od spoločnosti
vodcu treba chápať doslovne. Vzťahuje sa na
ty a ja a my všetci veľmi osobne.

...Napriek týmto ťažkým dňom hľadíme smerom k
budúcnosti s dôverou. Často ma však trápi jedna prenasledujúca
myšlienka, a to, že len veľmi málo Európanov má v konečnom
dôsledku úplnú jasno v celom
absolútne bezpodmienečný charakter tejto vojny. Určite je
rozširuje sa čoraz viac. Celá závažnosť vojny sa však dotýka len
príliš málo ľudí.

Boľševista chce prísť na západ a s
on jazdí na smrti - za nás všetkých, bez výnimky. Bojujeme za
existencia alebo neexistencia - my všetci, my v Ríši a
vo všetkých európskych krajinách. Z východu nám hrozí úplné
zničenie; boľševizmus je absolútny
historická negácia všetkého, čím sme,
bez ohľadu na to, ako to kto nazve. A Rus je silný,
najmä v jednej veci, ktorá predtým vždy rozhodovala konflikty: v
duchu. Je tak fantasticky zdravý;
ani boľševický jed mu nemôže ublížiť. Namiesto toho má
účinok baktérie, ktorá nastavuje predtým

Machine Translated by Google

driemajú sily v pohybe, ktoré potom slepo, ale neodolateľne nasledujú vnútorný zákon.

Boľševizmus je naozaj veľká udalosť v predtým chudobných Ruské dejiny, niečo, čo sa historicky posúvalo - a stále sa hýbe - široká masa tohto obrovského ľudu. Rusi vstupujú do tejto vojny bez prekážok. Nesieme si so sebou bohaté dedičstvo, ktoré nás zaťažuje.

Je to ako kedysi povedal Führer: Posledný prápor víťazí; inými slovami, ktokoľvek vystrelí posledný výstrel Vyhráva bez ohľadu na to, ako zápas dopadne alebo kde bude tento posledný výstrel vypálený. Ktokoľvek drží zbraň pripravenú na streľbu a mierenú na súpera päť minút po... dvanásť, vyhral, aj keď stojí sám proti tisíc.

Mám za sebou veľmi trpké týždne, týždne plné hrozných zážitkov. Ale my, vojaci tu na východe, zažívame... obrovské sebauvedomenie a triezvosť ohľadom seba. Stávame sa čistejšími, lepšími, tvrdšími a zdravší tu. Vojaci, ktorí už viac ako dva roky vydržali v Rusku, sú najlepšími mužmi nášho ľudu, zďaleka najlepší. Je to tak: človek by už nemal trénovať regrúti v nemeckých kasárňach so sprchovacími kútmi, posteľami, skrinky atď., ale v ruských alebo poľských špinavých hniezdach. Človek by už nemal zhromažďovať divízie v západnom Európe, ale aj v sovietskom Rusku a v Poľsku.

Machine Translated by Google

Nedávno som vyzdvihol dvoch vojakov, ktorí sa oddelili od svojich jednotiek. Desať dní predtým boli v Haagu. Je úplne jasné, že od takýchto ľudí sa spočiatku nedá veľa očakávať, bez ohľadu na to,

akí sú vybavení. Ale je škoda,
čo všetko sa stratí v prvých bitkách. O tomto názore sa hovorí
o stále viac a viac. Dokonca aj jednotky, ktoré boli v
vlasť na dlhšie obdobie na odpočinok alebo preškolenie sú
už nie sú takí dobrí, ako by boli, keby nikdy neboli
bol tam. Najprv treba prekonať „mŕtvy bod“: treba sa odnaučiť obzerať sa späť, naučiť sa, že cesta k skutočnému a pravdivému životu vedie len po okľuke
porážka nepriateľa, z ktorej niet návratu.

Vlasť je pre nás príliš krásna; robí nás chorými,
ochabnutý a slabý. To nemá nič spoločné s morálkou doma. Ale s účinkom bezpečia a slušnosti v
celý náš život a naša bytosť; to nás robí takými
je nám zle, keď sa obzrieme späť na ruskú biedu, na
osamelosť a bezútešnosť nemilosrdnej požiadavky,
ktorý - taký absolútny - bol pravdepodobne vyrobený iba na
Aténčania v boji proti Sparte alebo Caesarovi v jeho
bitka s Vercingetorixom.

Človek musí pochopiť, že aj úplne emocionálne, inak podľahne obrovskému tlaku
čo na človeka dopadá duchovne. Ak tomu niekto rozumie,

Machine Translated by Google

potom tlak okamžite zmizne. Namiesto neho prichádza ľadovo chladná,
aktívna vôľa zapojiť sa do boja s nepriateľom a poraziť ho za každú cenu.
Počas mojich misií som
zoznámiť sa s veľmi rozmanitými divíziami,
ktoré sú v Rusku bez prerušenia od roku 1940, tie, ktoré boli vytvorené v
Nemecku počas vojny,
a tie, ktoré sú zostavené vo Francúzsku. Posledné majú
najťažšie obdobie zvykania si na
bezpodmienečná povaha ruskej pôdy s cieľom
získať jasný prehľad o gigantických možnostiach týchto priestorov, ktoré
tam čakajú na európsku kreativitu.

Namiesto toho im v hlave bzučí: „Vtedy vo Francúzsku!“
povedať: „Tu som, tu zostávam – a ak to nie je pekné
tu, potom to bude pekné, preto som, kým som!“
Bohužiaľ, príliš málo ľudí hovorí to druhé. Keby sme sa dokázali pevne
zahryznúť do ruskej zeme... Sovieti by...
nikdy nás neodoženie. Ale bohužiaľ, príliš málo z nás skusí
pevne tu dole; snívajú o konci vojny späť
domov, ale nie o konci vojny ako slobodný muž v
východ. A to je veľká škoda. Musí sa to tam dostať. V
v tej chvíli sa Rus môže pustiť do čohokoľvek, čo chce
páči sa mu; ani sa nepohne dopredu...

Machine Translated by Google

Ak vidíme, ako sa starý svet rúca do ruín, tak nie
príliš sa pýtam, či veľa hodnoty, veľa toho, čo je
nenahraditeľný, je tiež zničený! To človeka zarmúti
a oslabuje silu odporu. Namiesto toho nás
položte si otázku, či stále cítime iskru
sila v nás samých, ktorá nám umožňuje znovu vybudovať
Ríša z nášho mäsa a krvi. Ak je to tak - a
Viem, že tí najlepší z nás majú túto pevnú vieru -
potom budeme mať aj silu znovu vybudovať to veľké
funguje tam, kde nám už žiadna stará stena nebráni - v
priestory východu a nad ruinami západu.
katedrály padli; ich svätá miera žije ďalej
nezničiteľné v našej krvi. Takže sme slobodní pre boj
a neskôr bude slobodný, podľa večnej miery,
vybudovať nové citadely novej doby.

***

Byť jednoduchý a prirodzený
je najvyšším a konečným cieľom.
- Nietzsche

Machine Translated by Google

Človek je nadradený materiálu, ak sa mu postaví proti...
veľké ložisko a žiadna hmotnosť alebo veľká hmotnosť vonkajšieho
sila je predstaviteľná, ktorú duchovnosť nemôže prekonať
silu. A z toho každý, kto je toho schopný, môže
vyvodiť záver, že u mužov, skutočných mužov, sú hodnoty
živý, ktorý nemôže byť zničený granátmi alebo
hory výbušnín.

- Ernst Jünger

Machine Translated by Google

Večné srdce

Cesta späť - tak sme nazývali cestu
matky a otcovia, rodičia, ktorí stratili syna,
často ich jediný; cesta, ktorá ich má viesť zo zúfalstva a osamelosti
späť k životu. Pani Marianne Harmitzová zo Saettinu opisuje
stretnutie s
vojak v fronte, ktorý hlási návrat takejto matky:

Bolo to vo vlaku. Medzi cestujúcimi sedí mladý vojak. Vlasy mal
zošedivené. Na tvári má jazvy a vrásky, ktoré vznikajú len z veľkého
šoku.
Ako povedal, bol na šesťtýždňovej dovolenke a
Keďže sa ho jeden opýtal, ako je možná taká dlhá dovolenka,
postupne sa rozrozprával.

Ťažko zranený chlapík prišiel zo Stalingradu -
kde sa zúčastnil ťažkej bitky takmer až do
úplný koniec - lietadlom z vlasti a nemocnicou v
Viedeň. Recepcia, ktorá dojala k slzám aj nás, otrlých mužov.
Neuveriteľná láska, starostlivosť, kvety, súcit. V
vedľa postele je môj priateľ a kamarát. Po jeho boku, tichý a
hrdinsky, sedí jeho matka, ktorá vidí, ako sa jej jediné dieťa začína
po ceste do tej širokej, neznámej krajiny. Cez
odo mňa je súdruh H., ktorý stratil aj ruku a oboje
nohy.

Machine Translated by Google

Je sám. Nikdy nevidí príbuzných pri svojej posteli.
Znepokojený a s tichým súcitom spočinul na očiach
tvár matky. Cíti to a neviditeľný pás
porozumenie jej obklopuje srdce.

„Kto je tento mladý muž?“ spýta sa ma zrazu.

„Bezúhonný muž a súdruh,“ odpovedám.

„Sám?“

„Bohužiaľ, áno, a chudobní.“

Zmĺkne. Premýšľam, čo tieto otázky - na
v túto hodinu - pravdepodobne zlé. Viem, že vlastní veľký
farma, že jej manžel je mŕtvy a že tam, vedľa
ona, syn, dedič, nositeľ mena, sa chystá odísť
na svojej poslednej ceste. Jeho život sa čoraz viac kráti.
Drží ho za ruku, ktorá je čoraz ťažšia.
A človek cíti, ako jej srdce stráca krv, že
cíti, ako jej život bledne spolu so životom jej syna, ktorý bol
obsah jej života a jej prvé a posledné naplnenie.
Ticho stále drží ruku, aj keď je už studená;
ležíme ticho a neodvážime sa dýchať.

Potom vstane a pristúpi k nášmu súdruhovi, ktorý sleduje
s doširoka otvorenými očami. Natiahnu ruky. Cíti
čo má znamenať ten teplý tlak: jeho vnútorný
súcit.

„Teraz mám na teba prosbu, môj drahý priateľ.“
Bol si priateľom môjho syna; či ťa môžem považovať za svojho?

Machine Translated by Google

synu? Všetko bude patriť tebe, všetko...!“ Je
ako vzlyk.

Nešikovne sa jej pokúsi pobozkať ruku. A zajaká sa
jeho poďakovanie. „To“, tak končí vojakovo hlásenie, „je to, čo som
skúsený a viem, prečo sa vraciam na front
keď sa mi skončí dovolenka.“

Videl večné srdce Nemecka: nemecké
matka. Videl ju prekonať smrť v jej najväčšej
moment.

Machine Translated by Google

Zlomené ruky

Majster Riemenschneider bol vo svojej dielni sám.
Súmrak jemne padal na postavy, ktoré akoby
jemne napĺňané životom v poslednom dennom svetle. Tilman si udržal
nepokojné ruky stále a jeho oči opäť objali
v poslednej dobe v práci. Vstal a ťažkým krokom sa vydal k
socha Madony a – ako už toľkokrát predtým –
znova sa mu zdalo, že nečelí mŕtvemu
drevené dielo, ale záhadne bijúca bytosť. Kedysi
znova cítil jemne padajúce závesy odevu, všimol si, ako mu telom
prebehlo známe zvláštne chvenie,
čo ho vždy premohlo, keď začal vyrezávať
milujúca a intímna tvár z mäkkého, voňavého dreva
z pôvodných lesov. V práci vždy rád bol
sám a nebol viazaný ani časom, ani hodinou.
Všetko, čo vo svojom živote videl a miloval alebo nenávidel,
jednoducho vzal do rúk, aby sa z toho stal nový
byť mimo kameňa alebo dreva a oslobodený od každodenného
žiť. Pre jeho manželky nebolo ľahké žiť po jeho boku.
Bol trikrát ženatý, ale smrť bola...
bežný hosť a stále sa držal toho, čomu veril
úplne vlastniť. Občas sa mu zdalo, že bol
vinný, akoby nechal životy svojich manželiek, ktoré boli také

Machine Translated by Google

špeciálne pre neho, prúdi mu cez ruky do jeho
práce. Vždy boli pre neho ako fontány, od
z ktorého mohol získať silu a radosť a občas
aj trochu pokoja. Ale v skutočnosti neboli preč a toto
bola pre pána dobrou a utešujúcou istotou.
Krása a aristokracia povstali z materiálu. Mal
naplnil nepísaný zákon; zrodil sa z ničoho, mal
zviditeľnil stvorenie a vieru v život v nemých tvoroch.

Od ťažkých čias ako učeň už uplynul dlhý čas
na vrchol svojej práce. Videl veľa ľudí a
krajiny. Ach, svet bol široký a túžba bola
čím viac to vstrebával, tým viac to rástlo. Ale postupne sa upokojoval
dokonca ho prekonal. Würzburg obkľúčil
nepokoj jeho krvi. Tu sa ukryl.

Majster nad tým všetkým pokojne premýšľal a
potom si uvedomil, že dávno minulý čas roľníka-
prebudenie bolo ako veľká rieka, do ktorej sa jeho túžba strhla
mohol tiecť.

Jeho myšlienky opäť prebehli cez poklad
siene cirkevných dozorcov, prostredníctvom
ctižiadostivé stĺpové múry vysokých katedrál - vo všetkých z nich
boli jeho sochy, pomníky, oltáre, sochy apoštolov.
Vždy stál v týchto mohutných kamenných lesoch
šťastný a obdivoval majstrov staviteľov
krajina, ktorá vzdorovito nahromadila takéto stavby do

Machine Translated by Google

oblohu. Páčili sa mu aj zvony, ktoré zvonili nad širokou krajinou s ich ťažkými tónmi.

Ale niečo zvláštne žilo mimovoľne vo vnútri ho a teraz prerazili. Prečo kňazi zavesili Bolo tam holandské zlato a farebné ozdoby? Prečo spievali v cudzích modlitbách k Bohu? Prečo sa zdalo, že peniaze cinkajúce v puzdrách sú pre... kostoly? Potom na Riemenschneidera prišla divoká núdza.

Zovrel svoje požehnané ruky do mocných pästí. Ako často ho duchovní nútili tvoriť veci, ktoré sa jeho ruky zdráhali robiť. Napriek tomu som išiel, ako som chcel, nemohli mi vyhovieť; a kým premýšľal, a V jeho očiach sa rozšírila studená iskra. Použil Ľudia, ktorí ho deň čo deň obklopovali ako vzory pre jeho prácu. Ženy z vidieka, deti z mesta, muži z dielní a z poľnohospodárskych polí - umiestnil ich ich v oltároch a Cirkev im dala cudzie mená.

Prelát kniežaťa-biskupa z Würzburgu priniesol majster nový poriadok. Riemenschneider je nevrlý odpoveď nastražil uši. Potom to vybuchlo dychtivo a z neho vytrhla bezvládnosť: „V meste sa šíri fáma šíri sa, ale nechce sa mi veriť... Majster Riemenschneider! Pekelné sily vždy

Machine Translated by Google

mali svoje miesto vo vašom vnútri. Ako inak by ste ich mohli umiestniť stelesnený Antikrist vo vnútri svätých oltárov?

Znepokojený a veľmi prekvapený sa majster spýtal: „Kde... kde je Antikrist, ctihodný pane?“

Vsunul si bledé ruky do širokých rukávov svojich sutána a povedala chladne, trochu pohŕdavo:

„V rohoch vašich oltárov sedia roľníci s vulgárne tváre a vy ste si vytesali celkom distingvovaný tvár pre Judáša v Heiligenblutaltar v Rothenburg, aby to mohol byť St. John. A na všetkých kríže, ktoré zlodeji stratili, a“, jeho oči sa zahľadeli hore pán a on sa naklonil dopredu: „a všetky Matky Božie vyrezávaš tvár svojej mladej manželky Elisy.“

Majster venoval reverendovi mierny a chladný úsmev, zdvihol štíhle ruky na znak odmietnutia a povedal: „Áno, áno, ja viete, čo chcete povedať: ...A značka je stále... z hanby, prví nahí ľudia, stoja veselý a nevinný pri portáli Marienkirche. Ja vieš, čo si myslíš o mojej práci, hovoríš, že ja nedržal sa Svätého písma. Teraz som prišiel k viem, že je tiež veľmi riskantné ponoriť sa hlboko do Svätého písma. Práve som sa z toho vytratil falošné šaty, ktorými si obliekol ľudí a teraz ťa to otravuje, pretože vidíš, pravda.“

Machine Translated by Google

„Daj si pozor, Majster radca, rezbár svätej a jedinej Cirkvi, ona má Pánovu sviatosť, stojí nedotknutá nad všetkými ľuďmi. Zostaň jej služobníkom!“
Nestaň sa prisluhovačom diabla a jeho poskokov!

Majster neodpovedal, len dlho a pohŕdavo hľadel na preláta. Keď sa za odchádzajúcim kostolníkom zabuchli ťažké dubové dvere, Riemenschneider vedel, že prvý veľký lúč

Most, ktorý prekračoval desaťročia, sa zrútil.

Tilman Riemenschneider bol v krajine už niekoľko dní. Navštívil priateľov a kamarátov, o ktorých vedel, že sú spojení s tajnou organizáciou.
roľnícka odbojová organizácia. Tichá vzbura sa šírila
ako oheň. Potreba roľníkov rástla. Ale Tilman
Riemenschneider sa postavil na ich stranu.

Na vrchole mestských hradieb Würzburgu sedliak-
Náčelníci stáli celé hodiny a čakali na
roľnícke vojská, ktoré mali prísť do mesta. Až do povstania sa skrývali. Keď zazvonili poplašné zvony
náhle vyšli a ticho zoradili svojich
muži. Ich záležitosti boli teraz v poriadku. Arcibiskup mal utiekol, musel si uvedomiť, že jeho hra skončila. Čoskoro
Roľníci mali prísť. Vietor im udieral do tvárí ako studená päsť. Noc sa vkrádala chladná a dlhá. Bermetter

Machine Translated by Google

presunul sa k Riemenschneiderovi: „Trvá to sakramentsky dlho čas, pochod armády smerom k Würzburgu.“

Tma, chlad a čakanie neustále rástli spolu utláčajúcejšie, ohromujúcejšie.

Čiernou tmou sa ozval výkrik. Dupot kopýt. Rútiaci sa jazdec. Bol to Mergentheimov kuriér. Z jeho lapajúc po dychu vyťahovali slová, najprv len dve, ktoré šialene sa točil:

„Všetko je preč... Všetko je preč!... Nič nezostalo roľníckych armád.“ Koktavá správa o pád poslednej roľníckej armády prehĺbil ich strach.

Nič sa nehýbalo. Hrôza okolo mužov narastala. akoby boli obklopení nepreniknuteľnou stenou plamene. Mysleli si, že sa dusia. Bolo to neznesiteľné. Potom niekto vydal divoký výkrik, akoby len zbité zviera je schopné plakať.

Ale potom sa to s hnevom prevalilo. Vodcovi roľníkov hovor ostro kričal cez turbulencie rozpad:

"Riemenschneider! Riemenschneider!... Tu, rýchlo, a koňa, musíme opustiť Würzburg! Keď biskup vrátia sa víťazi, vpochodujú do mesta a potom naši životy sa skončia. Sme blato na ich topánkach! My... tí posledné!“

Machine Translated by Google

A ohromený jeho strnulosťou: „Čo sa deje,
„Riemenschneider? Poď!“ Jeho odpoveď, slabá a predsa tvrdá ako
sklo, znela:

„Urobil som z Würzburgu skvelý... Zostanem. Neotočím sa.“
chvost a... a... kam... by som... išiel?“

Ticho!

Zúrila len čierna nočná búrka. Nebolo vidieť žiadne hviezdy.
žiariace, žiadne svetlo nádeje nehreje.

Vodcovia roľníkov si to rozmysleli. Uvedomili si
že akýkoľvek útek by bol zbytočný. Skôr či neskôr
neskôr by ich odhalili, alebo by
museli sa skrývať v lesoch, ale potom možno
mohol zomrieť od hladu.

Posledným roľníckym vodcom sa podarilo skrývať tri
dni, potom ich objavili a zajali
biskupské krvosledy.

Krčili sa pripútaní v najhlbších žalároch
pevnosť Marienburg, ich horiace oči upreté na
hustá tma. Nikto z nich nepoznal ostatných.
Vzduch v žalári bol zapáchajúci a vlhký.

Tillman Riemenschneider sa takmer udusil v
tma žalára. Deň za dňom plynul, krok za dňom
krok a mnoho nocí ubehlo. Zajtra bol
preč a minulosť sa zrútila.

Machine Translated by Google

Zrazu sa pred jeho kamenným žalárom ozvali rinčanie krokov, alebo to mohli byť aj reťaze. Denné svetlo oslepilo Riemenschneider. Hrubo ho postrčili dopredu. krikľavá červená kabátov, ktorá horela v jeho oči. Vošiel do súdnej siene.

Nad jeho pokorou bol tribunál dosadený na trón. Čierna, vzdialená a patriaca do iného sveta. V tom v ten čas vedel: Teraz prichádza moja úroda... červená úroda.

Obžalobu prečítal mestský exekútor. duchovenstvo vydalo pána svetskému súdu; zachovala si čisté ruky, pretože ako by to bolo možné zakrvavené ruky objímajú svätyňu svätých? Cirkev bola bezúhonná. Stála nad svetským štát, ktorý jej musel slúžiť, a sekulárny štát musel vysloviť vetu:

"Tillman Riemenschneider, sochár, rezbár, mesto- radca a bývalý primátor mesta Würzburg, je obvinený z bezbožnej zrady voči svojmu panovníkovi a feudálnemu pán, vznešený knieža-biskup z Würzburgu. Kvôli neposlušnosť a pretože mal v úmysle otvoriť mesto úbohý roľnícky kacír, je mu udelený trest smrť... Ale Cirkev...“

Riemenschneider sotva počúval. Pozrel sa cez všetko a vonku počul spievať vtáka. Malý vtáčik,

Machine Translated by Google

pomyslel si, tvoju pieseň by som včera mohol využiť

a všetky dni v žalári, ale obvinenie a

súdenie sa konalo slovo za slovom, približovalo sa k nemu, dotýkalo sa

ho, chytalo jeho srdce ako železné prsty a

zlomil to.

„Cirkev je milosrdná v mene Pána,

Riemenschneider bude zbavený iba časti svojho

majetok bude zbavený vlastníctva a prostredníctvom

mučenie... jeho ruky... budú... zlomené!“

Mohlo svietiť slnko... fúkať vietor? Viedlo stromy...

majú právo šušťať a vtáky právo spievať

keď bola spôsobená táto neznesiteľná bolesť? Nesmie

všetko zamrzne v bezmennej hrôze?

A bolo to hotové!

Ľudia vykonali ľudský rozsudok. Keď

mučitelia začali svoj hrozný čin, majster vykopal svoj

zaťal si zuby do pery. Nevydal ani hlásku. Potom spadol

do víru žiariacich červených kruhov.

Aby už nikdy viac tak ako v stredoveku naše

kreatívni ľudia sú mučení - za to bojujeme.

Machine Translated by Google

Duša a telo
od LE

Neskoroklasická kresťanská koncepcia tvrdí, že existuje hlboký rozdiel v podstate medzi telom a dušou. Obe majú rôzneho pôvodu: telo je pozemsko-materiálneho zdroja, duša je božsko-duchovného pôvodu.

Obe majú odlišný osud: telo zomiera a rozkladá sa, duša je večná a žije ďalej po smrti. Obe stoja v najväčší rozpor hodnôt: telo je zdrojom pudy, nízke, protihodnoty a zlo; duša je nositeľom vznešenosti a dobra, a teda neobmedzenej hodnoty.

Medzi priepasťami a nepremostiteľnou roklinou stoja proti sebe. Nesväté telo je reťazou slobodný, zbožný a duchovný vzlet duše; je to jej nečisté, pozemské väzenie.

Náš životný cit a prirodzený cit nášho plemena sa nelíšia súhlasím s týmito princípmi umierajúceho a kolabujúceho sveta:

Vieme, že oboje – duša aj telo – je zverené nás priamo tvorcom. Obaja sú rovnako prejav večne tvoriacej a úžasne pracujúca božská prirodzenosť.

Vieme, že sme zdedili oboje od našich predkov a že oboje žije ďalej v našich deťoch. Vieme že rozhodnutie o pokračovaní života alebo smrti oboch je

Machine Translated by Google

vložené do našich rúk s vlastnou zodpovednosťou. Žijeme v úcte, že sme povolaní pomáhať zachovať dielo tvorcu a šíriť ho v priebehu epoch.

Vieme, že ušľachtilosť a čistota nášho tela je súčasne s našou dušou a naopak. Vieme, že kto kazí svoje telo, kazí aj svoju dušu, že kto rozkladá svoju dušu, tiež poznačuje svoje telo. Vieme, že svoju dušu môžeme vzdelávať a formovať len spolu s naše telo a naopak.

Vieme, že v podstate sme jedno a to isté s naším telom a našou dušou a že posvätenie jedno je zároveň posvätením druhého.

Machine Translated by Google

Matka Zem - Vlasť

V ňom leží útočisko nádeje a viera, obety a oddanosť, čin a práca nespočetných generácií. To je dedičstvo, posvätené a učinené svätým skrze život a smrť našich predkov, dané nám ako silný a krásne dedičstvo. Koľko ľudských rúk postavilo, statočne a verne, na veľkom domovskom dome naše srdce - Európa. Koľkí sa obetovali, o koho sa starali, pracoval, hladoval, premýšľal a trpel! Každá ruka-

Dĺžka našej Zeme bola neúnavne dobývaná a na smrť vzdorovito bránená znova a znova. Rovnako to robili aj germánski človek pomaly v priebehu storočí formoval jasný prvky dedín, miest, citadel, katedrál, hradov, mostov, ulíc a burácajúcich dielní do krajiny.

To sa nám objaví pred očami, keď povieme: Matka Zem - Vlasť. Z tejto zeme sme vyrastali, obklopuje nás, vlasť dáva silu života. Germánski muži to často neuznávali a neboli vedomí si jeho hodnoty. Ale keď boli obklopení zahraničných, im bolo bolestne jasné, že vlasť je dobrá a nemenná ako matka, nikdy prchavé, vždy pripravené prijať ich a živiť ich so silou a vierou.

Machine Translated by Google

Bola to ťažká cesta, až kým sa jeden muž nepostavil a nepovedal
s jasným hlasom, že sme museli prerásť lásku
pôda našej bezprostrednej vlasti; bol to muž, ktorý
naučil nás pochopiť, že práve v úžasnom
rozmanitosť kmeňových charakterov a krajiny
V germánskych krajinách leží bohatstvo nášho života a
že iba v pochopení, ocenení, vážení si - a láske - ku všetkým
krvou a kultúrou príbuznými ľuďmi
Európa, preukazujeme najvyššiu službu našim vlastným?
vlasť. Pre nás Germánov je to veľký, svätý domov a každá
krajina v ňom je základným kameňom, žiadna nesmie
chýbať a len všetky spolu zapadajú
spolu do večnej krásy našej veľkej severskej-
určený obytný priestor.

Machine Translated by Google

Rovnakého druhu

Železnica za Trondheimom bola zničená, takže rota musela pochodovať.

„Pochodujú v Nórsku,“ pomysleli si strelci, zatiaľ čo nadávali a hodili si batohy na chrbát, „je ako vyberanie vody z mora: zdá sa, že to nikdy nekončí.“

Ale krajina bola krásna, krajšia než ktorákoľvek iná iný región, ktorý doteraz videli, a dostali sa počas tejto vojny sa v Európe veľa dialo. Ulica išla hore kopcom, nie náhle, ale skôr takým ľahkým a očarujúcim spôsobom, že si to človek pri pochode sotva všimol. Medzi horami sa rozprestierali malé tmavé jazerá a Polia a lúky boli také zelené - ako v tráve doma počas Veľkej noci, hoci Turíce mali už dávno prešlo.

Spoločnosť opäť pochodovala do rána a po krátkom popoludňajšom odpočinku pochodovali ďaleko do noc. Konečne mys pochodujúci vpredu zbadal mesto; Cieľ pochodu na tento deň sa volal Ogendal. Ale v tejto chvíli spoločnosť zažila trpké sklamanie, pretože celé mesto, ktoré ležalo tak krásne v údolie bolo tak dôkladne zničené, že z neho zostali len ruiny nebolo vidieť. Už nestál ani jeden dom, len

Machine Translated by Google

občas múr, jednotlivé komíny a múry.
Všade medzi zvyškami sa dymilo a
tlejúci. Keď sa spoločnosť zastavila na
lúke za mestom, jeden zo strelcov, ktorí boli
ktorí kempovali tu v regióne, povedali, že včera
odohrali sa tu ťažké boje. Nóri mali
statočne kládol odpor; týmto konaním mesto odišlo
v plameňoch.

Ale strelci boli unavení z dlhého pochodu a
Kapitán to povedal stručne. Ukázal rukou hore na
výšiny, kde boli usadlosti: „Každá čata
jedna farma!“

Mladý blondavý poručík, ktorý viedol prvú čatu
rýchlo sa rozhliadol po okolí: „Už mám svoj,“ povedal a
otočil sa späť k svojim strelcom: „Prvá čata na
„Farma je hneď za tými tromi stromami!“ Strelci sa otočili
ich hlavy. Presne tá najvyššia farma! Ale videli
že táto farma bola krajšia a väčšia ako tá
iné. Ako hrad sa týčil na kopci. Tmavočervený
trámy krásne ladili s bielymi rámami okien a
Všade naokolo sa rozprestierala nedotknutá ríša lúk, polí a
les. Určite bolo dobré zostať tam hore.

Poručík zhromaždil svoju čatu. Strelci
znova zdvihol batohy a potom vyliezol hore chodníkom.
Cez brezový les išla hore. Keď

Machine Translated by Google

otvorila sa svieža zeleň stromov, farmársky dom
už ležala pred nimi. Lúky sa rozprestierali
všade okolo budovy. Polia boli čerstvo zomleté.
Všetko sa zdalo také čisté a upratané. Naozaj, farmár
ktorý tu žil, bol kráľom vo svojej ríši. „Sme
„strelci druhej roty," zapískal poručík
našťastie to bola jeho obľúbená pochodová pieseň: „bojujeme a
„Vyhrajme, ale nikdy neustúpime!" Potom nechal svoju čatu zastaviť
a pomaly vykročil na farmu.

Bol to rozľahlý a honosný dom. Nad mohutnou
vchod mal úzku strechu, ktorú niesli dvaja
drevené stĺpy. Stĺpy mali jemnú drevorezbu,
takmer príliš krehké pre ťažkú bránu. V tej chvíli
Poručík sa chystal položiť ruku na dvere
kľučku, spod baldachýna vystúpil starý muž.
Bol mohutný, taký mohutný, že bol o dosť vyšší.
než poručík, ktorý bol v skutočnosti slušnej postavy
sám.

Starý muž uvidel vojaka a chytil ho oboma rukami
pästami udrel zárubňu, stál tam s rozkročenými nohami a
zúrivo pokrútil hlavou. „Dobrý deň!" povedal poručík.

Starý muž niekoľkokrát preglhol a krátko nato
povedal: „Nie." Muselo to byť jediné slovo, ktoré dokázal povedať
po nemecky: „Nie, nie!" A jeho štíhla, hranatá tvár vyzerala
nepriateľský a v jeho sivých očiach svietila planúca zúrivosť.

Machine Translated by Google

Poručík sa znova usmial a ľahko povedal: „Musíte
Nech tu na noc ubytujem svoju čatu, štyridsať mužov; tí,
nájdite si miesto v dome, tu, ostatní v stodole!“

Starý muž zvieral prsty do dreva
zárubňu a zaboril nohy do zeme, akoby
sám musel odmietnuť vstup celej čete, ktorá
zoradení pred domom. Nahnevane povedal: „Nie!“

Poručík zavolal seržanta a povedal mu, aby
starať sa o stodolu a pripravovať slamu do tábora. On
s tým starým mužom by si tu poradil úplne sám.

V tej chvíli, keď to poručík povedal, starý
Muž urobil pár krokov vpred a vošiel do domu
pred poručíkom, akoby si to rozmyslel.

Poručík sa na chvíľu zastavil pri prahu.
Pred sebou uvidel širokú, nízku halu, steny ktorej boli
obložený drevom, nad ním boli ťažké čierne trámy.
Svetlo do miestnosti prúdilo iba z dverí a ležala
čiastočne v tme. Len postupne mohol poručík
rozoznať, že tu stáli muži, desať, dvanásť mužov, všetci takí vysokí
že hlavami takmer dosiahli nízky strop.
Všetci mali rovnakú nepriateľskú tvár ako starý muž.

Zrazu poručík uvidel, že muži stoja
okolo nosidiel. Na nosidlách ležal mŕtvy vojak.
Poručík si sňal čiapku.

Machine Translated by Google

Muži v kruhu už nevenovali žiadnu ďalšiu pozornosť k nemu a mlčky sa pozreli na mŕtveho muža. Nemodlili sa, ani nepohli perami. A tváre mužov opäť stuhli, akoby boli len
spolu, ale nie aby si navzájom prejavovali smútok.

Poručík uvidel štíhlu tvár mŕtveho,
ktorý bol bledý ako vosk. Oči mal zatvorené. Cez čelo sa tiahla široká, ťažká jazva. Ale výraz
na tvári ležal pokojný odpočinok. Bunda
Nórsky vojak ležal rozložený na hrudi a na ňom ležala čiapka. Ale pri nohách nosidiel stál pluh. Potom starý muž pristúpil k jednému z mužov
a ticho mu položil ruku na rameno. Na chvíľu
Muž zdvihol zrak a zdvihol hlavu na znak toho, že má pochopil ho. Potom sa otočil k poručíkovi. „Ten

„Farmár je mŕtvy," povedal dobrou nemčinou.

Poručík krátko súhlasne prikývol:
„Zostaneme v stodole," povedal. Muž zopakoval, že odpoveď je nórska. Starý muž počúval a mlčky prikývol hlavou.

Poručík išiel a ubytoval svoju čatu
stodola. „Nikto do domu nevstúpi." on
vysvetlil strelcom. „Farmár bol zabitý v akcii,
pravdepodobne počas boja včera ráno."

Machine Translated by Google

Keď poručík po chvíli opäť vstúpil do domu, sprevádzali ho dvaja vojaci, ktorí niesli oceľovú prilbu a zbraň. Starý muž bol

najprv sa zľakli a muži zdvihli hlavy a tvárili sa

poručík. Na chvíľu bolo v miestnosti úplné ticho. Ale dvaja vojaci pristúpili k mŕtvemu mužovi, zasalutovali, postavili sa do pozoru a pevne zovreli zbrane pred nich a postavili sa na stráž.

Muži najprv ustúpili k stene. Nie

Až teraz si uvedomili, čo to malo znamenať. Poručík sa postavil tvárou k mužovi, ktorý sa odvolal

k nemu a povedal: „Farmár padol ako vojak. Ja

„Prideľte mu stráž!“ Muž pomaly prekladal slovo

slovom. Muži naokolo sklonili hlavy

ticho a poručíkovi sa zdalo, že ich tváre

neboli také tvrdé a nepriateľské ako predtým.

Ale teraz mladá žena, ktorá sedela uprostred

pri stole, vstala. Mala vysokú, štíhlu postavu a voľný

prírody. Poručíkovi sa zdalo, že nikdy

uvidel krajšiu a vznešenejšiu tvár.

Žena sa objavila vo dverách a hľadala

chvíľu na mŕtveho muža. Potom uvidela Nemca

vojaci, ktorí nehybne stáli pri nohách nosidiel,

s delami pred nimi, jedno na ľavej strane, druhé

jeden na pravej strane pluhu. Nestáli v

Machine Translated by Google

akýmkoľvek iným spôsobom pred mŕtvym, než ten
aj iní muži to robili a ich tváre mali rovnaký vážny a
prísny výraz ako tváre ostatných mužov. Úžas z
smrť bola nad všetkým.

Žena si to všimla a vrátila sa do miestnosti.
Keď opäť vošla do haly, držala drevenú
ryhovač v oboch rukách, na ktorom ležal jeden z tenkých
nórske placky a podal ich Nemcovi
dôstojník: Poručík poznal zvyk, prerušil
kúsok chleba a pomaly ho zjedol. Vedel, že
týmto sa stal hosťom v tomto statku.

Nasledujúce ráno, keď čata pochodovala
Starý muž opäť pristúpil k poručíkovi.

„Ďakujem," povedal a poručík ho spoznal
že sa toto nemecké slovo naučil len kvôli tomu
účel. Potom zavolal muža, ktorý vedel hovoriť
Nemec a povzbudivo na neho pokynul.

„Nemci zastrelili farmára," povedal muž prísne,
zdôrazňoval každé slovo a vyzeral smutne.

„Je vojna," povedal poručík. „Je vojna," povedal muž.
zopakoval. A starý muž, ktorý akoby
pochopil slovo, súhlasne prikývol. „Možno áno
„Musel som prísť až sem," povedal muž znova a jeho tvár sa
rozjasnil sa, „ale chcem povedať toto: žiadna nenávisť nebude
zostaň!"

Machine Translated by Google

Poručík bez slova prikývol. Vlastne chcel niečo povedať, ale veľké slová pre neho veľa neznamenali. Chvíľu hľadal...

vhodnú odpoveď.

Konečne našiel slová, ktoré chcel povedať. „Sme

rovnakého druhu," povedal.

„To je pravda," zopakoval muž a teraz aj starec podal ruku dôstojníkovi, „Sme z

rovnakého druhu."

Machine Translated by Google

Dnes poznáme zmysel pre komunitu, ktorý je ďaleko silnejšie než politické alebo ekonomické záujmy vysvetliť. Je to pocit komunity, ktorý je určené krvou.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Zlatá medaila za statočnosť

Keď po (prvej) svetovej vojne rakúske vlajky -
ktoré boli rozvinuté vo vetre všetkými smermi
po celej Európe počas nespočetných starých a nových dní
víťazstvo pre ríšu - museli byť znížené na počesť, žiadny kadet ich niesol
vysoko a mával do spoločného
chrám dôstojnej pamiatky. Tak ako to urobil veľký národ
rozpadli sa na šesť alebo sedem častí, takže si našli miesto odpočinku
tu a tam, kde šuštia kráľovsky ako
hneď ako vietor zafúka z bojiska
Kahlenberg (bitka proti Turkom), niekoľko aj v r.
Maďarsko, niektoré v mestách, ktoré zrazu patrili krajinám, ktoré mali
predtým výsadu vidieť saténové, guľkami posiate vlajky až po kapitulácii

pre nich. Zvláštne bolo, že štandardy viseli v rôznych
halách a keď v nejakom vzdialenom čase počas tichej noci
posledné farebné chumáče sa trepocú z pólov ako moľa k zemi a
rozpadajú sa na prach, ich sláva stále pretrvá
skvelé.

Rovnako ako vlajky, ktoré boli umiestnené v tme,
takisto ani nikto z tých, ktorí pochodovali vo svojom
armádna poľnosivá uniforma na štyri roky, povolené vystavovať si
vyznamenania za statočnosť, ak ich bydlisko

Machine Translated by Google

sa nachádzal v jednej z nových krajín. Vracajúci sa vojaci si vkladali medaily, kríže a stuhy do truhlíc alebo za bielizeň. Áno, vyznamenania za statočnosť si mohli nechať len v tme; a tak

niekedy starý bojovník natiahol ruku

k nim, keď ich náhodou zazrel, aby ich ohmatal, dary impéria, predtým, ako rozhorčené cinkajúce veci vsunul späť do

tmavý.

To isté sa stalo aj seržantovi, ktorý si v San vyslúžil zlatú medailu za statočnosť.
Karpaty - najprv malé a čoskoro veľké
strieborná medaila za statočnosť a neskôr v Tirolsku bronzová medailu a navyše zomrieť „Karlov kríž“. Bol to muž, ktorý sa tešil zo zbraní a ktorého nič nemohlo potešiť viac, ako zostať s rotou

až do smrti, v Haliči alebo Triente, v Bosne alebo na
„Schmelz“, bolo by mu jedno kde. Ale ako
Nemec, ktorého rodná zem bola v tieni inej
impulzívnu, ďalekosiahlu chamtivosť národa, práve vystúpil ako vlajky a medaily do tmy a stal sa
farmár, a nie zlý... len že dosiahol
častejšie ako ostatní za bielizňou do skrine, aby vytiahol päť medailí a nechal ich cinkať
jeho dlaň.

Machine Translated by Google

Vzal si ženu, obrábal polia, splodil dieťa,
a keď sa rodilo a on videl, ako zúfalo jeho žena zápasila s
pôrodnými bolesťami, ako pôrodná asistentka zasiahla v
mene ženy a kričala „mama“ ako...
toľko videl umierať na bojisku, potom bez toho, aby si to
uvedomil, šľahol pätami o seba,
srdce mu hlasno bilo a čelo sa mu zrazilo spotením;
Cítil, že tu nemôže robiť nič iné, len stáť
v pozore... inak by si musel čupnúť v
roh a žalostne plakať.
Ale keď dieťa v kolíske zakrákalo a žena
sa radostne usmial, vďačne uľavený muž mal
zvláštna inšpirácia, inšpirácia, ktorú by nikdy
čo by mal, keby jeho armáda stále pochodovala pod
vlajkami a bubnami, pretože žiadny seržant nikdy nemal
právo udeľovať medaily a vyznamenania niekomu; ale teraz, keď
armáda a medaily boli preč a v tme mal
nápad správať sa ako najvyšší veliteľ a odmeniť boj
vzdorujúci smrti. Zatočil si fúzy, pristúpil k skrini, vytiahol
päť medailí a
dlho sa na nich pozeral. Pretože jeho kolená boli stále
trasúc sa, bol ochotný vydať zo seba to najlepšie a najväčšie
nádherná výzdoba, ale potom si uvedomil, že dieťa je len
dievča; pokrútil hlavou a vybral si
veľká strieborná medaila, ktorá sa trblietala na bielo-červenej matrici

Machine Translated by Google

pruhovanú stuhu a pripevnila ju k matkinej nočnej košeli.
Nech smejúca sa matka odmietne, nech pôrodná asistentka pritlačí
ruky s hlineným revom na jej brucho, medailu
teraz bola udelená a ležala deň čo deň, až kým žena
v pôrodnici sa zotavila, na nočnom stolíku, a všetci, ktorí prišli na
návštevu, videli, že seržant si ctil svoju manželku rovnako ako on sám

ocenený v minulosti. Neskôr medailu nevrátil späť
do skrine. Už mu nepatrila, niekomu
vojak stojaci v tieni, presne tak sa cítil aj on sám; teraz to bol majetok
jeho manželky a takmer jej medailu nezávidel. V skutočnosti to tak
nebolo
rozumela, napriek tomu sa o to musela starať
vyznamenanie cti odteraz sama, nie v tme
samozrejme, z ktorého sa dostala do popredia, okrúhla a
trblietajúc sa ako hviezda, vďaka novému životu. Položila ho do
tanier z brúseného skla na príborníku a tam by to mohlo byť
žiarivý.

Čoskoro prišlo na svet druhé dieťa a otec ho odmenil
jeho manželka malou striebornou medailou a o rok neskôr s
bronzovú medailu, pretože opäť obe boli dievčatá. Aj v
štvrtý rok sa to nezmenilo, hoci matka
takmer zomrela počas pôrodu; ale seržant - teraz už ako skutočný
generál, ktorý tiež často nie
vnímať skutočnú zásluhu - v žiadnom prípade jej nedal

Machine Translated by Google

zlatú medailu za to, ale jeho najmenšie vyznamenanie, „Kríž Karla Truppen“.

Keď sa potom narodilo piate a šieste dievča, statočnosť jeho manželky sa zdala byť niečím výnimočným. obyčajné pre muža, nehodné ocenenia, rovnako ako, ako myslel, niektoré z jeho vlastných hrdinských činov zostali nepovšimnuté, a preto spravodlivosť vyžadovala, aby nerobil veľký rozruch okolo takéhoto požehnania ženy potomkov už viac a dokonca mu bolo dovolené loviť kraby a reptali na to, až kým sa nakoniec v ôsmom roku neprišiel na svet chlapec, tak ľahko a bez námahy, tak rýchlo a takmer bez bolesti pre matku, že spravodlivosť si to vyžadovala mala si dať odobrať vyznamenanie, a nie dostali novú; ale bol to chlapec a otec tam stál vedľa postele so slzami v očiach a položil na ňu zlatú medailu, najvyššie udelenú v Rakúsku hruď ženy pri pôrode a ona, ktorá vždy smiali sa na týchto poctách, zvážneli a od radosti plakali kvôli dieťaťu a tiež trochu kvôli medaila.

Presne vzaté, toto vyznamenanie si zaslúžila. už dávno. Ale vzhľadom na to, že si to vyžadovalo väčšinu výnimočné hrdinské činy na získanie tejto medaily a pamätajúc na to, že vlajky boli svedkami toľkých hodiny formujúce kontinenty v histórii, bolo správne, že

Machine Translated by Google

Najvynikajúca odmena za statočnosť bola vyňatá z temnoty
a uložená na svetlom mlieku a prsiach matky, ktorá prinášala
budúcnosť, len pre chlapca... pre to, čím by bola hra
pominuteľného muža sláva a vlajky, medaily a
ríše, by nie vždy nové pery dojčiacich chlapcov
nachádzajú svoju prvú hrdinskú potravu na takýchto plných prsiach.

Machine Translated by Google

Zostať čistý a stať sa zrelým

mladým esesákom na východnom fronte

Nebolo to tak dávno, čo sme brali do úvahy čistotu a zrelosť ako niečo zvláštne; dokonca sme sa týmto predstavám smiali. Nebola prísnosť boja naším prvým príkazom a čistota niečo pre mladé dievčatá? Ale my sa odvtedy zmenili. Teraz sa na to pozeráme inými očami a už nečerpáme silu pre svoje činy len z búrok mladosti. Dlhosť vojny nám dala hlbšiu silu vytrvalosti a prísnosti. Teraz

tvoríme silu z vecí, na ktoré sme zvykli nikdy ani len nepomyslia. Dnes môžeme hľadieť na náš domov, na krásu poľného kvetu a na úsmev dieťaťa s očami, ktoré zmúdreli vďaka bolesti zo straty a...

vedomie nebezpečenstva.

Skrátka, vyrástli sme. Uprostred zničenie všade okolo nás sa javí ako jediný cieľ ako podstata našich najčistejších túžob a obetí: Ríša. A cesta k tomuto cieľu vedie cez bojovníka mužnosť.

Čím ťažší je boj za náš cieľ, tým neústupnejšia je požiadavka na čistotu našej vôle, integritu nášho charakteru a jednoznačnosť našich zámerov. správanie. Najvyšší mužský ideál musí byť stelesnený, ak

Machine Translated by Google

Ríša sa má dosiahnuť, pretože Ríša predstavuje
Nový poriadok ľudstva; rodín, klanov a
jednotlivci. A za tento Nový poriadok sa vedie vojna.

Prvýkrát sme si všimli niť úplného vyhynutia v
túto vojnu doviedli k najvyššiemu ľudskému menovateľovi počas bitiek
na východe. Požiadavky na zachovanie rasy sú určite len zoologickou
záležitosťou, ak do nich nie je zahrnuté zachovanie árijskej spirituality
a kultúry.
Napriek tomu je naša odpoveď na zničenie človeka v
Svet nie je len boj a odpor, ale aj naše vlastné premenené životy a
mužnosť a čistota sú najsilnejšími zbraňami v tomto boji. Áno, čistí v

najvyšším zmysle boli mŕtvi, ktorí sa potopili v Langemarcku
do flámskej pôdy; čistí boli padlí, ktorí ešte ležia v neoznačených
hroboch na východe; a čistí boli aj všetci tí, ktorí v hodine najväčšej
núdze Nemecka
načúval volaniu prvých rokov tejto vojny.

Takto treba chápať aj našu národnú hymnu „Nemecko, Nemecko
nadovšetko“: nie ako bojový pokrik víťazstva, ale ako najhlbšiu povinnosť
budovať vyšší ľudský poriadok
a ako mentalita pýchy, vznešenosť povolania
byť bojovníkmi za tento Nový poriadok vo svete. Toto
mentalita nás oslobodzuje od prejavov dekadencie, ktoré vidíme na
každom kroku: sebectvo,
špekulácie a politické machinácie. Nejde o

Machine Translated by Google

len udržiavanie čistého štítu kvôli vzhľadu – úplne buržoázna úvaha – ale ide o vedomé odmietnutie akejkoľvek povrchnosti ako znaku nízkosti, dvojtvárnosti a nevery ako nedôstojnej v

manželstvo, aké je medzi súdruhmi, a všetka obscénnosť a necudnosť ako zábava. Prečo?
Pretože to všetko otvára cestu nepriateľovi, aby vstúpil a získal si oporu. Zostať čistý znamená aj
mať svedomie a starostlivosť a prejavovať láskavosť
a kamarátstvo.

Preto sa od každého z nich vyžaduje neodvolateľná odpoveď

nás s ohľadom na každý aspekt našej bytosti. Čím viac my uvedomujeme si, že pracujeme na sociálnej a politickej Nový poriadok a čím viac si uvedomíme, že naša šľachta spočíva len v službe Ríši, tým jasnejšie nám bude, že len oni

môžu uplatňovať a udržiavať si nadvládu v tomto svete tí, ktorí majú zachovali si čistotu - aj napriek chybám a hanbe.

Videli sme padnúť súdruhov hneď vedľa nás, ktorí boli mladý a celkom nedokončený. To nám naplnilo srdcia smútok a skľúčenosť. Vtedy však my
zažil pravdu, že naplnenie v živote nie je funkciou kvantity, ale kvality rokov,
ktoré nám boli dané. Je to tak, pretože každý

Machine Translated by Google

žijúci muž, žena a dieťa môžu získať korunu
život: zomrieť za vlasť.

Život bez čistej túžby je bezvýznamný. Preto hlboko prijímame
Goetheho výrok: „Žiť pre potešenie je
nízky; šľachtici žijú pre zákon a poriadok.“ Nemôžeme
presne vieme, kam v tomto boji stúpame a aká forma a podmienky
nás čakajú na vrchole hory
vyššie, ale Ríša je bezprostredná misia, ktorú my
dokáže v súčasnosti rozpoznať a naplniť. A byť vnútorne
vybavený na túto úlohu si vyžaduje čistotu a mužnosť.

Všimnite si buržoázneho vojaka, ktorý dosadzuje na trón každého
falošného a nečistého boha. Možno takýto človek v nevedomosti pohŕda...
čistota a mužnosť, pretože všetko, čím kedy bol
vystavené sú prázdnym formám týchto cností a nikdy nie ich
rasovo-duchovnému obsahu. V každom prípade je pravým
človekom iba ten, kto zakoreňuje vlákna svojej duše v
základ; v krajnosti, ktorá jediná plodí lásku
rodiny a vlasti, vo viere v božský zákon, ktorý platí v živote jeho
rasy, a v ochote
pokojne kráčaj ďalej k smrti, pretože on
pozná význam tejto smrti ako najvyššej obety
Boh.

Byť majstrom znamená byť zrelý, mať duchovný vhľad, pozerať
sa za zdanie, robiť potrebné,
a nestratiť vieru v tento proces. Nie preto, že my

Machine Translated by Google

máme v rukách moc a zbrane, užívame si to
určité postavenie v tomto svete, ale pretože sme skutoční
bojovníci za Ríšu. To znamená, že sme si vybrali:
zodpovednosť, disciplína, zodpovednosť, úcta a
láskavosť - t. j. stať sa silnejším človekom a novým
stvorením a nedovoliť svetu, aby nám predpisoval svoje „zákony“
nás. Sme pánmi, pretože stojíme vo vzťahu k
svet ako nástroje v službe vyššieho poriadku.
Toto uvedomenie nás robí dospelými bez ohľadu na vek.
Osemnásťroční sa týmto spôsobom a skrze prísnosť vojny stali mužmi.
Hodina skúšky ich nezastihla bez pomoci, ale skôr svedčí o tom, že

naozaj dospeli.

Machine Translated by Google

To bol celkom dobrý chlapík

od Heinricha von Kleina

Na mojej ceste do Frankfurtu, hostinský v dedine
blízko Jeny mi povedali ako - niekoľko hodín po bitke
keď mesto už bolo úplne opustené armádou kniežaťa z Hohenlohe a
obkľúčené
Francúzmi, ktorí si mysleli, že je okupované - a
V meste sa objavil jediný pruský vojak. Hostinský ma uistil, že keby
všetci vojaci, ktorí sa zúčastnili bitky, boli takí statoční ako tento chlapík,

Francúzi by boli porazení, aj keby to urobili
boli trikrát silnejšie, než v skutočnosti boli.
Tu je príbeh hostinca...

Úplne pokrytý prachom, tento chlapík zoskočí zo svojho
kôň pred mojím hostincom a kričí: „Hostinský!“

Keď sa opýtam: „Čo sa deje?“, odpovie: „Jeden pohár
brandy!“ a zatiaľ čo hádže meč do pošvy, dodáva: „Som smädný.“

„Bože na nebi!“, hovorím, „Utečieš, priateľ môj?!“
Francúzi sú blízko mesta!

„No tak, no tak!“ hovorí a zatiaľ čo kladie uzdu na krk koňa, vysvetľuje:
„Celý deň som nič nemal!“

„Verím, že ťa posadol Satan!“, hovorím mu.

Machine Translated by Google

„Hej, Liese!“, zavolám a ona mu prinesie fľašu

„Gdaňsk“.

„Tu!“ a ja mu chcem dať celú fľašu, takže

na ktorom bude jazdiť.

„Tu, tu!“, hovorí a utiera si pot zo seba.

čelo, „Pretože nemám čas!“

„Si dieťa Smrti!“, zvolám.

A znova hovorím: „Tu!“, keď mu nalievam drink, a ja

skús mu dať ešte raz celú fľašu, aby mohol jazdit

„Pite a jazdite ďalej! Na vaše zdravie!“

„Ešte jeden!“, hovorí tento chlapík, keď už zvonia výstrely.

na všetky strany do mesta.

„Ďalší? Nemáš obavy?“ pýtam sa.

„Ešte raz!“, trvá na svojom, zatiaľ čo si utiera bradu a

smrká si z koňa, „Pretože to bude

zaplatené v hotovosti!“

V hlave som chcela, aby...

„Tu máš!“ hovorím a nalievam mu druhý drink.

túžby. A keď to dopije, nalejem mu tretí drink

a opýtajte sa: „Ste teraz spokojný?“

„Och!“, chlapík sa trasie, „Koňak je dobrý!“

„No!“, hovorí, keď si nasadzuje klobúk, „koľko dlhujem?“

ty?“

„Nič! Nič!“, odpovedám. „V mene... vypadnite preč.“

„Dočerta, Francúzi už vstupujú do mesta!“

Machine Translated by Google

„No,“ hovorí a siaha po čižme, „takže Boh
„...odmení ho.“ a vytiahne fajku s krátkou náušnicou
z čižmy a hovorí: „Doneste mi oheň!“

„Požiar?“, pýtam sa, „Nemáš obavy?“

„Oheň, áno!“, hovorí, „Pretože si chcem zapáliť fajku.“
tabak.“

„Si posadnutý légiami!“ zvolám.

„Hej, Liese!“, volám dievča a kým ten chlapík je
dievča si napchá fajku a rozdúcha oheň.

„No tak!“, hovorí a drží v ruke fajku, ktorú si práve zapálil.
ústa, „Teraz budú mať Francúzi problém!“ A
zatiaľ čo si nasúval klobúk na oči a chytal sa
uzdu, otočí koňa a vytasí meč.

„Si diabolský chlapík!“, zvolám, „Prekliaty,
Začarovaný darebák! V mene kata
Vypadni tam, kam patríš? Traja vojaci - však?
Vidíš ich? - už stoja pri bráne!

„To je super!“, poznamenáva, zatiaľ čo odpľuje a pozerá sa.
traja vojaci s blýskajúcimi sa očami. „Keby ich bolo desať, ja by som
stále by sa ich nebál.“ A v tejto chvíli tí traja
Francúzi už vchádzajú do mesta.

„Basso Manelka!“, kričí chlapík a nasadzuje si ostrohy.
ku koňovi a rúti sa k nim; skáče na nich,
taký pravdivý, ako je Boh živý, a útočí na nich, akoby mal
celý zbor Hohenlohe za ním, takým spôsobom

Machine Translated by Google

že vojaci, neistí, či sa v meste nenachádzajú ďalší Nemci, sú
– proti svojmu zvyku – vyľakaní. A
skôr, ako jeden stihol otočiť ruku, vyrazil všetkých troch z
ich sedlá a chytí ich kone a s nimi aj
vtom preletel okolo mňa a zakričal: „Bassa Teremtemtem!

No, teraz vidíte, pán hostinský! Zbohom! Dovidenia! Hoho!“
Hoho! Hoho!"

Hostinský sa čuduje: „Nikdy som nevidel takého...“
"V celom mojom živote!"

Machine Translated by Google

Rok vydania

NEZNÁMY

Machine Translated by Google

Citáty

Čo bolo jednotlivcovi dané prírodou, musí
odovzdať ako príspevok svojmu ľudu. Môže tam byť len
byť jedným z tých, ktorí sú v tejto komunite; vyrastá z
splnenie vlastnej, pridelenej, najvyššej povinnosti.

- Adolf Hitler

***

Všetky národy, ktoré bojovali vo svetovej vojne, so cťou
„neznámy vojak“. V Paríži odpočíva pod
„Víťazný oblúk“. V Londýne spí svoj posledný spánok.
pod čiernym mramorom Westminsterského opátstva. V Berlíne
sídli v paláci ríšskeho kancelára. Nemecko je
jediná krajina, v ktorej „neznámy vojak“ nie je mŕtvy,
ale životy.

- Frederik Boek

Švédska akadémia, Štokholm

Machine Translated by Google

Keď sa vojna skončí, zažijeme zvláštne veci
veci. V Európe bude vytvorený nový poriadok a bude fungovať
zaujme miesto, ktoré si právom zaslúži. Jeden z tých zvláštnych
prejavy budú také, že človek už nebude vnímať
Amerika ako nový svet, skôr Európa ako nový
svet a Amerika ako staré.

Podľa dánskych novín Faedrelandet z 22. júna
1941, číslo 170, tieto slová boli nedávno povedané
americký novinár z Hearst Press, vojvoda z Windsoru,
bývalý anglický kráľ.

***

Národný socializmus vytvára ľudovú komunitu, ktorá
začína dieťaťom a končí starým človekom. Nie
túto gigantickú symfóniu nemeckého života možno umlčať.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Nepochopené kamarátstvo

Kamarátstvo je polymorfné ako život. Tisícnásobné.
sú príklady, ktoré to ukazujú. Je to puto, ktoré
drží pohromade skutočných kolegov. Bez skutočného
kamarátstva je skutočné vojactvo nepredstaviteľné. Vždy
však slúži vyššiemu cieľu, celku, komunite. Jeho morálka
sila pochádza zo silného srdca, zo zodpovednosti,
z neochvejného pocitu osudového zväzku s
ľud a vlasť. Kde sa odchyľuje od tejto morálky
koncept, na seba berie egoistický plášť, je morálne
chybný a škodlivý pre spoločnosť.

Určite SS-Obersturmführer slúžiaci ako sklad
veliteľ podľahol takémuto nepochopeniu
kamarátstvo. Keď sa zistilo, že v jeho
pokladník zabil niekoľko ošípaných
bez povolenia a nespravodlivo distribuované alebo prepravované
veľké množstvo mäsa, nepreveril si chybu, skôr sa snažil
ovplyvniť vyšetrovanie
úradníkov, aby sa zdržali ďalšieho vyšetrovania. Okrem toho
prinútil zúčastnených esesákov, aby podali prísahové vyhlásenia
že nedostali žiadne mäso.

Pokladník bol odsúdený na trest odňatia slobody a sklad
veliteľ - za nenahlásenie trestných činov

Machine Translated by Google

podriadených a vymýšľajúcich falošné správy - do väzenia veta.

Správanie pokladníka predstavovalo vážnu ujmu na zdraví nemeckému ľudu. Veliteľ depa - vonku nepochopené kamarátstvo - sa snažilo skryť zneužívanie namiesto toho, aby zabezpečilo poriadok. Ktokoľvek to kryje, škodí celému ľudu a podkopáva svoju vlastnú autoritu.

Machine Translated by Google

Posledná vôľa esesáka

Desiatnik SS Leo R., v civilnom živote asistent
učiteľ vo veľkom sliezskom meste, zomrel pri vojenskej operácii
nemocnici v dôsledku zranení utrpených na východe
Predná strana. Zanechal po sebe akýsi „posledný testament“, list
svojej rodine, ktorý napísal v deň, keď vstúpil do Waffen SS. Tento list
ukazuje hlboký vhľad do pohľadu na život príkladného národného socialistu,
pedagóga
a vojak. Patrí k večným svedectvám viery
našej doby, čo bude mať príkladný vplyv na
budúcim generáciám a ukázať im a vysvetliť im
skutky ich otcov.

Ak by som mal zostať na bojisku alebo sa vrátiť v
stav, v ktorom nie som schopný uvažovať, potom nech toto
Posledný zákon slúži ako zhrnutie pre moju rodinu a klan.

Nechcem, aby vznikol konflikt kvôli materiálnym veciam.
veci. Neskôr bude existovať germánske právo, v ktorom aj srdce robí
správnu vec. To je už smernica. Chcem, aby sa veci vo všetkých otázkach
svetonázoru alebo ideológie vyvíjali tak, ako sme sa s manželkou dohodli.
Ja
obzvlášť si neželám žiadne zasahovanie do ideologických záležitostí
vzdelávanie detí. Všetci stojíme v rukách silnej strany

Machine Translated by Google

viery, ktorú máme a budeme sa naďalej snažiť formovať. Život nášho ľudu je pre nás svätý. Chceme nasledovať úžasné pravidlo, byť jedným ľudom, to je náboženstvo
náš čas.

Chcem, aby moji príbuzní mali nejakú pamiatku.
ma. V našom klane je srdce také silné, takže spravodlivý
miera sa prirodzene nájde.

Z celého srdca si želám, aby sa moja žena znovu vydala, ak Verí, že našla novú životnú kamarátku. Keďže ju poznám, viem, že aj deti nájdu dobrý osud.

Žiadam priateľov nášho klanu, aby boli krstnými rodičmi detí a priateľmi rodiny... aby napĺňali zákon pravého priateľstva, ktoré robí človeka šťastným.
a dávaním.

Prajem si, aby moje deti uznali svoju matku ako svoju najvzácnejší poklad, ktorý im dal život. Okrem toho by ľud mal byť zákonom a vodítkom. Mali by byť vždy jednoduchí, lojálni a pravdiví.

Ďakujem svojej žene. Slová sú príliš slabé. Možno vie, že moje srdce je dojaté, keď myslím na úžasné
hĺbku, ktorú dala môjmu životu. Dúfam tiež, že osud
dovoľ jej mať to, čo mne bolo odopreté. Nech
Starosti a bolesť rýchlo zmiznú. Nech na mňa myslí.
s radostnou hrdosťou. Dala viac.

Machine Translated by Google

Drahá manželka! Premýšľaj o našom spoločnom čase a choď s naplno silu do budúcnosti. Ak existuje svätá spása, potom je zásobovaná krvou môjho srdca.

Uctievajte predkov. Buďte verní svojmu ľudu. Nech naši ľudia nájdu šťastnú budúcnosť.

Ďakujem aj svojim rodičom, ktorí museli často trpieť kvôli mne. Nech vedia, že sa to všetko stalo, kým som ja snažil som sa objasniť hlbšie aspekty môjho existenciu. Moja láska bude vždy patriť im.

Nech všetci cítite, ako vám podávam ruku, aby vaša sila porastie a budeš šťastný. Ver mi, môj Túžbou srdca je vždy vidieť ťa šťastného, nech sa tak stane.

V predvečer cesty, na ktorú sa môžem pripojiť dlhé zástupy tých, pre ktorých je dôležitý len čin.

Leo R.

Machine Translated by Google

Jeden stojí sám v noci,
zaťažený ťažkou povinnosťou,
spomína na hodinky,
mŕtvych súdruhov.

Cíti, že k nemu niekto kráča,
vojak z minulých čias,
ktorý už utrpel najtrpkejší osud,
a potichu ho počuje hovoriť:

Súdruh!

A len toto jedno slovo.
Mlčia a pozerajú sa.
Druhý odchádza, tieň, preč,
iba za skorého ranného úsvitu.

- Cesta
od Heryberta Menzela

Machine Translated by Google

Pokiaľ ide o

Správanie vojaka

Smerom k zahraničným ženám

Si esesák. To znamená, že nie si
žoldnier, ktorý je naverbovaný, aby bojoval za niečo jednoducho
za plat, aj keď vás to inak netrápi. AKO
Esesák, reprezentuješ SS, komunitu, poriadok
vo vašom ľude, ktorého špeciálnymi úlohami sú udržiavanie
čistoty krvi a pozdvihovanie hodnoty rasy.
Keď stojíte v cudzej krajine so zbraňou v ruke, máte dvojitú
povinnosť: musíte reprezentovať
tvoji ľudia a ty musíš byť hodný SS.

Správaš sa však nedôstojne, keď máš na sebe
uniforma Führera s odznakmi Waffen
SS - behať po krčmách a reštauráciách s tými
dievčatá a ženy, ktoré nezdieľajú bolesť a starosti svojho
vlastného ľudu, ktoré si nevšímajú bolesť svojho ľudu
jednoducho preto, že im chýba akýkoľvek cit. Toto nie sú
slušné ženy a dievčatá týchto cudzích ľudí.
To je niečo, čo môžete považovať za samozrejmosť. Pre tie dievčatá
ktorých bratia a tie ženy, ktorých manželia majú
porazený tebou a tvojimi súdruhmi by určite
nechcú sa ťa objať. Vieš tiež, aké škody ťa môžu postihnúť z
takejto neopatrnosti
združenie.

Machine Translated by Google

Ako si môžeš nárokovať právo na nevyhnutnú ťažkosť, ak sa
necháš odísť? Ako si môžeš udržať jasný pohľad
a správne vystupovanie, ak stratíte sebaúctu? Mnoho
z vás mal v tejto vojne príležitosť predpokladať viac
zodpovednosť, než by si kedy bol schopný
mať v čase mieru. Všetci musíte dokázať, že ste hodní
tejto zodpovednosti. Vieme, že ste vo vojne statoční.
Ale musíte sa tiež naučiť byť pokojní, disciplinovaní a
mierne, aj keď nestojíte vo formácii.
To je to, v čo dúfame pre budúcnosť našich ľudí.

Čo by ste mali urobiť po prečítaní týchto riadkov?
Poviem ti. Musíš mať jasný pohľad a úprimný pohľad.
srdce. Vieš, čo tým myslím. Vieš, ako to myslím.
Možno poznáš aj toho či onoho súdruha, ktorý ešte nie
správal sa tak, ako mal. Doteraz si sa len pozeral
preč a myslel si, že sa ťa to netýka. Ver mi, je to tak
Týka sa ťa. Týka sa nás všetkých. Najprv skús spôsob
skutočného kamarátstva: vezmi svojho priateľa nabok a
Hovorte s ním jasne a rozumne. Povedzte mu, čo
znamená. Povedz mu o osudnej hodine, ktorú naši ľudia zastihnú
seba. Presvedčte ho, že Führer
nemôže vzdať sa ani jedného muža.

Vždy pamätaj, že mesiace a roky, ktoré nosíš
Uniforma s runami SS zostane nezabudnuteľná
po zvyšok svojho života. Pre Nemca sú to najdôležitejšie
rozhodujúce roky v živote. Nielen preto, že mladí esesáci

Machine Translated by Google

dobrovoľník dozrieva na muža, alebo preto, že jeho hrudník stáva sa širším, jeho krok istejším alebo jeho zrak ostrejším. Formuje sa aj jeho duch. A v komunite SS sa naučí niečo, čo s ním navždy zostane: poriadok, disciplína, svedomitosť, dochvíľnosť, obetavosť a zmysel pre povinnosť voči komunite. Robte

nepokaz si túto spomienku tým, že si nebudeš plniť svoje povinnosti tak, ako si budeš plniť tvoji ľudia to od teba očakávajú. Ak to ignoruješ, ty ublížiť si viac ako komukoľvek inému.

Bol raz čas, ktorý vyhlasoval „právo vlastné telo.“ To bolo obdobie, ktoré dávalo svoje požehnanie, ak sa čierny muž oženil s bielou ženou alebo ak Nemka sa vydala za Židovku - čas, ktorý ju tiež chránil tí, ktorí zabili nenarodené dieťa v tele jeho matky, ak jeho príchod by spôsobil rodičom nepríjemnosti. Vtedajší šampióni, ktorých sme už prekonali bojom s Führerom v Nemecku, teraz tvrdohlavo stoja na všetkých frontoch proti nám.

Ak veríš, že si môžeš urobiť so svojím vlastným telom a vlastnou krvou čokoľvek, čo si tvoje túžby želajú, potom... pomáhať nepriateľom nášho ľudu a nášho svetonázoru. V skutočnosti si pánom seba samého iba vtedy, keď môže v tebe vyvolať dostatok sily a hrdosti na to, aby si žil v súlade so zákonmi, pod ktorými fungujú tvoji ľudia, tvoje SS a ty sám sú zmontované.

Machine Translated by Google

Ktokoľvek mu kazí krv,

ničí svoj ľud.

Machine Translated by Google

Najsúkromnejšie veci jednotlivca sú tie naj verejné veci komunity. Pre najdôležitejšie vec je v nich rozhodnutá: fyzická existencia a budúcnosť našich ľudí.- Wilhelm Pleyer

Machine Translated by Google

Dieťaťa

Existuje hlbšia radosť ako radosť z narodenia dieťaťa? Poznáte nejaké?
Ja nie! Je to radosť pre oči. Radosť pre uši. Radosť pre vaše hladkajúce
ruky. Je to láskavý úder pre...
tvoje srdce. Áno, hýbe celou tvojou existenciou tak, že
Nemáš na to žiadne slovo. Určite neexistuje hlbšie slová.
obavy.

Obavy sú mnohé.

Dieťa, ktoré sa ti narodí a ktoré sa vyvíja a rastie tak, ako si to želá
jeho vnútorný duch, je súčasťou teba. Ale stále ide svojou vlastnou
cestou. Cítiš sa zodpovedný a stále to dokážeš.
nič. Ani na pomoc, ani na škodu. Pokračuješ
seba v dieťati, ale stále koná podľa svojich vlastných
vôľa. Aká starosť by mohla byť väčšia?

A nikdy to neprestane. Zaujíma vás jeho povaha a či to bude dobré.
Zaujíma vás jeho
zdravie. Robia vám starosti jeho chyby. Ste
znepokojený jeho úspechmi. Máte obavy
o jeho rozhodnutiach. Viac sa staráš o jeho život.
než tvoje vlastné. Dokonca ťa znepokojujú aj jeho starosti.
Tak hlboký, tak nekonečný, tak všeobjímajúci je tvoj záujem o
vaše dieťa.

Machine Translated by Google

Ale aj vy sami sa prostredníctvom svojho dieťaťa stávate oveľa hlbšími. Vaša oddanosť a starostlivosť o dieťa je vašou tajnou životnou hodnotou. Touto hodnotou je vaša nemenovaná radosť. Táto radosť je tvojou bezmennou rozkošou. A ak sa tvoje obavy rozplynú v tom zmysle, že sa ukážu ako nepotrebné, keď sú utíšený, pretože to, po čom úzkostlivo túžime, prichádza priechod: Ak prežije, vyrastie z neho tisíc malých klíčkov ako na jarnom strome, jeho dobrosrdečnosť je ako úsvit dobrého dňa. Tvoja bezmenná rozkoš nachádza svoju korunu radosťou, ktorú cítiš v celom svojom tele. Tvoja radosť stúpa v jasnom svetle vášho vedomia o hodnote vášho dieťaťa. A toto prechádza do slávnej ríše hrdosť - aká radosť môže byť hlbšia ako táto?

Počujete o dieťati aj iné veci. Počujete, že je záťaž. Počujete, že je to zodpovednosť. Aj vy počujte veci, ktoré sú zdravšie a spravodlivejšie. Počujete, že je to otázka presvedčenia. A čo je určite najnespochybnejšie z toho, čo počujete - je to povinnosť voči ľuďom, je to akt zodpovednosti a uznanie dôvery.

Ale hovorím ti, je múdre, aby si mala dieťa len tak pre nič za nič. iný dôvod ako láska. A že milujete svoje dieťa bez iného dôvodu ako z radosti.

Machine Translated by Google

Práca ctí ženu, rovnako ako ctí muža. Dieťa,
však zušľachťuje matku.
- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Boh žije iba v hrdých srdciach

Spisovateľ našej doby, ktorého dielo bolo vysoko
chválený národom, napísal ako svoju vieru nemilosrdný
slová: „Iba ľudia, ktorí potrebujú Boha, hľadajú Boha. Ktokoľvek
nepotrebuje Ho, nesleduje Ho. Dokonca aj tí
„kto berie do úvahy Boha, potrebuje ho.“ Len ľudia, ktorí ho potrebujú
Boh prenasleduje Boha... je to tak? Je Boh, nech sa niekto nazdáva akokoľvek
jeho, Boha preťažených a naplnených
Je tma v živote klam? Niečo, čo sme si šikovne vymysleli, aby sme sa
vyrovnali so svetom, s ktorým nie sme spokojní v jeho skutočnej
podobe? Je modlitba
vždy žiadosť, akt útechy našej bezmocnosti?
Mnohí sa modlia, aby o niečo požiadali, a mnohí sa modlia, aby o niečo dali.
sami sa utešujú - ale Boh útechy nie je naším
Boh.

Keď uznávame zásadu: „Boh žije len v pyšných srdciach“, potom
máme na mysli iného Boha, než je ten, ktorý utešuje, alebo aspoň iný
spôsob...
týkajúce sa neho. Pretože veríme, že Boh a odvaha
a sila skutočne patria k sebe a že tí muži
aj tí, ktorí ho nepotrebujú, aspoň nie kým sú mimo
strach.

Machine Translated by Google

Je možné, že mladý muž po tom, čo pomohol skupine
Súdruhovia hrdinsky odolávajú nepriateľským silám a utrpeniu
trpké hodiny visiacich na vlásku medzi životom a smrťou, že
takýto človek, keď nebezpečenstvo pominulo, by
vyjadriť svoje city plačom, ba že by aj preklínal!
Je však pravdepodobnejšie, že by sa modlil a skutočne,
veľmi vášnivým a zanieteným spôsobom. Sme dojatí
nie až tak tým, či a čo má osoba, ktorá to má
bol tak dojatý, hovorí - sme dojatí, že muž v
na najvážnejšie chvíle života stále pozerá s úžasom
niečo väčšie, na nepochopiteľnom celku a
potvrdzuje všemohúcu vieru. Muž sa povznáša nad takéto
viditeľné, zrozumiteľné a užitočné veci. Pozdvihuje sa
nad všetky individuálne veci a dosahuje vedomie
sveta, tajomného poznania
nepochopiteľná skúsenosť, do ktorej sa rodíme a z ktorej
sme v určený čas vytrhnutí zo smrti
hodinu bez toho, aby sa o to niekto pýtal. Sila a veľkosť
človek však spočíva v tom, že sa narodil bez vôle
jeho vlastného a stále nežije v svojvoľnej existencii.
Už v raných rokoch je čoraz odvážnejší,
Na túto existenciu sa pozerá ako hľadajúci, ktorý si pýta 30, 60 alebo
90 rokov života v skutočnosti znamená. A je to toto: vernosť,
láska, kamarátstvo a odvaha.

Je to milosrdenstvo a zároveň kliatba ľudstva, že k tomuto
deň, nikto nenašiel jednoduchú odpoveď na otázku alebo

Machine Translated by Google

k takýmto myšlienkam. A aby ich nikto nemohol nájsť. Boh nie je žiadne „x“, ktoré sa dá s presnou istotou vypočítať z akéhokoľvek typu výpočtu. Pre nás, obyčajných ľudí, nie je jednoduchým faktom, ale skôr otázkou. A byť schopný si túto otázku klásť znova a znova, byť si vedomý istoty našej existencie, podmienok našej

existenciu bez toho, aby ju tieto myšlienky zničili,
a bez toho, aby sme sa nimi vyčerpali... to sa nám javí ako najkrajšia a najplodnejšia odvaha ducha, akú si len dokážeme predstaviť.

Žiť veľa neznamená. Všetko, čo sa narodí, prejde krátkym obdobím až do smrti a bojuje o jedlo, prístrešie a pitie. Takýto krok za hranice tohto kruhu...
život, slobodne ho potvrdiť alebo poprieť, to je pýcha a schopnosť našej ľudskosti. Skutočnými mužmi sa stávame skrze túto vznešenosť a prostredníctvom tejto hrdosti. Neexistuje bod, v ktorom by sa myšlienka zastavila. Každý, kto má odvahu mať vo svojom srdci taký zdravý a radostný cit pre svet a pre Boha, je skutočne úžasne prísny a bdelý. Ako by sa mohol stať buržoáziom,

malý alebo nízky? Existuje úroveň vecí, na ktorú sa musí znova a znova vstáva a prebíja sa k: Nie je to tak jeho, ale celé stvorenie také široké a hlboké, ako je objavuje sa mužom.

Potrebujeme takúto radosť a úprimne priznávame, že ju potrebujeme, a to povznesenie z príliš-

Machine Translated by Google

húževnatí a príliš plachí. Chceme byť
nepohodlne a nespokojne, akoby sme nakoniec
objav oblaky a moria, odhaľ tajomstvo
život so svojimi stovkami tisíc a miliónmi
prejavov. Pýtame sa hviezd, kto ich postavil do ich úžasnej hry východu
a pádu? A pýtame sa
voda, do ktorej ďaleka a hĺbky chce
tok? Sme dosť silní na to, aby sme neutiekli
z večného „odkiaľ“ a „kam“ a my
Neprijímajte ani najpresnejší opis prírody ako úplne vyčerpané vysvetlenie
jej dôvodov.

Náš úžas nad hĺbkou sveta by nemal byť odobratý faktami, dokonca
ani bojom za nahé
existencie. Nechceme sa stať ani meditatívnymi
prirodzenosti ani rozdelení ľudia, ale chceme prijať život
s oslobodenou mysľou, každodenné a často také trpké, ako aj to, čo vrhá
svetlo a dáva zmysel. Boh, ktorému zverujeme svoju dôveru, je v súlade
s našimi srdcami.
On je naším vlastným srdcom a pozná to naše, keď je otvorené a
pozitívne vo svete.

Boh v nás žije, pretože ho neustále skúmame
ducha síl vo svojom svete a snažiť sa ich prinútiť
naše vlastné. Nevyžaduje si to úžasnú hrdosť a čestnú odvahu, aby sme
sa pustili do takého dobytia sveta a Boha? Nevyžaduje si to aj ušľachtilý
údel

Machine Translated by Google

pevnosť a uvedomelosť, aby sme sa presadili ako muži
pred mocným Bohom?

Vernejšie chválime Boha a jeho pozemské stvorenie
tým hrdejší a sebavedomejší v ňom pôsobíme. Smejúce sa oko, svižný
krok, duch, ktorý je skutočne schopný radovať sa a pozdvihnúť sa,
skutočná mladosť, úprimný
mužnosť, neochvejnosť, láska, kamarátstvo, to sú
Boží štandardisti. A tu sa opäť pripájame k duchu autora, ktorého sme
spomenuli na začiatku a ktorý potvrdenie svojho básnického
presvedčenia ukončil týmito slovami, ktoré predstavujú povinnosť pre
nás všetkých: „Boha prináša na svet človek.“

Machine Translated by Google

Všemohúci bude spravodlivým sudcom.

Našou úlohou je však plniť si svoju povinnosť,

Aby sme mohli pred ním stáť

ako stvoriteľ všetkých svetov

podľa zákona, ktorý dal,

zákon boja o existenciu.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Strom života a Strom sveta

Transformácia árijského symbolu

V Nemecku sú stále oblasti, kde sa dá vidieť
náhrobné kamene zo 17. storočiath storočie, po ktorom smrť
daná osoba je zobrazená veľmi špecifickým, ale objasňujúcim spôsobom.

Napríklad na náhrobnom kameni je vidieť reliéfnu kyticu kvetov, krík
rastúci hustými a
krásne ruže. Smrť v podobe kostry sedí vedľa
k tomu a so sarkastickým výrazom preruší
najkrajší kvet. Nikto nemôže nepochopiť
Význam tohto obrazu: Tak ako je kvet pohŕdavo zlomený a odstránený
z prúdu života, ktorý riadi ho aj krík, takýmto spôsobom zomrela aj táto
osoba, ktorej je tento náhrobný kameň venovaný.

Niekedy je to nežná melanchólia, jemná a takmer
zmierovacie riešenie, ktoré je v tomto zastúpené
obrázok. Na iných náhrobných kameňoch je to divoký, takmer darebný
otras. Smrť je vždy vykresľovaná ako škaredá kostra, ktorá rúbe strom.
Hlboký kus stromu už bol vyrezaný. Ničivý výsledok je

jasné.

Ďalšie obrázky ukazujú už spadnutý strom. Potom
Z oblakov padá blesk. V každom prípade

Machine Translated by Google

človek počuje jasné posolstvo: „Ako padol strom, tak padneš aj ty, dieťa narodené z tela!“ Niet pochýb o tom, že strom tu predstavuje strom života zosnulého a že život tohto symbolu predstavuje život danej osoby a že jeho zničenie znamená smrť osoby, ktorej patrí.

Človek a strom sú tu zobrazení v hĺbke vzájomný vzťah s hlbokým vnútorným putom. Strom nie je obrazom reality, zobrazením prírody ani kultúrnym dielom pre estetické zváženie. Má význam, ktorý možno viac či menej vedome chápeme v mysli zo 17 th drevorubač zo storočia - v skutočnosti siaha až do prvotné hĺbky našich presvedčení. Široké rozšírenie Túto myšlienku „stromu života“ možno tu len naznačiť. Mytológia siaha až k najstarším počiatkom Indoárijské tradície, siahajúce až k svetovému jaseňu z Yggdrasilu. Strom prežíva v ságach o domovom strome, strome strážnom a strome, ktorý sa zasadí pre novorodenca. Človek ho tuší dokonca aj v rozprávkach, ako je napríklad tá príjemná o borievke alebo o jablkách života. Nachádza sa v piesňach a zvykoch od májového stromu až po Vianočný stromček, ktorý sa pribíja na strechu domu a uchováva počas roka. V každom prípade je život člena rodiny záhadne spojený s rozkvetom takéhoto stromu. Je to teda skutočne „strom života“.

Machine Translated by Google

Mohlo by sa zdať, že smutných, žalostných 17th storočie, ktorá tak často a tak bolestne zažívala darebáctvo akty smrti, by mohli byť možno východiskovým bodom pre príbehy o takýchto spadnutých stromoch. Ale to tak nie je. Koncept smrť, ktorá rúbe strom života, siaha ďaleko do minulosti skôr. Drevorezba v piesňach Sebastiana Branta, vyrobené krátko po roku 1500, už vykazovali takýto obrázok. Zaujímavé je, že tento strom nepredstavuje jedného muža, ale mnoho ľudí, ktorí sedia na strome a padajú z neho do priekopy skôr, ako strom, ktorý už bol orúbaný, spadne.

Posledný obrázok Niklausa Manuelovho predsmrtného tanca je ešte jasnejšie. Mnoho ľudí sedí na obkľúčenom strome. Smrť ich zostrelí šípmi. Tu, ako už bolo spomenuté, trojka nepredstavuje život strom jednej osoby, ale celého klanu. Toto je dokonca jasnejšie na odtlačku majstra zo zvitkov z okolo roku 1470. Strom života je tu skutočne svetovým stromom, v ňom sedia ľudia starostlivo umiestnení v trojúrovňovom poradí, ktoré samo o sebe predstavuje dobre usporiadaný svet.

Na vrchu vidíme kňazstvo a pod ním svetskí páni, cisári a králi, páni a grófi. Pod nimi sú občania a roľníci. V neskorom stredoveku vidíme odveké rozdelenie ľudský svet do troch tried, ktoré sú známe tým, že ich používajú básne a filozofie indogermánskeho národa.

Machine Translated by Google

Strom však nie je vyrúbaný. Dve zvieratá ho žujú, vo dne v noci, a stojí v lodi plaviacej sa po vlnách, symbol večného prúdenia.

čas. Smrť dvíha svoj luk a zostreľuje mužov z
strom so šípkami.

Tento strom je oveľa viac než len strom života a je tiež oveľa viac než len „strom tried“, ako to bolo predtým nepresne nazývaný. V skutočnosti je to svetový strom, ktorý vníma všetkých ľudí v jasnom poradí. Neďaleko od toho je myšlienka na severský svetový jaseň, v ktorého konároch žijú bohovia a ľudia, a na ďalšie indogermánske svetové stromy. Poskytovali nielen obytné priestory, ale aj rozdávali šťastie a požehnanie. Dnes, samozrejme, my

len matne vycítiť skvelý mýtus, ktorý pokračuje
späť do prvotných hlbín našej rasy, ďaleko do minulosti
dávnej minulosti. Jeho premeny možno jasne vidieť
nasledoval tých pár relikvií, ktoré tu máme.

V neskorom stredoveku stále žili stopy severskej veľkosti, v zobrazení posvätného stromu bolo stále cítiť mýtický pohľad na svet. Jednoduchšie,

sú externejšie, surovejšie... ale stále plné významu
neskoršie zobrazenia v knihe Sebastiana Branta a v
Berner Tanec smrti. Potom sa význam výrazne mení. Vitalita ustupuje.
Do popredia sa dostáva jednotlivec, ktorého v stredovekových zobrazeniach stromov života vidíme len zriedka, a spolu s ním

Machine Translated by Google

Individualizmus prichádza s jednoduchšími, ľahšie pochopiteľnými obrázkami: stávajú sa emocionálnymi alebo dokonca sentimentálnymi; prebúdzajú súcit, smútok a ľútosť.

Nakoniec význam úplne ustupuje. Divák hodnotí takéto zobrazenia jednoducho ako alegórie, ktorých krása a estetický efekt, ktorý obdivuje. S tým premena tohto starého symbolu svetového stromu a strom života sa končí. Zostáva nám len cítiť našu cestu späť do dávnej minulosti s využitím existujúcich artefaktov a pocítiť ich veľkosť.

Machine Translated by Google

My ako jednotlivci nie sme ničím iným ako listami na strome. Dnes sú zelené. Jeden list je väčší, ďalší je menší. Potom jeden uschne a potom ďalší. Ale to nevadí, ak strom zostane zdravý!

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Odvaha pre radosť zo života

Ktokoľvek kráča zdevastovanými ulicami
bombardované mestá, každý, kto sa na ne pozrie a striase sa pri nich
ruiny hradov a kostolov, v ktorých sa odráža pocit života
veľké obdobia sa odrážajú, ktokoľvek pozrie do priepasti
srdcia, ktoré smrť roztrhla... možno
považujú za trúfalé hovoriť o radosti zo života ako
jedna z neporaziteľných síl ľudskej duše. Možno má vojak najväčšie
právo robiť práve to: Nielen kvôli pohodliu, ale zo živého pocitu reality,
z ktorej vychádza radosť zo života v kontraste

nevypočítateľné a tma, áno, ktoré jediné vytvárajú
znesiteľné. V týždňoch nového roka by sa dalo
počuť zvuky zhonu a ruchu karnevalu
oslavy v našich krásnych mestách. Ulice, ktoré kedysi žili radostnými
davmi, sú teraz
pokryté popolom zničených domov. Namiesto ozdôb vidíme ruiny
týčiace sa nad našimi hlavami.
Muži, ktorí kedysi pili z pohára života, teraz ležia pod vodou
zem alebo boj s ich sivými a teraz vážnymi
tváre v osamelosti boja o existenciu
Európska kultúra. Ženy utiekli ďaleko do

Machine Translated by Google

dvory a dediny. Kde zostáva svetlo, myšlienka, ktorá nás môže priviesť späť k radosti zo života?

Možno by sme sa mali zamyslieť nad tým, čo je skutočná radosť zo života. Kto to hľadá len vo vonkajšom prejave, sotva to nájde vo vojne. Komu záleží len na trochu surovom... materialistické pôžitky budú sklamané z riedke pozostatky... a tvrdia, že tam takmer nič nie je už viac nestojí za to žiť, alebo chváliť tento život, alebo ho milovať. Hlbšia radosť zo života však nezávisí od času a osudu, od potrieb a horkosti. Je to jeden z tých tichých zázrakov, ktoré Boh dáva tým, ktorí si uvedomujú jeho existenciu. Nemožno ho hodiť na hlavu

nás zvonku. Žije v našej podstate a našom bytí;

žije to v nás. Človek, ktorý to má, je bohatý, aj keď... chodí v handrách a žije v hlinených jaskyniach. Ktokoľvek žije v paláci a má všetky drahé životné výdobytky, je napriek tomu najchudobnejším hosťom na tejto zemi, ak nemá túto skutočnú radosť zo života.

Začína sa to jednoduchým vedomím existencie. Sú muži, ktorí sa po dobrom nočnom spánku pozrú na nový deň a sťažujú sa, pretože stoja pred prácou a úlohy. Iné vznikajú po niekoľkých hodinách nepokojného spánku s ťažko pochopiteľným pocitom spokojnosti, radi z reality svojho života a možno jednoducho preto, že im dáva dych, zrak, cítenie, sluch a myslenie. Vojna nám to ukázala úžasným spôsobom

Machine Translated by Google

že naše potešenie z jednoduchých vecí v živote môže byť oveľa hlbšie a zmysluplnejšie ako kedysi tak vysoko oceňované „potešenia“. A to dokazuje skutočnú skromnosť a schopnosť silných citov. Kto by bol vojakovi vysvetlil, že nič viac ako

čistá posteľ, tenko prestretý stôl, áno krátky zdriemnutie, pohár vína, pekného obrázku alebo atraktívneho dievčaťa, ktoré prechádza okolo dokázalo ho naplniť takou radosťou? A keď sme boli doma, trochu znudení a stáli sme pred plným regálom kníh a hľadali sme jedinú knihu na tichú hodinku... kto by nám bol povedal, že jedného dňa budeme schopní zabudnúť na svet a na seba, na vojnu, špinu, utrpenie
a dokonca aj smrť... pretože príjemná náhoda v
opustený dom na východe nám poskytol zle
roztrhaný výtlačok Elchendorffovej knihy? Kto by mohol presvedčili nás, že jedného dňa, v tmavom bunkri, vo vlhkom chlade a sužovaní hmyzom, budeme môcť pri slabom svetle počúvať melódiu Mozartovej „Čarovnej flauty“ a že sa ponoríme do sna o večnej kráse sveta.
a zabudnúť na všetky hrôzy okolo nás?

V takýchto chvíľach sa okolo rozžiari radosť zo života, akoby blesky... alebo ako jemné svetlo letného západu slnka.
Zatiaľ čo sme kedysi prechádzali osvetlenými ulicami mesta a hľadali potešenie, teraz takmer strácame dych pri pohľade na žiarivú krásu hviezdnej noci, ktorá sa zvláštnym spôsobom odráža na pozadí mesiaca, a to nám dáva...

Machine Translated by Google

v nás vnútorný pocit spolupatričnosti k vesmíru. Nikto nemôže byť vášnivejším učeníkom radosti zo života ako jednoduchý vojak, ktorého hnala večná paľba boja, ktorý prešiel múrom smrti a hrôzy a ktorý zrazu oneme, keď stojí pred tichom večera a vidí úrodu.

jemne pohladený jemným vetrom. V takýchto chvíľach cíti v búšení vlastného srdca slávny a úžasný život, ktorý mu bol daný. Pretečie ním potom radosť, ktorú nemožno porovnať so žiadnym iným potešením tejto zeme. A tak sa javíme ako dosť skromní, ale len navonok, pretože takáto skromnosť je zároveň najvyššou požiadavkou, ktorú môžeme od neho požadovať.

život.V v tejto hodine, keď osud vojny najviac závisí
skúša naše srdcia, doma aj na fronte,
Zdá sa, že hovoriť o radosti zo života je beznádejný pokus.
Ale odvaha patrí k radosti rovnako ako k boju a smrti.
Prekonať smrť znamená získať radosť.
Bez toho by sa naše duše už dávno zrútili
veľké bremeno ich útrap. Bez toho by
ženy doma by boli už dávno zahnané do
najtemnejšia, nevyhnutná depresia. Táto radosť zo života
stojí ako žiarivé „napriek tomu“ nad našimi ťažko
skúšanými ľuďmi, proti ktorým sú bomby a fosfor
zbytočné. V nej žije kúsok detstva. Samoľúbe chvastanie a slepota

Machine Translated by Google

Ctižiadostivosť je jej cudzia. Láska k prírode a k ľuďom, k zvieratám a kvetom, k hudbe a k...
verše, pretože obrazy a umenie z kameňa a kovu sú jeho súčasťou. Učí nás, že vždy, keď niečo stratíme, mali by sme sa pozrieť na to, čo zostalo. Učí nás
rozpoznať význam v každom teste.

Kto by poprel radosť, ktorú manžel a manželka nachádzajú počas ich spoločných dovolenkových dní. Kto môže tvrdiť, že - počas hojných dní pokoja s každodennými radosťami - dokázal tak hlboko cítiť lásku svojej manželky, radosť z detí a kúsok bezpečia? A aj keby nám osud vzal to, čo je

najdrahší, ochota pomôcť nás opäť vedie späť
do náručia života.

Machine Translated by Google

Zvláštne stretnutie kráľa Olafa

od Willa Vespera

Jedného dňa sa kráľ Olaf Tryggvason a jeho muži plavili na juh pozdĺž pobrežia Nórska na lodi „Long „Drak“. Keď prišli k fjordu Nidaros, muži sa museli pustiť do vesiel, pretože vietor bol príliš slabý na naplnenie plachiet. Ale kráľ sa neponáhľal. Bol v dobrej nálade a predvádzal všelijaké triky pre svojich mužov. Zviedol predstieraný súboj so svojím nosičom zástavy Ulfom Červení. Najprv bojovali obvyklým spôsobom s meč v pravej ruke. Potom s mečom v ľavej ruku. A nakoniec s mečmi v každej ruke. Zakaždým kráľ postúpil až k doske. Boli to pozoruhodné hry. Potom kráľ Olaf vyliezol na zábradlie lode a kráčal pozdĺž neho, zatiaľ čo žongloval

tri vytasené dýky. Nikto nikdy nevidel kráľa minúť alebo dýka spadnúť do mora. Muži veslovali s viac nadšenia a zasmial sa.

Kráľ Olaf sedel medzi svojimi mužmi na zadnej palube a rozprával sa o všetkom. Tam sedel Kolbjoern Maršal a Thorstein Ochsenfuss, Arn Schaetze z Jaemtland a Bersl Silný: muži z celého Nórska, z Islandu a zo západných ostrovov, vybraní tím, fešní chlapíci plní sily a odvahy. Jeden

Machine Translated by Google

videl to. Nikto nemal viac ako šesťdesiat rokov, okrem biskupa Sigurda, a nikto mladší ako dvadsať, okrem Einera Bogenschüttlera, ktorý mal len osemnásť, ale bol najlepším strelcom. v celej krajine.

„Teraz držím celé Nórsko v rukách," povedal kráľ, a natiahol pravú ruku k nebu, akoby chytil niečo, čo ostatní nevideli. „Pretože „Dostali ste to z Božej ruky," poznamenal Biskup Sigurd s vážnosťou.

„Áno," súhlasil kráľ, „z Božej ruky a nie z vašej, biskup. Nútim všetkých, aby sa poklonili Kristovi, národy všetkých provincií: Stravanger a Hardanger, Vik a Sogne," Woere a Ramsdalen, provincie pri mori a v hory a teraz aj Helgeland a Upland. Tie sa najťažšie prelomili."

„Ale máš na to aj najostrejšie zuby," vložil sa do toho Islanďan Sklade Hallfred. „Mnohí už cítil ich."

„To môže byť pravda," odpovedal Olaf, „ale teraz je Nórsko jednou Ríšou a (kostolné) zvony zvonia po celom Reicha."

„Priznávam," súhlasil Hallfred. Mierne sa zasmial. a dodal: „Priznávam tiež, že je pre mňa ťažké zvyknúť si na tie zvony. A mnohí iní to cítia rovnako, aj keď to nehovoria."

Machine Translated by Google

„Máš citlivé uši, keďže si skjald,“ odvrkol kráľ.
Olaf.

Ale Hallfred ukázal na svoje srdce a povedal: „Tu, kráľ Olaf, sedí ten,
kto to nechce počuť. Kristus.“
trvalo príliš dlho, kým prišli k nám. Všetci z nás
naučili sme sa od našich matiek ešte niečo iné.“

Kráľ Olaf sa naňho dlho pozeral. Potom povedal:
„Kde zvonia zvony... je tam Ríša a kráľove...“
panstvo.“

„Ktoré ste dostali od Boha,“ prerušil ho biskup
znova. „Jeden je pán. Ten v nebi.“

„A jeden je kráľom v Nórsku, biskup,“ odvetil Olaf.
„Človek musí byť pánom a človek musí byť kráľom, pokiaľ...“
zem sa má stať korisťou cudzích kráľov. Vždy
pamätaj si to.“

„V Nórsku by mal byť iba jeden kráľ a
ostrovy,“ povedal Hallfred. „A iba jeden by mal byť pánom na
nebo. Ale stále mi je ľúto všetkých tých, ktorí museli
„nechaj všetko,“ a pomaly gestikuloval rukou
smerom k horám, potom cez oblohu a nakoniec
dole k moru. Všetci vedeli, čo tým myslí.

Biskup Sigurd sa naňho nahnevane pozrel. „Tie zuby budú...“
stále musím často hrýzť a hrýzť veľa,“ poznamenal,
„predtým, ako budú tieto modly a čarodejníci nútení odísť
celé Nórsko.“

Machine Translated by Google

Všetci sa pozreli na Olafa, aby videli jeho reakciu na Hallfredove odvážne slová. Ale jeho srdce bolo ľahké a dobromyseľné dnes, taká nálada, ktorá uchváti každého.
So smiechom obnažil zuby a zakričal: „Nórsko, vlasť! Nech žije ten, kto nám ju dal vládnuť.“
Budeme to držať pevne zubami, nikto nám to nevytrhne.
od nás, pokiaľ budeme žiť.“

„Nech žije kráľ Olaf!“ kričali muži. A Hallfred začal báseň o tejto hodine:

„Kráľ vycítil bojové počasie a
cestoval na juh...“

Loď sa kĺzala blízko pobrežia do fjordu a narazil na skalnatý útes, ktorý vyčnieval ďaleko do voda. Vtáky na brehu sa dali na let. Strieborný Oblak mávajúcich krídel sa týčil ako prach k nebu. kričalo tisíc vtákov.

Borovice, ktoré stoja jedna za druhou pozdĺž úbočia hory, odrážané slnečné svetlo, keď hojdal sa. Svetlo sa odrážalo od všetkých konárov. Človek počul potoky hlučne zurčiace v roklinách a ľahké dýchanie mora.

Zrazu všetci začuli krik jasného, ostrého hlasu. Na skalnatom výbežku blízko lode stál muž. Všetci sa na neho pozreli. Bolo jasné, že sa chce pridať. a žiadal ich o povolenie tak urobiť.

Machine Translated by Google

Kráľ Olaf dal pilotovi znamenie, aby sa kĺzal bližšie k rímse.
Muži zdvihli veslá a preniesli ich na
smerom k pevnine. Ale ešte predtým, ako sa loď dostala až tam, zbadali cudzinca stojaceho na špičke provy, blízko hlavy zlatého draka. Prikývol kráľovi, ktorý sedel vysoko na zadnej palube.
vyzeralo to, akoby sa po skoku mierne kymácal a
stále sa snažil udržať rovnováhu. Potom pristúpil k mužom v prednej časti lode: farmár z okolia, ktorý s nimi pravdepodobne chcel len chvíľu cestovať, pokiaľ by mu na lodi dovolili zniesť jeho spoločnosť. Nebol to obchodník, ako si najprv mysleli.

Bol to veľmi statný muž v staromódnom oblečení zelené farmárske sukno (hrubá vlnená látka). Pravdepodobne muž z hlbokých hôr. Okolo boku mal
široký kožený opasok s peknou medenou prackou. V jednom zo slučiek na opasok nosil obojstranné kladivo, starú farmársku zbraň: pekne tvarovaný kus ručnej práce. Ale najnápadnejšia na mužovi bola jeho ryšavá brada, ktorá bola taká hustá a dlhá, že si ju rozdelil a
zastrčil si ho za opasok zľava aj zprava.

Sadol si na lano a pozrel sa na mužov,
ktorí sedeli alebo stáli okolo neho, jeden po druhom... úplne bez hanblivosti. Každý z nich cítil trochu nervózny z modrého ohňa jeho pohľadu. Bolo to, akoby si ich prezeral a na každom našiel nejakú chybu.

Machine Translated by Google

„To nebol zlý skok, čo si urobil na loď,“
uznať Vakra z Goetaelfa.

„Nebolo to o nič väčšie,“ odpovedal cudzinec, „než
ktorý si ty, Vakr, vytvoril, keď si z neho urobil kresťana
priateľ Thora. Všetci ste v tom dobrí skokani.

ohľaduplnosť.“

To, čo muž povedal, nebolo upokojujúce.

„Nevieš, s kým cestuješ, farmár? Buď.“
Pozor! A kde sme sa s tebou zoznámili, keď si myslíš, že
o nás niečo vieš?“

„Starý známy,“ odpovedal, „vratil sa z tvojej
otcovia. Ale zabudnite na to. Teraz by som rád cestoval s
na chvíľu ťa.“

„Kam chceš ísť?“

„V zahraničí,“ odpovedal muž smutne.

„Vyzeráte byť schopný vojenskej expedície.“

„Mám ich veľa za sebou, ale teraz chcem

odpočinok.“

„Nevyzeráš tak,“ poznamenal Bersl Silný.
Podľa jeho zvyku - akoby sa neoplatilo hovoriť s
muž predtým, ako si otestoval svoju silu - siahol po
ruku cudzinca a pokúsil sa ho strhnúť zo sedadla. Bolo to
krátky a ostrý boj, ale potom Bersl kládol
zem a bolo úplne jasné, kto tu bol
silnejší. Bersl to nezažil od svojho začiatku
mládež. Zasiahlo to každého ako oheň a opitosť: každý

Machine Translated by Google

musel vyskúšať cudzinca v súťaži. Ale nikto sa mu nemohol rovnať. Celá loď zízala na toho diabolského chlapíka.

Jeho slová tiež leteli, ostré a nebojácne, a nachádzali svoj cieľ rovnako neomylne ako jeho pohyby. Každý si našiel svoje!

Nakoniec prešiel pozdĺž zábradlia cez veslá, ktoré nikdy neprestal veslovať a žongloval nielen s tromi dýky (ako to urobil kráľ Olaf), ale štyri dýky s dva vo vzduchu a jeden v každej ruke za každých okolností. Bolo to rýchla hra, akoby dýky tancovali nad jeho hlavou ako plamene. Celá posádka zízala na tohto farmára, ktorý tak hral. Určite sa v tom vyznal viac než len voly.

Nakoniec ho kráľ Olaf zavolal a on vyliezol hore na zadnej palube lode, zložil si čiapku a postavil sa pred kráľa. Videl sa, že aj vlasy na jeho hlave boli červená a ako mu plápolala ako oheň nad čelom.

„Ak cudzinec ako ty a farmár príde pred nórskeho kráľa, pokloní sa," nahlas prikázal Thorgrim Thorsteinson. Farmár sa k nemu otočil a povedal: „Aj ty pochádzaš z mužov, Thorgrim, ktorí neboli zvyknutí ohýbať chrbty pred inými mužmi - iní než možno pred tým, po kom oni - ako ty - boli menovaní."

„Ste výrečný a talentovaný muž," povedal kráľ Olaf a gestom naznačil ostatným, aby boli ticho. „Ste vy?" z oblasti?"

Machine Translated by Google

Červenofúz dlho hľadel na kráľa Olafa. Potom
Mierne sa zasmial, ako niekto, kto má v srdci starosti.
„Áno,“ odpovedal, „dalo by sa povedať, že pochádzam z tejto oblasti.“
„Z ktorej provincie?“ spýtal sa kráľ.
Potom muž urobil rovnaké gesto ako Hallfred
urobil Skjald, keď hovoril o starých bohoch.
Ukázal rukou smerom k hore a potom
po oblohe a nakoniec dole k moru. V jednom
V okamihu všetci vedeli, kto to je. Zavýjal vietor.
dolu z hory a cez slnko ako závoj,
a voda začala stúpať. Ale nikto to nedokázal
premýšľaj o lodi, ktorá zrazu začala tancovať
blízko skalnatých útesov. Všetci hľadeli na Červenofúza,
ktorí teraz stáli pred svojím veľkým a mocným kráľom a
uvidel v ruke sväté kladivo. Tupý dunenie hromu
prišli z neba a všetci stáli ako tiene v
svetlo síry. A potom začuli mužov
ťažkým hlasom.
„Áno, kráľ Olaf,“ povedal, „pochádzam z tejto provincie, z
Helgelandu a z Drontheimu, z Hardangeru.“
a Stavanger, z celého Nórska a z ostrovov,
z hôr a z údolí, z
z oblakov a z mora. A je to moja práca, ktorá tam je
taká krajina, ktorá ti dáva radosť a ktorou môžeš byť
kráľ. Keď som sem prvýkrát prišiel, bola to krajina ľadu pod
nohy ettinov. Ale ja som zabil ettinov, ktorí sedeli na

Machine Translated by Google

hory. Rástli tam stromy a tiekli tam potoky. Uškrtil som ettinov, ktorí sú nepriateľmi bohov aj ľudí. Na lúkach rástli kvety a kozy liezli po horských chodníkoch. A ľudia prišli, postavili si chatrče a orali polia. Požehnal som ich úrodu. Mali chlieb. Požehnal som im more. Mali ryby. Požehnal som ich...

stôl. Deti rástli. Ja a môj druh, kráľ Olaf, sme ho vyrobili
zem obývateľná pre deti ľudí. Preto ma uctievali, muži a ženy. A toto bol môj ľud po dlhý čas."

Potom biskup Sigurd nabral odvahu a prejavil odvahu.
Zdvihol kríž z hrude a pridržal ho smerom k
Červenofúz. „Ukáž cestu, ty idol!" naliehal.

Muž sa znova zasmial, jemne a trpko. Bolo to ako
plačúc vo vetre.

„Áno," povedal, „a teraz prichádza ďalšia. Moja hodina uplynula podľa vôle Vševládcu. Je to ťažké pre mojich priateľov. A ty, Olaf, ich prenasleduješ a zabíjaš a napĺňaš osud. Nakoniec sa to stane nám všetkým. Ale čakal som, že to bude iné: vlk, ktorý nás zožerie,

had, ktorý nás škrtí. Prichádzajú jemní a
premáha mocných. Ale nikto neunikne osudu a
nikto nevie vopred. Príde tá hodina
aj muž na kríži."

„Ustúp, modlo!" prikázal biskup znova, keď
držal kríž blízko Červeného k očiam.

Machine Translated by Google

Potom zdvihol kladivo a blesk
zrazený pozdĺž stožiaru ako zlatý had. Bolo to ako
ak by to chytil rukou skôr, ako by to mohlo spôsobiť nejakú škodu.
Po tretíkrát sa ozval trpký smiech.
nikdy na to nezabudol až do smrti.

Videli, ako sa muž vrhol cez palubu s
mohutným skokom a držiac kladivo nad hlavou,
potopil sa do mora a zmizol.

V tej chvíli sa všetko zmenilo. Ľahký juh
Vietor zafúkal, naplnil plachty a tlačil loď dovnútra
slnečné lúče pozdĺž jemne sa valiacimi vlnami hlbšie do
záliv. Zdalo sa, akoby sa všetci prebudili zo sna
alebo omámenie. Kráľ Olaf si pretrel tvár oboma rukami.
Keď si biskup Sigurd odkašľal, akoby chcel niečo povedať,
Kráľ mu pokynul, aby mlčal.

Pred nimi boli domy Nidara, lode v
pobrežie, mohutná strecha kráľovského domu a
nová katedrála so špicatým vrcholom a širokou vežou.
Prišiel večer. Slnko zapadlo do mora. Zvony
jemne zazvonil ponad vodu. Všetci stáli ako kráľ a
odhalili hlavy.

„Modlíme sa za všetkých, ktorí vedia zomrieť ako muži,“ povedal
Kráľ.

Machine Translated by Google

V nás horí ako plameň pravidlo,

a musí to byť zbožné,

pretože je večný a univerzálny,

je to toto:

Konaj si svoju povinnosť!

Toto pravidlo obsahuje učenie všetkých náboženstiev.

- Heinrich von Kleist

Machine Translated by Google

[NÁZOV PRIDAL REDAKTOR]

Hrad hory

[Poznámka redaktora: obrázok „Castel del Monte“ je vynechaný]

Najkrajšie a najmocnejšie pevnosti
Nemecké cisárske obdobie bolo vytvorené za
Hohenstaufenovci, najmä Fridrich II. Sú
viditeľné známky vývoja a formovania
Európska mocnosť. Fridrich II. bol jedným z najväčších
staviteľov pevností stredoveku. Mal veľký vplyv na
architektonický návrh svojich pevností. Jeho dômyselné
stavby, ktoré uprednostňovali osembokú štruktúru, zostali
príkladom pre ostatné pevnosti a hrady aj po boji súperiacej
šľachty.
eliminoval Nemeckú ríšu ako mocenský faktor v
Európa. „Castel del Monte“ v Apúlii, pravdepodobne
najkrajší z jeho hradov, so svojím pravidelným pôdorysom
a elementárnou silou, je dodnes výrazom hohenstaufensko-
germánskeho ducha. Fridrich II. už vtedy vytvoril európsky
štýl, ktorý oživil všetko
výstavba pevnosti na juhu, západe a východe a v
ktorej dominovala nemecká forma.

Machine Translated by Google

[NÁZOV PRIDAL REDAKTOR]

Kahlenberg 1683

Bitka pri Kahlenbergu neďaleko Viedne 12. septembra Rok 1683 sa počíta ako[1] jedna z tých veľkých svetových udalostí, ktoré mení tvár zeme na stáročia. Nemecké vojská, spojené s dobrovoľníkmi z Východu, Francúzska a takmer zo všetkých európskych krajín, dosiahli skvelé obranné víťazstvo proti nespočetným hordám Veľkého sultána, ktorý tu nasadil sústredenú silu svojej západoázijskej/balkánskej ríše, aby

násilím otvoriť bránu do strednej Európy. Ak by Viedeň padla do turecké ruky, potom by boli Nemecko a Taliansko vystavená útoku moslimského polmesiaca. Deväť týždňov Viedeň odolávala náporu nadradenej moci
Turecké sily, až kým sa začiatkom septembra nepriblížila pomocná armáda a neoslobodila obrancov. Princ Eugen bol na čele svojich dragúnov a medzi prvými, ktorí im prerušili
cestu cez turecké masy až k mestským bránam.
Odvážna odvaha tohto 20-ročného mladíka zo Savojska bola odmenený velením nad jazdeckým plukom, ktorý niesol meno tohto hrdinu až do druhej svetovej vojny.

1Obrázok maľby je vynechaný; text bol upravený tak, aby to odrážal. Pôvodný úvod znel: „Tento súčasný obraz zobrazuje bitku pri Kahlenbergu neďaleko Viedne 12. septembra 1683. Táto bitka sa počíta ako [...]“

Machine Translated by Google

Krv bratov Zostane víťazom

Výročie Dueppelu, ktoré je v tomto roku výročie, bude navždy slúžiť oslavuje 80. výročie th ako varovný signál v dejinách Šlezvicka-Holštajnska. Ak boje v rokoch 1848 až 1851 nepriniesli slobodu, konečne nadišiel čas, keď ľudia z tohto vojvodstva už nikdy nemohli byť spojení s Dánskom.

Oslava však presahuje hranice... Šlezvicko-Holštajnsko, pretože táto skúška pruskej moci bola dôležitý krok k národnému zjednoteniu Nemecko. Bismark chcel dať nemeckému ľudu jeho patričné postavenie a potrebný životný priestor. Pruská moc bol použitý. Víťazstvo pri Dueppeli umožnilo pruskému sila, ktorá sa má použiť na podporu expanzie Nemecka krv a pôda. Dôvera v Prusko sa zvýšila. Nový Týmto dátumom sa začalo politické obdobie v nemeckých dejinách.

Keď premýšľame o kopijníkoch z Dueppelu, pravdepodobne pripomínať si víťazný deň, ktorý nakoniec viedol k zjednotenie Nemecka. Pre nás už neplatia slová, ktoré vtedy hlásal

Valné zhromaždenie v Rendsburgu 8. mája 1864: „The Dueppelova krv nás oddeľuje od Dánov hlbšie než Belt a Königsau.“ Stále si však pamätáme, dokonca aj z pruskej strany, akí odvážni a

Machine Translated by Google

čestne bojovali dánski obrancovia. Moltke napísal o
23. apríla 1864 svojmu bratovi Ľudovítovi:

„Nadšenie tohto malého ľudu pre to, čo robia
bojovať za, vytrvalosť a obetavosť, s ktorou ich
armáda sa presadila v Dueppelovej pozícii, sú dobre
rozpoznaní dokonca aj ich nepriateľmi. Vojská odolali
neopísateľné oveľa viac ako naši, ktorí mali
iniciatívu útoku vo väčšom počte, čo umožnilo
aby im to uľahčilo počas týchto náročných úloh."

Ohľadom rytierstva prejaveného v tomto boji
medzi dvoma príbuznými národmi, Moltke napísal:

„Pravdepodobne neexistujú lepší ľudia ako naši vojaci."
Hneď ako zaznie posledný výstrel, nosiči nosidiel
odniesli dánskych aj našich zranených do
nemocnica so všetkou nežnosťou malých dievčatiek. A všetky sú
liečili sa rovnako v nemocniciach. V týchto nemocniciach, ako napríklad
ako dominantný a luxusný v Johanniteri
poriadok, dánski dôstojníci a vojaci ležali v rovnakých miestnostiach
ako Prusi. Vojna sa pravdepodobne nikdy nebola
s väčšou ľudskosťou ako tento."

Tento deň viditeľného posilnenia nemeckej strany
malo pre Dánov inú tvár. Bol to deň porážky.
Boj sa viedol proti oveľa prevažnejšej sile
sily. Aj keď pozícia, na ktorú sa človek umiestnil, bola príliš silná
veľká nádej, sa nedala udržať, rovnako aj Dáni

Machine Translated by Google

napriek tomu sa za seba dobre vypovedá, a to aj počas úctyhodného ústrania, prejavujúc odvahu aj lojalita dánskych vojakov. Bitka brigády v Scharffenberg pre Dueppelov mlyn dal Prusom „do“ ťažké úžiny“. Napriek víťazstvu a bolestivým stratám sa armáda mohla vrátiť so vztýčenou hlavou.

Máme aj ďalších súčasných svedkov tohto rytierske správanie po bitke: Ako Dáni O vojakov sa starali nemeckí roľníci... a na na druhej strane, ako sa starali o nemeckých vojakov Dánski dedinčania... celé týždne a dokonca mesiace. V tom čase dva rovnocenné, kultúrne vysoko postavené germánske kmene stáli oproti sebe.

Bolo teda takmer zrejmé, že po svetovej vojne, Dánsko oslávilo zjednotenie Severu Šlezvicko s Dánskom v Düppel, kde bol kráľ súčasnosť. Ich oslava zároveň znamenala trpké oddelenie severného Šlezvicka od nemeckého Reich. Ale už dnes je všetko prekonané viera v spoločnú germánsku budúcnosť.

Zvuk mena Dueppel sa prebúdza v oboch hrdé spomienky ľudí. Nenávistné tóny, ktoré sú výraznejšie na dánskej strane, ešte úplne nie vyblednuté. Karl Larsen sa neúspešne snažil eliminovať ich medzi Dánmi. Medzi Nemcami,

Machine Translated by Google

Tieto pocity nahradila radosť z víťazstva. Ale horkosť v priebehu rokov ustúpila. Myšlienka na odvážne činy však zostáva nezabudnuteľná.

obe strany. Rovnako ako boj medzi dvoma národmi bojoval rytiersky, rovnako ako boj o etnické rozhodnutie bolo vykonané aj rytierskym spôsobom.

Príde deň, keď my, ktorí pochádzame z toho istého Germánske korene a spoločná vlasť, návrat k tomuto miesto, pretože hovorí o rytierskom boji, o lojalite a o neochvejnosť germánskych mužov, ktorí v tom čase stáli proti sebe, ale pre ktorých by bolo oveľa prirodzenejšie stáť bok po boku.

Dnes to stále nerobia a najprv sa to treba naučiť. A naši nepriatelia robia všetko, aby nás od jedného odcudzili iný.

Aj keď je to trpké, mnohí sa to napriek tomu naučili už. A sme si istí našou pevnou vierou, že z V tomto období boja Nemecká ríša dozrie ako neskorý - ale o to cennejší - plod. Naši dánski dobrovoľníci vo Waffen SS sú prvými bojovníkmi za toto svetlá germánska budúcnosť na dánskej strane.

Rozhodujúce je a zostáva: či postoj je dobré alebo zlé, či chce niekto pracovať na stavbe alebo na búraní a či chce vidieť spoločné potreby a ciele.

Machine Translated by Google

Európske národy majú len jednu možnosť, ak chcú si zachrániť existenciu: vidieť, čo majú v sebe spoločné a postaviť sa zaň.

Machine Translated by Google

Princ Eugen

Vznešený rytier

Tisíce dobrovoľníkov z mnohých krajín boli zaradený medzi pestrú škálu spojencov, ktorí tiekla dolu k rieke Dunaj v tých horúcich augustových dňoch dní v roku 1683, aby zastavili hroziacu invázia do moslimského polmesiaca.

Medzi mnohými dobrovoľníkmi francúzskej koruny bol aj princ Eugen Savojský, ktorý sa narodil v Paríži, ale ktorý sa potom otočil chrbtom k svojej rodnej krajine veľa sklamaní. Kaiser, ktorý utiekol do Pasov, mu zveril velenie nad dragúnskym plukom na čele ktorého krátko skvele preukázal svoju vojenskú zdatnosť.

Hneď na začiatku svojej existencie mal knieža šťastie na zmysluplný zážitok: v oslobodzovacej bitke pri Kahlenbergu neďaleko Viedne 12. septembra 1683. Toto prekvapujúce a presvedčivé víťazstvo, ktoré bolo získané spojenými silami všetkých nemeckých krajín, oslobodilo Západ nielen od hrozby tureckej invázie, ale poskytlo aj možnosť nového formovania celej juhovýchodnej Európy podľa nemeckého vzoru. Otvorila sa brána, cez ktorú mohol vietor nového obdobia odfúknuť zatuchnutý...

Machine Translated by Google

atmosféru starého života a prebudiť ľudí, ktorí
po tridsaťročnej vojne upadli do spánku, ktorý ich naplnil
novou nádejou. Savojský cudzinec však po prvýkrát vstúpil
na nemeckú
pôda, by sa stala nositeľkou tejto nádeje a najdôležitejšou
skvelý predstaviteľ nového obdobia hrdinstva v
Nemecké dejiny. V nadväznosti na príklad veľkého cisára
vojenskí vodcovia Ludwig von Baden a Karl von
Lothringen, knieža sa zúčastnil kampane v roku
Uhorsko, ktoré dotiahlo cisárske sily až
Siebenbürgen a pred Belehradom. Už v prvom
bitkách, princ Eugen preukázal svoju osobnú odvahu - v
krátke obdobie bol dvakrát ťažko zranený - a on
preukázal nezvyčajné vojenské schopnosti. Napriek tomu to trvalo
dlhý čas na získanie nezávislého velenia. Iba
po niekoľkých rokoch pôsobenia v talianskom divadle
podriadené postavenie voči Francúzom, nakoniec
získať toto požadované nezávislé velenie v Maďarsku v roku
1697.

Rakúšania utrpeli niekoľko neúspechov

medzitým a Turci sa zotavovali po prvej
veľký šok. Eugen prevzal slabo zásobeného,
demoralizovaná armáda a mala priamy rozkaz nerobiť
uskutočniť počas daného roka ďalšie kampane.
Hneď ako však boli odstránené najhoršie problémy,
urobil niekoľko bleskových pohybov tam a späť, ktoré

Machine Translated by Google

zmiatol Turkov a zvíťazil nad armádou
sultán v Zente v roku 1697, hoci to bolo dvakrát
veľkosti jeho vlastnej. S týmto víťazstvom princ vstúpil do
popredí najväčších vojenských vodcov svojej doby.
Teraz zničenie tureckej nadvlády
Podunajský región bol posunutý vpred. Zvesti siahali ďaleko.
na Balkán, keď prvé cisárske hliadky dorazili
Bosna a preťatá južne od Belehradu.

Avšak na vrchole svojich víťazstiev Savojčan
musel kampaň prerušiť a zvyknúť si
mier. Veľká európska vojna o otázku
španielske nástupníctvo, ktoré by viedlo k novému
rozdelenie moci na kontinente bolo na spadnutie.
Ríša určite veľa získala mierom, ktorý Eugen uzavrel s Turkami v
Karlových domoch v roku
1699: Uhorsko bez Banátu, Siebenburgenu a
väčšej časti Slovenska a Chorvátska.

V nasledujúcom roku vypukla európska vojna o korunu a
vypukla kontrola nad španielskym svetovým impériom. Na jednom
po jeho strane stálo mocné Francúzsko, ktoré chcelo dobyť
Španielsko s cieľom dokončiť svoju nadvládu nad Európou;
na druhej strane Rakúsko, Holandsko a Anglicko,
ktorá chcela nasledovať svoju starú „neutralizačnú politiku“
proti vzostupu akejkoľvek dominantnej mocnosti na kontinente.

Princ Eugen musel opustiť dejisko svojich víťazstiev
a koncepty na Dunaji s cieľom prevziať kontrolu nad

Machine Translated by Google

obrana ríše na Západe. Čoraz viac sa prepracovával do celkovej úlohy imperiálneho vojenského vodcu, ktorý prevzal strategické aj diplomatické plánovanie. Nikto z domorodcov nedokázal lepšie ako on pochopiť zložité problémy politiky a prekonať tisícnásobné potreby vysoko rozdelenej politickej scény. Jeden z najväčších štátnikov, akých kedy náš ľud mal, dokázal pochopiť celkový európsky svet na jednej strane a na strane druhej

na druhej strane pochopiť aj tie najmenšie detaily a potreby rôznych území, či už v Alpách alebo v ústia nemeckých riek na severe. Nie je to náhoda že tento muž, ktorý sa narodil v zahraničí, sa stal jedným z najnemcovitejších z veľkých ľudí v našich dejinách a žije v pamäti ľudu v piesňach aj ságach.

Aj keď strávil mnoho rokov na pôde Talianska, Flámsko a južné Nemecko bojujúce proti Princ Eugen, francúzsky nepriateľ a brániaci Ríšu pred útokmi bourbonovského imperializmu, nikdy ani na chvíľu nezabudol na zásady svojej politiky, a to, že cisár bude vždy v defenzíve na západe,

pretože budúcnosť Ríše ležala na Východe. Ako šéf „nemeckej strany“ na dvore, urobil, čo mohol zabrániť Karolovi VI., aby sa do toho zaplietol španielske a talianske krajiny namiesto dokončenia práce na juhovýchode, ktorý sa už začal. Medzi jeho

Machine Translated by Google

víťazstvá nad nenávidenými Francúzmi v rokoch 1700 až 1709 v Hoechstaedte a Turíne, v Oudenarde a Malplaquet, princ sa opakovane ponáhľal do Viedne, aby varoval pred príliš ambicióznymi dobyvačnými plánmi, aby mohol prehliadnuť konečné upokojenie juhovýchodu a veľkú úlohu v tejto oblasti, ktorá...

zostalo naplnené.

Po 12 rokoch krvavých bojov sa prvé španielske nástupníctvo chýlilo ku koncu. Anglicko, ktoré bolo dostatočne oslabené voči Sun Kin, sa začalo obávať vzostupu nemeckého vplyvu a vyzvalo grófa z Marlburgu, spojenca a priateľa Eugena, aby sa stiahol z európskeho divadla. Zašlo to tak ďaleko, že anglická armáda nechala Savojca napospas osudu a zradila ho priamo pred nepriateľom. Znechutenie a zúrivosť premohli princa, ktorého zvyčajne dobrú náladu si všimli aj jeho nepriatelia, a prorocky varoval anglického generála, že takýmito trikmi stratí seba aj celú Európu.

Po uzavretí mieru s Francúzskom v roku 1714 v r. Rastatt a Baden, princ Eugen, ktorý medzitým mal bol povýšený na ríšskeho poľného maršala a opäť mohol uskutočniť svoje rozsiahle plány na juhovýchode. Sayovan prekonal všetky svoje predchádzajúce víťazstvá počas vojna s Turkami v rokoch 1716 až 1718. Bola to majstrovské dielo vojenského a politického vedenia a

Machine Translated by Google

patrí medzi najžiarivejšie kapitoly nemeckých a európskych dejín. Pri agresívnych útokoch boli útočiaci Turci zajatí a zničení pri Peterwardeine. Majstrovské dielo jeho vojenského génia sa však prejavilo v dvojitej bitke pri Belehrade v roku 1717, kde medzi obliehanou pevnosťou a prevyšujúcou tureckou silou zaútočil a zničil najprv postupujúcu armádu a potom dobyl Belehrad, ktorý sa mu nachádzal v tyle.

Krátko pred mierovou konferenciou v Passarowitzi v roku 1718, ktorej hrdým výsledkom bolo jeho nezabudnuteľné ťaženie, bola vo vojenskom tábore pred Belehradom napísaná dojímavá pieseň. Lepšie ako tisíc chválospevov opíše pocit spolupatričnosti medzi dobyvateľom Turkov a jeho vlastným ľudom.

Svojím vlastným nesmrteľným spôsobom je vyjadrením blízkeho jednota a jednoduchosť cítenia: nemecká pieseň o Princ Eugenius, vznešený rytier. Odvtedy sa to počúva, a nemožno ho umlčať, tak v okolí mesta a pevnosti Belehrad, ako aj všade pod širokou oblohou juhovýchodná nížina, do ktorej vteká rieka Nibelungen svojou cestou.

Dobytie oblasti Dunaja – ktoré sa odohralo s krvou všetkých nemeckých kmeňov, vytvoril predpokladom pre primárny cieľ štátnika Princ Eugen: kolonizácia a kultúrna integrácia

Machine Translated by Google

toto územie. V Passarowickom mieri, Banát,
malé Valašsko a Srbsko boli pripojené k Rakúsku
a tak takmer celý tok povodia rieky Dunaj bol pre Ríšu vybojovaný. V
prekvapivo krátkom čase kedysi spustošené mestá opäť rozkvitli. Kedysi
spustošená pôda opäť priniesla ovocie. Kedysi upchaté rieky opäť tiekli
usporiadanými korytami a početné močiare boli odvodnené. Prinášatelia

Západná civilizácia v tejto oblasti, nositelia lepšieho
poriadku a tvorcami novej prosperity boli nemeckí osadníci, ktorých
knieža priviedol po desaťtisícoch, aby kolonizovali kedysi spustošenú
krajinu pozdĺž Dunaja. Ak sa však táto kolonizačná práca znova a znova
zastavila a namiesto nepretržitej kolonizácie pozdĺž Dunaja, akú knieža
plánoval, kolonizujúci Nemci zostali rozdelení do malých izolovaných
skupín... to bola chyba bezcieľnej dynastickej ambície Habsburgovcov,
ktorá rozdeľovala a mrhala ich energiou vo všetkých kútoch svojej ríše.

A v posledných dňoch života princa Eugena, po
jeho veľké víťazstvá v tureckých vojnách, temné znamenia urobili
objavia sa. Koniec života tohto výnimočného muža, ako napríklad
začiatku bol sprevádzaný tragédiou. Avšak
Tragédia nespočívala v jeho osobnom živote, ale v hryzení
obavy o osud svojej práce. Zdalo sa, že sa stáva
princovi v jeho posledných rokoch jasne ukázal, že jeho primárny

Machine Translated by Google

princípy a nenapraviteľná politika Habsburgovcov
nikdy sa nezmieri a že jeho práca bude
nakoniec padnú kvôli tomuto rozporu. A mnohí
veci naznačovali, že Savoyan už mal podozrenie
začiatočné tiene úpadku tak rýchleho
ustanovená vláda nad Dunajskou monarchiou.

Ale utrpenie a zúfalstvo, ktoré určite musia
dotkol sa tohto génia počas jeho boja o jeho
stvorenie a hlboké postrehy, ktoré mu umožnili
vnímať osud jeho diela, neboli odhalené iným.
Taký bol: Harmonický muž, neodolateľný
dobrá vôľa a priamočiara jasnosť, ale stále hádanka
svojim súčasníkom a potomkom. Neopustil
za závetom alebo dokonca jediným osobným slovom, ktoré
by zvedaví životopisci mohli použiť na vyriešenie
hádanka jeho osobnosti.

Ukázal sa len v čine. A my môžeme
skromne sa uspokojíme so slovami, ktorými
rovnako veľký duch svojej doby, Fridrich Veľký, zaplatil
na počesť cteného princa:

„...Vládol nielen rakúskym územiam, ale aj
ríše. V skutočnosti bol cisárom...“

Machine Translated by Google

Kráľov súd

Kráľ Henrich sedel obklopený svojimi cisárskymi sudcami, na starom tribunáli neďaleko trhového mesta Rottweil. Obyvateľstvo okolo nich vytvorilo polkruh.

Bolo tam aj niekoľko biskupov, pretože to bolo prvýkrát kráľ spravoval súd bez svojho právni poradcovia.

Slobodný muž obvinil mnícha zo znásilnenia jeho dcéra.

Dvanásť svedkov stálo po boku slobodného roľníka. A dvanásť svedkov - spolubratov - stálo bokom obvineného.

Kráľ počul zlé veci o dianí v opátstvo. Kráľ mohol zo sudcovskej lavice vidieť, že ľud sa postavil na stranu roľníka a že iba ich úcta k nemu im bránila v tom, aby na neho chrlili urážky mnísi.

Roľník stál a držal svoju dcéru za ruku a požadoval spravodlivosť.

Oproti nemu stáli mnísi a kričali, že dievča bolo neviestka. Z davu sa ozvalo vrčanie obyčajní ľudia. Obvinený pochádzal z prominentnej spoločnosti rodina. Jeho príbuzní sa snažili všetko, aby umlčali

Machine Translated by Google

slobodný muž - vyhrážali sa mu ohňom a mečom, ak
Nestiahol svoje obvinenie. Ale odvážny muž
zostal neochvejný, pozrel sa kráľovi do tváre a
požadoval spravodlivosť.

Mních však sklonil zrak vždy, keď
kráľ sa mu pozrel do očí.

Príbuzní požiadali dievča, aby prišla. Keď
prekonala svoju hanblivosť, kráľ Henrich sa jej pozrel do očí
a vedela, že hovorí pravdu:

Dievča povedalo, že mních si vypočul jej spoveď a
potom jej prikázal, aby išla na cintorín a povedala dvanásť
modlitby na hrobe jej matky. Odtiaľ ho prinútil
ju zatlačil do cely a vnútil si ju. Vykríkla
a bránil sa, ale nikto v opátstve nezdvihol ruku, aby
pomôcť jej. Nasledujúce ráno ju opát odviedol do
Navrhol jej, aby zostala v opátstve ako slúžka.

Otec však išiel do opátstva so skupinou
ozbrojených mužov a ona bola prepustená.

Potom pristúpil opát a prisahal na všetko, čo je
sväté, že dievča klamalo. Boh pomôže pravde zvíťaziť,
a Boh by mal vyniesť rozsudok. Obvinený brat
bol pripravený podstúpiť skúšku ohňom.

Mladý kráľ rozhorčene poznamenal: „Ako dlho to bude trvať?“
Ľudia stále veria na takúto mágiu?“

Každý, kto počul tieto slová, sa zhrozil a
biskupi sa bojazlivo stiahli pred kráľom.

Machine Translated by Google

Kráľ Henrich videl, že zašiel priďaleko, a tak povedal: „Ak veríš, že Boh urobí zázrak, tak mi ho dovoľ vidieť.“

Dvanásť mníchov prinieslo železné taniere, ktoré mali pripravený, pred trónom.

Prichádzali vo dvojiciach, pričom každý držal jeden tanier, s oči upreté k nebu v modlitbe.

Mních priniesol drevený rošt na oheň a položil ho pred kráľovským trónom.

Modlili sa k Bohu, aby pomohol pravde zvíťaziť a zachrániť ich nevinného brata z pazúrov diabla.

Pozorné obyvateľstvo sa začalo znepokojovať, pretože kráľ Heinrichove neopatrné slová ich strašne znepokojili.

nervózny.

Bratia prišli znova a každý niesol veľké poleno, modliac sa s očami upretými k nebu. A nahromadili sa drevo a založil veľký oheň, ktorý vysoko plápolal.

Kráľ Henrich však sedel nehybne na svojom tróne a tváril sa, akoby nepočul nepríjemné šepkanie biskupov a vzrušené šepotanie ľudu.

Mnísi vložili železné taniere do ohňa a Opát vzýval všemohúceho Boha ako svedka, že brat bol nevinný a že všetko, čo sa o ňom hovorilo opátstvo bolo nepravdivé.

Myslel si, že zabije dve muchy jednou ranou a a tak odvrátiť nebezpečenstvo, ktorého sa obával, že mu hrozí opátstvo.

Machine Translated by Google

Kráľovi Henrichovi zažiarili oči, pretože videl skrz... opátov plán.

Pastor sa modlil stále hlasnejšie a hlasnejšie a svedčil pred Bohom za nevinnosť svojho brata z opátstva. On požiadal Všemohúceho Sudcu, aby to pred všetkými prítomnými dokázal že žalobca a jeho dcéra boli klamári a že dcéra, najmä, si zaslúžila byť upálená na hranici, pretože falošne obvinila zbožného brata.

Kráľ Henrich zvolal: „Chceš nakresliť?“ kráľov súd na vás, pastor? Boh stvoril „kráľ sudca, a nie opát z Rottweilu!“ Medzitým sa železné plechy rozžehlili do červena a dvaja mnísi do nich fúkli uhlie s mechmi, aby to každý videl bolo skutočné.

Iní priniesli stoličku. Posadili obvineného mnícha na... a vložil si nohy do plechovej panvice – plnej až po okraj. Opát hlasno povedal, že je to nevyhnutné pre mnícha, aby sa pred svojho božského sudcu postavil s čistými nohami.

Kráľ Henrich si však všimol, že tekutina v panvica mala modrastý nádych.

Potom, čo umyli mníchovi nohy – bez toho, aby osušil ich – postavil sa a zdvihol obe ruky v modlitbe.

Mnísi používali dlhé kliešte na uchopenie žeravých tanierov a položili ich na drevený gril, ktorý bol len jeden krok od uhlíkov. Boli také horúce, že gril horel a dymil.

Machine Translated by Google

Opát chytil brata za ruku a viedol ho k
žiariace taniere.

„Teraz dosvedč, večný Bože," zvolal, „že náš
brat nie je vinný!"

A obvinený kráčal po žeravých platniach, akoby
boli to chladné kamene.

Ľudia kričali! A dievča kričalo
najhlasnejšie. Slobodný muž vytiahol svoju dcéru, ktorá mala
padla na zem a kričala, že je neviestka!

Mnísi sa rehotali a kričali, že si zaslúži smrť.
A ľud stíchol a nevedel, čo má robiť
veriť.

Kráľ Henrich bez toho, aby sa čo i len pohol, pokrčil plecami a
len mlčky pozrel na dievča, ktoré sa vrhlo
pri jeho nohách.

Potom zvolal silným hlasom: „Pozrime sa, či Boh
zostáva podľa jeho verdiktu!"

„Ty rúhanie, kráľ Henrich!" kričali biskupi a
Obyvateľstvo bolo zhrozené kráľom a niektorými z
ženy kričali. Kráľ prikázal:

„Znova rozohrejte železné taniere!"

Nikto sa nepohol.

Potom niekoľko mladých rytierov, ktorí vždy
obkľúčili kráľa, vystúpili dopredu a chytili taniere
kliešťami, hodil ich späť do uhlíkov, pridal viac

Machine Translated by Google

drevo na oheň a fúkol do ohňa
mechy.

Mníši však jaukali a sťažovali sa, že
toto bola rúhanie sa večnému Bohu.

Iba opát si uvedomil, čo chcel kráľ urobiť,
a od strachu zbledol.

„Necítite sa dobre, opát?“ spýtal sa ho kráľ.

Neodpovedal.

Biskupi naliehali na kráľa Henricha, aby prestal so svojou rúhačskou činnosťou.

„Zdvihni si sukňu!“ povedal kráľ dievčaťu.

Mladí rytieri použili kliešte na uloženie železných plátov,
ktoré boli ešte horúcejšie ako predtým, na drevené
ohnisko-gril. Boli také horúce, že drevo zmodralo
plameň.

Dvaja mníši sa ponáhľali a chceli dievča viesť, ale
kráľ prikázal silným hlasom: „Stoj! To nie je
tvoja úloha!“

Zostúpil z trónu a vzal dievča za ruku.
ruku a povedal: „Ak bolo potrebné, aby mních prišiel
pred svojím Bohom s čistými nohami, potom to nie je o nič menej potrebné
aby to urobilo aj to dievča!“

Povedal dievčaťu, aby si sadla na stoličku, a on
osobne si dala nohy do plechovej panvice.

Videl, že obsah bol hustá tekutina a
priehľadný ako číry krištáľ.

Machine Translated by Google

Ale ostatní, ktorí sa prizerali, sa triasli od rozrušenia a nevedeli, čo majú povedať.

Potom kráľ povedal trasúcemu sa dievčaťu, aby vstalo, a on sám ju zaviedol k žeravému železu.

A keď pred chvíľou strachy zaváhala keď stúpil na prvé miesto, láskavo povedal: „Viem, že Si bez viny, takže sa neboj!“

Dievča nabralo odvahu a prešlo cez žiariace taniere, akoby to boli chladné kamene. A potom na jej nohách nebol ani najmenší pľuzgier.

Obyvateľstvo kričalo. A mnísi tiež.

Ale vedeli prečo!

Roľník si pritiahol dcéru k hrudi a držal ju tak pevne, že sa takmer udusila.

Biskupi boli ohromení a nedokázali si predstaviť ani hlavy, ani chvosty z toho. Niekoľko mníchov sa pokúsilo prebiť cez dav, aby utiekol. Kráľ hlasno prikázal hlas, „Chyťte ich!“

Niekoľko statných chlapíkov chytilo mníchov a prinieslo ich ich späť pred kráľovský trón, ktorý vyzval niekoľko rytierov, ktorí ich strážili. Potom prikázal: „Urobte žehličky sú opäť horúce!

Všetci zostali od prekvapenia nehybní a nikto vedel, o čo kráľ mieri.

Biskupi už nepovedali ani slovo. Mladí rytieri rozohrial taniere tretíkrát. A Heinrich mal

Machine Translated by Google

priniesol nový hrniec s čerstvou vodou. Potom povedal
hlasným hlasom: „Teraz by nám Boh mal povedať, či
Opát nám hovoril úplnú pravdu. A
Opát by si mal umyť nohy svätenou vodou, aby bol
čistý, keď predstúpi pred Boží trón.“

Opát kričal od hrôzy, odmietal a bránil sa
rukami a nohami. Ale prinútili ho posadiť na stoličku,
a jeden z biskupov si umyl nohy čerstvou svätenou vodou
voda.

Aj keď vyrážal rukami a nohami, bol
násilne vedený k žeravým žehličkám a keď sa ho dotkol noha
pri prvom sa zdvihol páchnuci dym a vietor
davom sa šíril odporný zápach spáleného mäsa.
Opát vykríkol a klesol na zem. Potom
Mnísi sa vrhli kráľovi k nohám a vyznali
ich vinu. A kráľ vyhlásil dievča za nevinné.

Dal vyhnať opáta a mníchov z
opátstvo.

Šokované obyvateľstvo si však kľaklo a modlilo sa.

A hoci biskupi a neskôr mnohí ďalší
prosil ho, aby záležitosť objasnil, kráľ zostal
tichý.

Správa o rozsudku však preletela celým svetom
celú Ríšu, čo vyvolávalo hrôzu a úžas.

Machine Translated by Google

Boh sa nezjavuje v nadprirodzených zázrakoch, ale
v posvätnom poriadku prírody.

Machine Translated by Google

Večné veci
Sú tam, kde im slúžime

Táto krátka ukážka z románu Otta Gmelina „The
„Tvár cisára“ nás vracia späť do roku 1243 a
stránky kapitolou svetových dejín naplnenou
trpký boj medzi nemeckými cisármi a
ambície pápežov o svetskú moc. Fridrich II.
von Hohenstaufen, najvýznamnejší cisár
západ, nemecký kráľ a vládca Sicílie a
Jeruzalem zároveň ďalej rozšíril
moc Západu k jeho konečnej a najväčšej sláve. On
bol najkomplexnejším duchom svojej epochy a
niesol ako hlásateľ ríšskej myšlienky, stelesnenie
storočí. Pápeži mu počas jeho vlády nedôverovali, ale
boli zvláštne dojatí jeho žiarivou zvrchovanosťou. V
V roku 1239 bol druhýkrát exkomunikovaný. Potom
Bol rok 1243. Pápež Gregor IX. zomrel. Krátko nato
pred voľbou nového pápeža, kardinála Flesca,
neskorší Nevinnosť IV. sa objavil pred cisárom v roku
Grosseto a nasledujúci osudný rozhovor sa odohral
miesto:

Machine Translated by Google

Kardinála Flesca prijali hodnostári a
viedla do druhej miestnosti – širokej, s kobercom a farebne
vymaľovanej – v ktorej cisár sedel na svojom nádhernom tróne.

Petrus von Vinea, sudca, stál vpredu naľavo od neho. Po
úvodných slovách a pozdravoch
Kaiser sa spýtal, prečo kardinál prišiel. Počul to.
Nebola to oficiálna návšteva v mene pápežskej rady.
Kardinál sa zdal byť zamyslený, začal sa usmievať a
povedal, že ako cisár vedel, rada stála pred
voľba nového pápeža; pred začiatkom volieb by bolo
dôležité zistiť postoj cisára k niektorým otázkam. Preto
prišiel. Potom kardinál pripomenul cisárovi predchádzajúce

rokovania a zdôraznil, že on ako vicekancelár
Gregor s radosťou prijal túto náročnú úlohu, pretože
videl spásu sveta v jednote duchovnej a svetskej moci. Bol
spokojný s tým, že Jeho Veličenstvo cisár sleduje rovnaký
cieľ; Jeho Veličenstvo jeho známa presviedčacia sila ho tak
hlboko dojala, že pápežský dvor a Svätý otec

prakticky ho považoval za Kaiserovho advokáta. Bolo to
vedel, že jeho pozícia nebola ľahká a že v
Aby slúžil mieru, často sa postavil na stranu cisára a možno
až príliš vášnivo obhajoval cisárske návrhy.
Ale urobil to z presvedčenia, že Jeho Veličenstvo
chcel dobro a nechcel zasahovať do

Machine Translated by Google

legitímnych práv Svätej Cirkvi. Možno za tým bola aj osobná úcta k Jeho Veličenstvu, u ktorého mal často tú česť byť hosťom a priateľom.

toto všetko si teraz pamätal ako voľbu

zástupca Krista bol nablízku. Vedel, aký má vplyv na kardinálov kolégia.

Preto sa prišiel pre seba opýtať Jeho Veličenstva, ako...
predstavil si formovanie budúcich vzťahov s

Pápežský trón. Čokoľvek Jeho Veličenstvo teraz vyjadrí, zostane medzi nimi dôverné; sľúbil, že od neho nikto nič nepočuje o diskusiách ani o vyhláseniach Jeho Veličenstva. Lebo on

dúfal, že bude slúžiť mieru.

Cisár mlčal. Nechal prejsť niekoľko okamihov.
predtým, ako odpovedal: Ocenil otázku. On
vážil si kardinála ako sprostredkovateľa, ktorý vždy prejavoval pochopenie pre jeho stanovisko a ktorého jasného ducha uznával. Preto odpovedal s radosťou a
bez výhrad: Zrušenie exkomunikácie je

prvá požiadavka pre mier.

Kardinál sa usmial a prikývol: Neprišlo to.

k týmto veciam, k podmienkam. Človek by prišiel k
v tom súhlasia. Možno by bolo možné riadiť kardinálovu voľbu tak – s Božou pomocou! – aby z toho prospelo Jeho Veličenstvu aj Svätej Cirkvi.

išlo o základy. Človek si nemohol nevšimnúť, že

Machine Translated by Google

stál pred významnou križovatkou. Veľa by
závisieť od rozhodnutí. Samotná Cirkev bola
ohrozená a viera veľmi otrasená.

Kaiser akoby vystrčil oči. Jeho oči
pozrel sa priamo na kardinála. Zdôraznil, že
podpísal herézne zákony pápežského dvora a mal
často konal podľa toho. Sám prvýkrát rozšíril herézu
zákony pre Ríšu.

Kardinálovi sa rozžiarili oči: Boli to štátne záležitosti.
Hlboké postrehy a to, čo hovorí panovník pred
ľudia sú dve rozdielne veci. Dokonca aj Boh bol hlbší
než sa zdalo hlúposti ľudí. Bolo známe
že cisárov rozum siahal ďalej, že študoval
spisy starovekých. Dokonca aj neveriaci stáli
blízko neho. Cirkev, a nie bezdôvodne,
obvinil Jeho Veličenstvo z kacírskych postojov. Nebol tu
v mene Cirkvi. Ale bolo známe, že Jeho
Konanie Majesty nechýbali dôkazy, z ktorých by sa dalo vyvodiť
dospieť k záveru, že nebol viazaný vierou.

Cisár pozorne počúval kardinálove slová.
všetku vážnosť.

Keď sa zastavil, odpovedal:

„Moje činy vyplývajú z môjho cisárskeho úradu. Kde sú.“
sú nedokonalé, je to preto, že som nebol úplne
úspešný v pôsobení v tomto úrade. Avšak iba tento úrad
je základom.“

Machine Translated by Google

Kardinál prikývol. Určite chápal...
imperiálne postavenie. Ale práve o toto išlo: Dva
sily sa nemôžu stať jednotou. Dôvod bol oporou pre
osoba, ale po tomto istom dôvode nasledujú pochybnosti.
Nič nebolo chránené pred pochybnosťami. Sám Boh to dal.
s oprávnením. Mohlo by to dokonca zasahovať do panovníka
úrad, ktorý by inak mohol len otriasť Svätým
Piliere cirkvi.

Kaiser zdvihol zrak: Úrad leží v srdci,
rovnako ako iné istoty. Pochybnosti by síce mohli prísť, ale
mohlo zmeniť iba formu večných vecí, nie
zničiť ich.

Fiesco mlčal a hľadel cisárovi do tváre.
Bolo to voľné a takmer žiarilo zo svetla myšlienky.
Fiesco opatrne a pomaly povedal: „Ktokoľvek raz spoznal
neistota ľudských záležitostí z dôvodu rozumu by klesla
oddane pri nohách milosrdenstva, ktoré Cirkev
ponúkol mu, alebo by sa ponoril do oceánu
ničota...“

Chvíľu to bolo ticho. Petrus von Vinea sa pozrel
takmer sa trasúc na cisára. Kardinál vstal
ostražito malými očami.

Zrazu cisár vstal. S malým gestom svojho
ruku, víťazoslávne povedal:

„Pán kardinál, nikto nemôže žiť bez viery.
Večné veci sú tam, kde im slúžime. Pozrite sa na

Machine Translated by Google

Nemá tento svet vo všetkých veciach poriadok? Chceme
skúste zvýšiť tento poriadok. Preto má Kaiser svoje
kancelária. To je Božia vôľa.“

Nastalo slávnostné ticho. Kaiser sa vrátil a
cez miestnosť, stál pár krokov pred
Kardinál a povedal:

„Zakladám sa na sebe a na Bohu v sebe.“
nemôžem byť ničím iným, než tým, čím som. Musím poslúchať
všemohúci príkaz. Boh si vybral moju osobu, aby vládla
nad Ríšou. Môj duch musí bdieť a chrániť,
objednávať a stavať. Moja osoba je moja kancelária a moja kancelária
je moja osoba.“

Opäť nastalo ticho. Cisárove slová sa ozývali v
ich srdcia. Neochvejná sila a nenútená prirodzenosť
Z ich tónu znel vznešenosť. Cítili to ako istotu,
ale nevedeli to . Fiesco a Petrus stáli pri nich
sklonili hlavy a neodvážili sa zdvihnúť zrak.

Kardinálovi klesla hlava medzi plecia, čo
stiahnutý k sebe a prehnutý chrbát. Takmer bez
čo znamená, dvakrát zalapal po dychu: „Ale odkiaľ? Ale odkiaľ
kde?“

Jeho Veličenstvo stálo voľne. Svetlo, odraz od
Slnečný deň vonku žiaril na jeho ryšavých vlasoch. Jeho oko
bol prenikavý, ale jasný.

„Prečo sa pýtaš znova a znova? Nevieš, necítiš to? Ako
môžeš žiť a robiť svoju prácu?“

Machine Translated by Google

Beda tomu, kto ju stratí, ak z nej nevznikne viera
za pochybnosťami. Prejde a nebude ničím ani len
skôr ako zomrie.“

Petrus vrhol plachý pohľad. Vládol zmätok.
zúfalo v sebe. Fiesco nezachytil panovníkove
Pozri. Padol, padol pádom zatratených, nekonečným, pod
jeho iba priepasť. Petrus ho videl ako porazeného,
niekto padá, tvár má bledú, ústa zdeformované
bolesť a výsmech. Ale zdalo sa, akoby ho niesli
spolu. Zrazu Fiesco zdvihol zrak a stretol sa s
pohľad sudcu. Bolo to ako porozumenie, spojenectvo
tvora proti nepochopiteľnému. Ale potom to
znova nad nimi zareval, že sú strašne sami.

„Aby sa ten čas naplnil, Boh mi dal môj
kancelária.“

Nad tromi mužmi sa rozhostilo ticho. Čas sa rýchlo uháňal.
nad nimi ako hrom. Osud stál pred nimi.

Kardinál sa najprv upokojil. Akoby nič z toho
znamenal čokoľvek, hovoril o politike, začal s
Mierové podmienky cisára. Rozhovor
pokračoval, išiel k veci a nič nepriniesol
nové. Kaiser a Petrus opäť stanovili, čo
požadovali, ako vnímali mier, čo ponúkali.
Fiesco bol často zmätený a často sa ho pýtal,
to isté dvakrát. O hodinu neskôr bol opäť na svojom

Machine Translated by Google

kôň. Zdalo sa, že mu mozog vrie, srdce mu horúča,

Svet okolo neho bol zmäteným snom.

Cisár sa pozrel na Petrusa:

„Čo chcel?“

Petrus sa pokúsil opätovať cisárovi úsmev:

„Aby som vyskúšal Vaše Veličenstvo. Obávam sa, že sa stane

nepriateľ Vášho Veličenstva.“

Kaiser prikývol:

„Malí muži neznesú svetlo, rozkladajú sa v ňom.“

Akoby chcel kardinála ospravedlniť, Petrus povedal:

„Snažil sa...“

Ale cisár ho prerušil:

„Prečo so mnou? Prečo s ostatnými? Musím zostať pripravený.“

Kaiser odišiel.

Petrus stál sám, sadol si na stoličku a položil

hlavu v dlaniach a znova a znova mrmlal: „Malý

muži...“

Machine Translated by Google

Najcennejšou vecou v živote muža sú tie nehybné veci,
sväté hodiny. Sú prameňom všetkého zdravia,
silné, krištáľovo čisté myšlienky, slová a činy. Od
tieto veľké hĺbky pramenia tvorivosť, dobro,
šľachtic.

- Goetheho

Machine Translated by Google

Pomoransko

Zem na mori

Slovo „Pomoransko“ pochádza zo slovného spojenia „po“ marju“, čo znamená „na mori“. Státisíce Nemcov zo všetkých provincií Ríše trávili pokojné letné hodiny na svetlozlatých plážach Pomoranska, pozerali sa na burácajúce vlny Baltského mora a čerpali z nich silu, zdravie a fyzickú krásu. Pomoransko sa stalo zemou na mori, aj keď nevedia o pôvode jeho názvu. Hostia Pomoranska z vnútrozemia

sú ohromení jedinou masívnou bielou kriedou v Nemecku útesy. Pozerajú sa dolu zo svojich izieb do nekonečna rozlohu mora, obklopenú príbojom, ale vidia aj vlny sa rozbíjajú do stromov pozdĺž nádhernej brezový les v Stubnitzi, ktorý sa na jar rozhorí milióny drobných kvetov. Tiež sa túlajú hlboko samota pozdĺž strmých útesov alebo pozdĺž širokej pláže ohýbajú sa od Usedomu a Wollinu hustými kríkmi: oni driemot obklopený čajkami, medzi rybárskymi loďami a na dunách a sú vždy obklopené nádhera, pokoj a príjemnosť. Pomeranian Letná krajina je radostná a smiešne krásna, na mori sa vyznačuje žiarivými farbami Pomoranska,

Machine Translated by Google

biela a modrá: Biela ako žiarivé kriedové útesy a duny, tmavomodrá ako more a ťažká obloha
biele oblaky na obzore.

Pomoransko je krásne aj pozdĺž lagún s ich množstvo rýb a s kvetmi pokrytým kúskom zeme. Východné Pomoransko je krásne aj za hranicami
mohutné duny v oblasti vnútrozemia Baltského mora. Nachádzajú sa tam strmé, kamenisté hory s prechodom do hlbokých rokliny, zelené škvrny, tmavé rašeliniská a bohatá zeleň a les. Všade sú roztrúsené sklenené morské jazerá, skutočné vtáčie raje pre severský vtáčí svet divých kačíc a divá labuť, volavka a vodná sliepka. Perleťová motýľ a pinka zlatá sa vznášajú nad vodnými kvetmi a tŕne močiara. V noci krik veľkej čajky-sovy znie v nádhernom lese, krik, ktorý sa tak zriedka ozýva počul. A lesy Pomoranska, kde kedysi dávno medvede a staroveké európske bizóny, rysy a divé mačky sa dnes opäť potulovali na polostrove Darss-
Zignst, neďaleko vidieckeho domu Hermana Göringa, sú americký bizón.

Posledná doba ľadová vytvorila topografiu Pomoranska. Vytvorila veľkú Baltskú morénu, Baltské vnútrozemie
a vo Východnom Pomoransku, Okrúhla moréna. Toto Topografia dala Pomoransku nádheru a príjemnosť, v ktorej dnes cítime životodarnú tepnu pohraničných ľudí a pohraničnej provincie pri mori.

Rozmanitosť pomoranskej pôdy sa vždy vracia s

Machine Translated by Google

dôraz na nekonečnú rozširujúcu sa rovinu. V riedkom zmiešanom dubovom lese kedysi žili severskí ľudia, ktorí obrábali pôdu kamennými sekerami a pluhom. Kolosálne mohyly pochádzajú z neskoršej doby kamennej, hroby príbuzných týchto roľníkov. Na konci doby bronzovej je celé Pomoransko dramatickou krajinou. Na každom orientačnom bode dodnes nachádzame pozostatky osád. Z tentoraz prichádza k najstaršiemu objavu svastiky v Pomoransko. Z vresoviska Sophlenhofu sa našiel jeden nádherná bronzová váza so štyrmi vírmi na horiaci slnečný kotúč. Prehistória dôležitých germánskych kmene siahajú až do Pomoranska. Slovania sa prefiltrovali, ale v 12. storočí sa nemeckí osadníci vracali vo veľkých masách. Postavili dolnosaský dom, štvorboký nádvorie, warkishský podkrovný dom a v Pyritzeri Welzacker, skutočnú zlatú baňu krajiny, postavili „Vorlaubenov dom“. A v každom type architektúry pôsobil starý pomoranský sedliacky dom umelecky a upokojujúco. Pomoransko je sedliacka pôda, a ako taká je neoddeliteľnou krajinou Ríše. Jeho úrodné polia ležia ako tmavé moria pod širokou oblohou, prerušované líniami brázd polí. Niet divu, že kontemplatívny, osamelý, vyvinul sa tu silný a tvrdohlavý tvorivý typ, vytrvalý vo všetkom, o čo sa pokúša, mlčanlivý a uzavretý spolu proti cudzincom.

Platí to o surových Pomeranoch, o ktorých sa rozpráva toľko príbehov v Ríši? Musia tam nejaké byť

Machine Translated by Google

pravda v tom, dokonca aj pre historika stredoveku,
Thomas Kontzow informoval o ľuďoch z
Pomoransko:

„sú oveľa zdvorilejší a zbožnejší, ak míňajú
nejaký čas Slovanmi, ale napriek tomu stále majú
- od Slovanov aj z prísnych nebies pod
v ktorých žijú - veľa drsnosti v nich.“

Známe je aj slovo Fridricha Veľkého,
kto povedal, že ak by mal prísť koniec sveta, on
išiel by do Pomoranska, pretože by to trvalo 20 rokov
neskôr tam... Ale nemôžeme poprieť, že štátnici z
Fridrich Viliam I. prevzal Fridricha Viliama III.
spolupráca Pomeranov v záležitostiach veľmi vážne
štátu, v ktorom ponúkli toľko cenných politických
sily. Fridrich Veľký, ktorého otec Fridrich Viliam I. mal už pomeranské
psy veľmi rád kvôli ich výnimočnej spoľahlivosti, ich pochválil takto:

„Pomerani majú priamočiareho, naivného ducha;
Pomoransko je kedysi provinciou všetkých, ktorá rodí
sily pre vojnu aj pre druhú vládu
pobočky; len kvôli diplomacii ich radšej nepoužívam,
pretože človek často musí použiť klamstvo proti klamstvu.“

A znelo to priam nežne, keď v roku 1780 on
povedal pomoranskej delegácii so žiadosťou o pomoc:

„Som veľmi rád, že vám, Pomeraniánom, môžem pomôcť, pretože ja
Mám rád Pomeranov ako svojich bratov. Človek nemôže milovať

Machine Translated by Google

ich viac, než ich milujem, pretože sú dobrí
ľudia, ktorí vždy stáli po mojom boku a bránili ma
vlasť, tak na bojisku, ako aj na
domáci front. Stáli pri mne so svojimi
majetok a ich krv. Nemôžem byť ľudskou bytosťou
alebo mať ľudské srdce, keby som im neukázal svoje
vďačnosť teraz."

Pomerani utrpeli veľmi ťažké straty
Sliezske vojny. Šesťdesiat veliteľov pomoranskej armády
bojovali a krvácali za svojho kráľa a jednoduchý vojak to urobil
zázraky. Odvážny Pomeranian a predovšetkým
Pomeranský granátnik bol príslovečný. Staroveký
Generál poľný maršal von Schwerin stál s vlajkou
v ruke pred Prahou so svojím plukom, vedúc ho
s elánom mladíka, až kým nespadol. Keď generál
Keď von Winterfelt padol, Fridrich Veľký stratil „najviac
veľkolepá postava v pruskej armáde."

Vojenský a strategický talent, áno, géniovia
z Pomoranska je ich veľa: generál poľný maršal
od Wrangela, Albrecht Graf von Roon, generál Georg
von der Warwitz a generál Baseler boli Pomorania.
Kristian von Kleist, ktorý našiel hrdinskú smrť v Kunersdorfe, bol vojak a
básnik. Z Pomoranska pochádzalo mnoho skvelých administrátorov a
organizátorov; medzi nimi aj generálny poštmistr Stephan, ktorý je
známy dodnes. Zvláštnou a výnimočnou postavou bol Ernst Wöritz
Arndt, jeden z veľkých vodcov...

Machine Translated by Google

ľudové povstanie vo vojnách za oslobodenie: básnik, výskumník a politik.
Vzdávame hold predchodcovi moderného lietania v Anklamerovi
Lillenthalerovi. Veľkí lekári
Virchow, Billroth a Schleich položili základné kamene
modernej medicíny. Tvár Pomeraniana
krajina, vnímaná so severonemeckou prísnosťou, sa odráža v teple jej
kontemplatívnych ľudí a
sa odrážajú v umení tých veľkých maliarov
Nemecké romantické obdobie, Phillip Otto Runge a Caspar
David Friedrich, ktorí boli obaja Pomeraniáni.

Hraničné územie pri oceáne bolo od samého
začiatok mnohých bitiek. Počas stredného
Veky, tridsaťročná vojna ho spustošila do takej miery,
neuznanie a roztrhlo jeho politickú jednotu.
Pomerani však boli úplne prestavaní.
Stredovek bol skvelým obdobím aj pre Pomeranian.
architektúra, ktorej vďačíme za mohutné gotické katedrály v Štetíne,
Stargarde, Stralsunde, Greifswalde a Kolbergu. Dokonca aj mnohé úplne
neznáme mestečká majú pozostatky starovekých brán a hradieb. Tieto
štvorstranné ťažké kamenné budovy pozostávajú z okrúhleho valca
týčiaceho sa z nižšej stavby, ktorý odráža statočného Pomorančana.

Až v priebehu stáročí sa Pomoransko opäť zjednotilo po tom, čo bolo
rozdelené Vestfálskou mierovou zmluvou. Časť Pomoranska spolu s
Rujanou sa znovu zjednotili až na Viedenskom kongrese v roku 1813.

Mnohé neskoršie udalosti sa vysvetľujú týmto obdobím.

Machine Translated by Google

Svetová vojna, ktorá z neho urobila frontové územie oproti Poľsku, opäť obmedzila alebo spomalila jeho pokrok. Ale práve v ťažkých rokoch dezorganizácie a beznádej, Pomeranian tvrdohlavo a neochvejne plnil svoju povinnosť. Nové obdobie so svojimi silnými impulzmi zastihlo Pomeranov, tých tvrdohlavých, netrpezlivých ľudí s trvalou silou, pripravení v ich duchu. Ich nechuť k falošnému lesku a ich sila a viera v nich ľahko zakorenili skvelé časy: boli radi, že im bolo dovolené pracovať a dosiahnuť. A na všetkých bojiskách všetkých čias, Pomeranský vojak bol poctou vojaka ľudia.

Machine Translated by Google

Dnes je dôležitá jedna vec:

Vlasť.

A plameň obety

hádže každého muža do jeho vlastných rúk.

- Hölderlin